Ligeledes skal Finanstilsynets bestyrelse godkende de vejledninger, som Finanstilsynet måtte finde behov for at udstede i medfør af loven. Forslaget skal ses som en naturlig konsekvens af bestyrelsens øvrige beføjelser, idet vejledninger dels er en kodificering af praksis i henhold til loven, som bestyrelsen med tiden vil fastlægge, og dels angiver fortolkningsbidrag m.v. vedrørende lovens bestemmelser. En vejledning retter sig mod de virksomheder, der skal administrere de regler, som vejledningen udmønter, og forklarer, hvad virksomhederne i praksis skal gøre for at efterleve lovgivningens regler. En vejledning indeholder ikke egentlige lovkrav eller regler, men derimod snarere anvisninger, der er tilknyttet den lovmæssige regulering.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet skal samarbejde med de kompetente myndigheder i EU- eller EØS-lande om at medvirke ved tilsynsaktiviteter, kontroller på stedet eller inspektioner her i landet, når det gælder virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 9, der er under tilsyn i en anden medlemsstat, eller en dansk virksomhed eller person omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13, der er underlagt dansk tilsyn, men opererer i andre EU- eller EØS-lande.

4. hvidvaskdirektiv indeholder regler om samarbejde mellem tilsynsmyndighederne. Af betragtning 53 i 4. hvidvaskdirektivs præambel fremgår det, at hvis en forpligtet enhed etablerer virksomheder i en medlemsstat, har værtslandet ansvaret for at håndhæve den etablerede virksomheds overholdelse af kravene til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Det fremgår yderligere, at der bør være et tæt samarbejde mellem hjemlandets kompetente myndigheder og den kompetente myndighed i værtslandet. Der bør således ske underretning af hjemlandets kompetente myndighed, hvis anliggendet kan have indvirkning på myndighedens vurdering af, om virksomheden eller personen lever op til politikker og procedurer vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Betragtning 52 i 4. hvidvaskdirektivs præambel anfører, at hvis en forpligtet enhed driver virksomhed i en anden medlemsstat, herunder gennem agent eller et netværk af agenter, bør hjemlandets kompetente myndighed være ansvarlig for tilsynet med den forpligtede enheds anvendelse af koncernens politikker og procedurer vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Dette vil omfatte besøg på stedet i virksomheder, der er baseret i en anden medlemsstat.

En virksomhed, som har tilladelse i et andet land, kan efter regler i den finansielle lovgivning i flere tilfælde udøve virksomhed her i landet uden særlig tilladelse fra Finanstilsynet. Finanstilsynet har i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv tilsynet med virksomheder etableret her i landet som f.eks. filialer og agenter, jf. § 1, stk. 1, nr. 9. Beføjelserne til at meddele og inddrage tilladelser m.v. henhører imidlertid under hjemlandsmyndighedens kompetence. Finanstilsynet skal derfor samarbejde med de kompetente myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, om at medvirke ved tilsynsaktiviteter, kontroller på stedet eller inspektioner her i landet, når det gælder virksomheder og personer som omfattet af § 1, stk. 1, nr. 9, der er under tilsyn i et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Samtidig skal Finanstilsynet samarbejde med værtslandet ved tilsynsaktiviteter, kontroller på stedet eller inspektioner i værtslandet af en dansk virksomhed. Der henvises i øvrigt til § 43.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om midlertidige foranstaltninger over for henholdsvis agenter for betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter, herunder distributører med hjemsted i en anden medlemsstat, der ikke overholder regler i denne lov, regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, hvor dette er relevant, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 48, stk. 4, i 4. hvidvaskdirektiv.

Foranstaltningerne skal være passende og rimelige for at imødegå alvorlige overtrædelser, der kræver omgående afhjælpning. Foranstaltningerne kan f.eks. være krav om ekstern revision af procedurer, krav om uddannelse af ansatte, krav om ændring af procedurer, og i tilfælde med særligt grove overtrædelser af loven ophør af agenten eller distributørens virksomhed, indtil forholdene er bragt i orden.

Foranstaltninger skal være af midlertidig karakter og afsluttes, når de konstaterede overtrædelser er afhjulpet, herunder med bistand fra eller i samarbejde med Finanstilsynet eller den kompetente myndighed i den forpligtede enheds hjemland.

Til § 41

§ 34, stk. 2-4, i den gældende hvidvasklov indeholder en registreringspligt hos Finanstilsynet for de virksomheder, som erhvervsmæssigt udøver de i lovens bilag 1 nævnte aktiviteter.

Den foreslåede § 41 indeholder krav om registrering hos Finanstilsynet. Bestemmelsen viderefører § 34, stk. 2-4, i gældende hvidvasklov med sproglige ændringer. Der stilles som noget nyt også krav om, at en virksomhed, der søger om at blive registreret hos Finanstilsynet, ikke må være dømt for et strafbart forhold, der begrunder nærliggende fare for misbrug af registreringen, samt at Finanstilsynet kan inddrage registreringen, hvis en virksomhed efterfølgende bliver dømt for et sådan forhold.

Det foreslås i *stk. 1*, at virksomheder og personer omfattet af lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 8, herunder leasing- og factoringselskaber, skal registreres hos Finanstilsynet for at kunne udøve de nævnte aktiviteter i bilag 1.
Registreringspligten gennemføres, for at Finanstilsynet kan føre tilsyn med virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren eller evt. accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning til søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies i vores Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

udøver en eller flere af de aktiviteter, som er nævnt i bilag 1. Virksomheder og personer, der allerede i henhold til anden lovgivning er under Finanstilsynets tilsyn, skal ikke registreres i medfør af bestemmelsen.

Der skal kun ske registrering af virksomheden eller personen, hvis aktiviteten nævnt i bilag 1 udøves erhvervsmæssigt. Anmeldelse skal ske, selvom aktiviteten, jf. bilag 1, ikke er virksomhedens eller personens hovedaktivitet. Virksomheden skal ikke registreres, hvis der blot er tale om enkeltstående erhvervsmæssige dispositioner, der har naturlig tilknytning til virksomhedens hovedaktivitet. Eksempelvis omfatter begrebet erhvervsmæssigt ikke virksomheders placering af overskudslikviditet, hvor formålet er passiv formuepleje, f.eks. løbende placering af overskudslikviditet i børsnoterede aktier eller obligationer. Hvis en virksomhed som sin hovedaktivitet udbyder finansiel leasing til et begrænset antal medarbejdere, vil virksomheden heller ikke være registreringspligtig, hvor dette kan anses som et personalegode. Vurderingen af, om en virksomhed udøver en registreringspligtig aktivitet erhvervsmæssigt, skal foretages på baggrund af udbuddet af aktiviteten. I vurderingen vil indgå samme kriterier som på skatteområdet om afgrænsning mellem erhvervsmæssig virksomhed og ikke-erhvervsmæssig virksomhed som f.eks. rentabilitets- og intensitetskrav. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, stk. 1, nr. 8, samt § 1, stk. 4.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 41, stk. 1, er virksomheder og personer, der udbyder aktiviteter som angivet i § 1, stk. 1, nr. 8, jf. bilag 1, og den strafbare handling består i ikke at foretage en registrering hos Finanstilsynet, inden aktiviteten udøves. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der udbyder finansiel leasing uden at være registreret hos Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet skal undlade at foretage registrering efter stk. 1, hvis et medlem af virksomhedens øverste eller daglige ledelse eller personen er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, jf. § 78, stk. 2, i straffeloven. Finanstilsynet skal dermed vurdere, om personer eller medlemmer af ledelsen i virksomheder, der skal registreres ved Finanstilsynet, opfylder krav om hæderlighed. Det følger af den foreslåede § 42, at de virksomheder og personer, der er omfattet af bestemmelsen, skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for, at Finanstilsynet kan vurdere, om kravene er opfyldt.

Af FATF's anbefaling nr. 26 fremgår det, at bestyrelsesmedlemmer og direktører i finansielle virksomheder bør underkastes en vurdering af deres hæderlighed til at varetage deres erhverv. Dette er særligt med henblik på at sikre, at de nævnte virksomheder og personer i § 1, stk. 1, nr. 8, eksempelvis ikke tidligere er dømt for en økonomisk forbrydelse. Formålet er at minimere risikoen for hvidvask af penge i virksomheden og kanalisering af penge til terrorformål via virksomheden.

Har en juridisk person både en bestyrelse og en direktion, skal både medlemmerne af direktionen og medlemmerne af bestyrelsen opfylde kravene. Har en juridisk person ikke en bestyrelse eller direktion, skal den tilsvarende daglige ledelse opfylde kravene i stk. 2. Dette kan f.eks. være tilfældet ved et kommanditselskab. Har et aktieselskab en direktion og et tilsynsråd, vil medlemmerne af direktionen skulle opfylde kravene. Der foreslås alene krav om hæderlighed til medlemmer af en virksomheds ledelse, der kan sidestilles med direktion eller bestyrelse i den virksomhed, der ønsker en registrering. Der henvises til § 2, nr. 1, for så vidt angår begrebet daglig ledelse.

I henhold til det foreslåede stk. 2 må en person eller et medlem af ledelsen ikke være dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet. Kravet om, at der skal være en nærliggende fare for misbrug, betyder, at det ikke er tilstrækkeligt til at undlade at foretage en registrering, at vedkommende er dømt for en strafbar handling, jf. henvisningen i bestemmelsen til § 78, stk. 2, i straffeloven. Henvisningen indebærer, at Finanstilsynet skal foretage en vurdering efter samme princip, som domstolene anvender i forbindelse med en rettighedsfrakendelsessag, og i vurderingen inddrage domspraksis.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet endvidere skal undlade at registrere en virksomhed, hvis virksomheden er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af registreringen, jf. § 78, stk. 2, i straffeloven, eller en reel ejer er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes kontrollerende indflydelse. Der skal lægges samme elementer til grund i vurderingen som ved personer efter stk. 2.

Hvis en eller flere af en virksomheds reelle ejere er dømt for et strafbart forhold, der begrunder nærliggende fare for misbrug af den pågældendes kontrollerende indflydelse, skal Finanstilsynet yderligere undlade at registrere virksomheden, jf. stk. 3. Formålet med bestemmelsen er at minimere risikoen for hvidvask af penge i virksomheden og kanalisering af penge til terrorformål ved at hindre, at personer med bestemmende indflydelse på virksomheden kan anvende virksomheden til kriminelle formål. Ved Finanstilsynets vurdering skal der inddrages en høj grad af væsentlighed, herunder hvorvidt den pågældende reelle ejer kan antages at ville anvende virksomheden til hvidvask af penge eller kanalisering af penge til terrorformål. Det er derfor som udgangspunkt alene strafbare forhold, der relaterer sig til denne type af kriminalitet, der kan indgå i vurderingen. Domme for skatteunddragelse vil kunne medføre et afslag på registrering under hensyn til, at skatteunddragelse er omfattet af definitionen af hvidvask i forslagets § 3. Der skal dog som udgangspunkt altid være tale om gentagelsestilfælde.

Det foreslås i *stk. 4*, at § 78, stk. 3, i straffeloven finder tilsvarende anvendelse ved vurderingen af, om strafbare forhold kan medføre, at der ikke skal ske registrering henholdsvis ske inddragelse af en registrering.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Virksomheder og personer nævnt i stk. 1, betragtes som selskaber og personer, der udøver hverv, som kræver særlig tilladelse i relation til § 78, stk. 2, i straffeloven. Henvisningen betyder, at hvis Finanstilsynet vurderer, at en person ikke opfylder kravene i bestemmelsen, finder § 78, stk. 3, i straffeloven tilsvarende anvendelse. Dette indebærer blandt andet, at anklagemyndigheden på begæring enten af den, der har fået afslag, eller på begæring af Finanstilsynet, skal indbringe spørgsmålet om rettighedsfrakendelse for retten.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet kan inddrage registreringen af en virksomhed eller en person foretaget efter stk. 1, hvis et medlem af virksomhedens øverste eller daglige ledelse eller personen efterfølgende omfattes af stk. 2, eller hvis virksomheden eller en reel ejer efterfølgende omfattes af stk. 3. Finanstilsynet får mulighed for at inddrage en registrering, hvis en virksomhed, herunder ledelse og reelle ejere eller person, der er registreret efter § 41, stk. 1, hos Finanstilsynet, dømmes for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet. En hjemmel til at inddrage en registrering vil kunne sikre, at personer eller virksomheder, hvis virksomheden, herunder dennes ledelse og reelle ejere, samt personer ikke længere opfylder kravene til hæderlighed, kan tages ud af registret.

Det forventes, at de registrerede virksomheder og personer m.v. til enhver tid lever op til hæderlighedskravet. Finanstilsynet vil efter en konkret vurdering kunne efterprøve, om virksomheder, herunder medlemmer af ledelsen, reelle ejere og personer, overholder kravet. Herudover finder bestemmelsen anvendelse, når en person eller virksomhed er blevet registreret efter stk. 1, og det efterfølgende viser sig at bero på en fejl, fordi de i stk. 2 og 3 nævnte virksomheder, personer, herunder medlemmer af ledelsen, og de reelle ejere af virksomheden, ikke opfylder kravene i stk. 2 og 3. Finanstilsynet kan dog ikke inddrage en registrering, hvis de oplysninger, der ligger til grund for inddragelsen, har været kendt for Finanstilsynet ved registreringen. Oplysningerne vil alene være kendte, hvis Finanstilsynet har modtaget oplysningerne fra de omfattede virksomheder eller personer. Oplysningerne kan ikke betragtes som værende kendte, hvis Finanstilsynet på anden måde på registreringstidspunktet kunne have erhvervet oplysningerne, f.eks. via dagspressen.

Hvis der rejses straffesag mod virksomheder, herunder medlemmer af virksomhedens ledelse eller personer registreret i medfør af stk. 1 for overtrædelse af straffeloven eller anden lovgivning, herunder den finansielle lovgivning, mens en virksomhed eller person er registreret hos Finanstilsynet, kan der under straffesagen nedlægges påstand om, at der skal ske frakendelse af den pågældendes persons rettighed til at udøve aktiviteten, jf. § 79, stk. 2, jf. § 78, i straffeloven.

De generelle straffeprocessuelle principper og almindelige retssikkerhedsmæssige hensyn taler for, at der så vidt muligt under en straffesag gøres endeligt op med, om en person eller virksomhed, der er registreret i medfør af stk. 1, fortsat kan være registreret. Den endelige afgørelse heraf skal således foretages under straffesagen.

Finanstilsynet kan derfor som udgangspunkt ikke inddrage en registrering af en virksomhed eller person som følge af et strafbart forhold, hvis virksomheden eller personen under straffesagen har været registreret ved Finanstilsynet. Her vil domstolene under straffesagen træffe afgørelse, jf. § 78, stk. 2, i straffeloven, om, hvorvidt virksomheden eller personen forsat kan varetage hvervet.

Heraf følger, at hvis der ikke nedlægges påstand om frakendelse/afregistrering under straffesagen, kan Finanstilsynet ikke efterfølgende komme til det resultat, at registreringen skal fjernes. Dette gør sig dog ikke gældende i forhold til reelle ejere, da disse ikke har en autorisation eller godkendelse, som nævnt i § 78, stk. 3, i straffeloven.

Stk. 5 finder derfor som udgangspunkt anvendelse i tilfælde, hvor registrering er sket på fejlagtigt grundlag, ved efterfølgende ændringer i øverste eller daglige ledelse eller ved en ny reel ejer af en virksomhed. Derudover kan bestemmelsen anvendes i tilfælde, hvor det er åbenbart, at domstolene ikke har taget stilling til, om et strafbart forhold skal medføre rettighedsfrakendelse.

Til § 42

§ 34, stk. 5-6, i den gældende hvidvasklov indeholder bestemmelser om, hvilke oplysninger Finanstilsynet har krav på som led i sin tilsynsforpligtelse.

Den foreslåede bestemmelse omhandler Finanstilsynets adgang til oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed. Bestemmelsen viderefører § 34, stk. 5-6, dog udvides bestemmelsen til, at Finanstilsynet også kan indhente oplysninger fra leverandører og underleverandører, samt få adgang til disse uden retskendelse. Endvidere foreslås det som noget nyt, at Finanstilsynet kan kræve at få adgang til alle oplysninger, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for Finanstilsynets afgørelse af, om en person eller virksomhed er omfattet af bestemmelserne i denne lov. Formålet med denne ændring er, at Finanstilsynet skal kunne indhente oplysninger med henblik på at afgøre, om en virksomhed eller person skal registreres i henhold til den foreslåede § 41, stk. 1. Endelig fastsættes der i § 42 krav om, at Finanstilsynet kan indhente oplysninger til brug for andre myndigheder og organer. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.13.3 og 3.13.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 48, stk. 1-5, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1*, at virksomheder og personer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-13, herunder leverandører og underleverandører til disse, når pligt til at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed. Som tvangsmiddel kan Finanstilsynet pålægge tvangsbøder, jf. lovforslagets § 73.

retsinformation.dk benytter sig af nødvendige cookies (session cookies) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet nødvendige eller fakultative cookies. Ingen cookies opbevares over 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

Stk. 1 omfatter også leverandører og underleverandører, hvormed bestemmelsen svarer til, hvad der gælder efter de øvrige tilsynslove, herunder lov om finansiel virksomhed. De opgaver, som Finanstilsynet skal kunne indhente oplysninger om hos leverandører henholdsvis underleverandører, er opgaver, som Finanstilsynet ville kunne indhente oplysninger om hos outsourcingvirksomheden, hvis opgaverne ikke var outsourcet. Formålet med at omfatte leverandører og underleverandører er således, at Finanstilsynets indhentelse af oplysninger ikke kan hindres eller omgås ved outsourcing.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 42, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13, herunder leverandører og underleverandører til disse, og den strafbare handling består i ikke at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der ikke vil udlevere virksomhedens kundekendskabsprocedurer.

Det foreslås i *stk. 2,* at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til virksomheder og personer omfattet af stk. 1 med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner. Bestemmelsen gennemfører artikel 48, stk. 3, som kræver, at de kompetente myndigheder blandt andet for så vidt angår kredit- og finansieringsinstitutter har udvidede tilsynsbeføjelser og navnlig mulighed for at gennemføre inspektioner på stedet. Denne adgang for Finanstilsynet svarer til den adgang, som Finanstilsynet har efter § 347, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen om Finanstilsynets adgang til virksomheder og personer uden retskendelse udgør således en særegen undtagelse til at fravige kravet om retskendelse efter grundlovens § 72, 2. pkt., for foretagelse af husundersøgelse.

Finanstilsynet har som udgangspunkt udelukkende adgang til forretningslokaler og således ikke til private boliger. I tilfælde, hvor en virksomhed er af så begrænset størrelse, at virksomhedens forretningslokale befinder sig i et privat hjem, har Finanstilsynet dog adgang hertil i overensstemmelse med denne bestemmelse.

Finanstilsynet har behov for at kunne udøve sin tilsynsvirksomhed også i de særlige tilfælde, hvor en virksomhed måtte nægte at give Finanstilsynet de oplysninger, som er nødvendige til brug for tilsynsvirksomheden, samt tilfælde hvor en virksomhed på anden vis modvirker en inspektion.

Finanstilsynet har mulighed for at foretage inspektion uden forudgående varsling. Denne hjemmel skal alene anvendes af Finanstilsynet efter et almindeligt proportionalitetsprincip i tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at formålet med inspektionen ville blive forspildt, hvis inspektionen blev varslet. Udgangspunktet er således fortsat, at inspektioner hos de i lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 1-13, nævnte virksomheder og personer skal varsles på forhånd i det omfang, det er muligt. Hjemlen kan derfor tænkes anvendt, f.eks. hvor en tilsynsbelagt virksomhed undtagelsesvist nægter Finanstilsynet adgang til virksomheden i forbindelse med en ordinær inspektion. Der kan også være tale om en krisesituation, der kræver, at Finanstilsynet skrider til omgående handling, og hvor en umiddelbar adgang til virksomheden eller personen er en forudsætning for at håndtere situationen. Hvis en virksomhed eller person undtagelsesvist skulle modarbejde en inspektion i disse situationer, er der ikke fundet grundlag for at foretage begrænsninger i Finanstilsynets adgang til at foretage inspektioner uden retskendelse.

Finanstilsynet må kun skaffe sig adgang til en virksomheds eller persons forretningslokaler uden retskendelse, hvis det er nødvendigt for, at Finanstilsynet kan udøve sin tilsynsvirksomhed. Det er en betingelse, at formålet ikke kan opnås ved brug af mindre indgribende foranstaltninger som f.eks. tvangsbøder.

Finanstilsynets mulighed for at få adgang uden retskendelse kan kun anvendes i tilsynsmæssigt øjemed. Hvis der er en begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse af den finansielle lovgivning, finder retsplejelovens regler om ransagning anvendelse.

I tilfælde, hvor det efter Finanstilsynets konkrete vurdering anses for nødvendigt at foretage kontrolbesøg uden forudgående varsling, vil inspektionen blive foretaget i overensstemmelse med lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Dette indebærer, at inspektionen skal fortages under iagttagelse af almindelige retssikkerhedsmæssige principper, herunder eksempelvis forbuddet mod selvinkriminering, jf. § 10, stk. 1, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, hvilket betyder, at en person, der er anklaget for et strafbart forhold, har ret til ikke at udtale sig om den påståede lovovertrædelse, ligesom vedkommende ikke kan blive tvunget til at medvirke til at opklare det påståede strafbare forhold.

En forudsætning for at anvende hjemlen til at foretage en uanmeldt inspektion er desuden, at Finanstilsynet ikke har en begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse af lovgivningen, idet sagen i sådanne tilfælde skal behandles efter retsplejelovens regler om strafferetspleje. Sagen vil i sådanne tilfælde således skulle behandles af politiet.

Det foreslås i *stk. 3,* at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til en leverandør eller underleverandør med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcede aktivitet. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 24, hvorefter virksomheder og personer kontraktmæssigt kan vælge at outsource opgaver, som disse skal udføre med henblik på overholdelse af denne lov, til en leverandør. Bestemmelsen svarer til, hvad der gælder efter de øvrige tilsynslove, herunder lov om finansiel virksomhed.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man lukker browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller fejltolerant søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

Finanstilsynets adgang til fysisk at indhente oplysninger uden retskendelse foreslås med lovforslaget udvidet til at omfatte leverandører og underleverandører, hvortil en outsourcingvirksomheds opgaver outsources. Hjemlen foreslås blandt andet etableret med henblik på at sikre, at Finanstilsynets tilsynsmuligheder lever op til internationale standarder. Udgangspunktet er, at adgang til de nævnte leverandører og underleverandører skal varsles på forhånd i det omfang, det er muligt.

Bestemmelsen tænkes anvendt i situationer, hvor det ikke er muligt for Finanstilsynet at få adgang til de nødvendige oplysninger gennem outsourcingvirksomheden. Finanstilsynets fysiske adgang til leverandørens lokaler skal indgå som et krav i den outsourcingkontrakt, som indgås mellem outsourcingvirksomheden og leverandøren. Hvis en outsourcingkontrakt ikke indeholder kravet om Finanstilsynets fysiske adgang til leverandørens virksomhed, kan Finanstilsynet kræve, at den outsourcede aktivitet fremover enten varetages af outsourcingvirksomheden selv eller outsources til en anden leverandør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist.

Det vil ved outsourcing til udlandet være vigtigt, at der i kontrakten mellem outsourcingvirksomheden og leverandøren er adgang for Finanstilsynet til at få alle de nødvendige oplysninger. Ved outsourcing til en leverandør eller underleverandør i udlandet, vil Finanstilsynet have mulighed for at anmode den kompetente myndighed i det pågældende land om at indhente oplysningerne.

Finanstilsynets adgang til oplysninger hos leverandører henholdsvis underleverandører skal kun omfatte disses forretningslokaler og kun de opgaver, som leverandøren eller underleverandøren varetager i henhold til en outsourcingkontrakt med outsourcingvirksomheden. Finanstilsynet vil som udgangspunkt skaffe de nødvendige oplysninger hos outsourcingvirksomheden, som har pligt til at få de nødvendige oplysninger fra leverandøren. For at sikre et effektivt tilsyn også i særlige situationer, hvor det for eksempel viser sig, at outsourcingvirksomheden ikke loyalt samarbejder med Finanstilsynet, skal Finanstilsynet have fysisk adgang til oplysningerne direkte hos leverandøren uden retskendelse.

Finanstilsynet kan, jf. forslaget til *stk. 4*, kræve udlevering af alle oplysninger, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrifter af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige til brug for Finanstilsynets afgørelse af, om en person eller virksomhed er omfattet af bestemmelserne i denne lov. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget til § 41 i denne lov, hvorefter visse virksomheder og personer skal registreres hos Finanstilsynet for at kunne udøve de aktiviteter, som følger af forslaget til lovens bilag 1. Forslaget til bestemmelsen bevirker, at Finanstilsynet kan kræve oplysninger af virksomheder og personer, der ikke udøver tilsynsbelagt virksomhed, hvis disse har informationer, som er nødvendige for, at Finanstilsynet kan vurdere, hvorvidt en virksomhed eller person udøver tilsynsbelagt virksomhed og således burde være registreret hos Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter stk. 1 og 4 til brug for de i lovforslagets § 49, stk. 3, nævnte myndigheder og organer. Bestemmelsen svarer til, hvad der gælder efter de øvrige tilsynslove, herunder lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen er blandt andet begrundet i den finansielle sektors struktur med dannelse af internationale koncerner, som medfører et større behov for samarbejde mellem de forskellige nationale tilsynsmyndigheder. Dette giver sig også udslag i det øgede fokus, de finansielle direktiver har på udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndighederne, herunder artikel 48 i 4. hvidvaskdirektiv.

Til § 43

Den foreslåede § 43 vedrører kompetencefordelingen mellem hjem- og værtsland i de tilfælde, hvor der er tale om filialer, agenter og distributører af udenlandske virksomheder. Bestemmelsen er ny. Der henvises til afsnit 3.13.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 48, stk. 5, i 4. hvidvaskdirektiv. Betragtning 52 i 4. hvidvaskdirektivs præambel anfører, at hvis en forpligtet enhed driver virksomhed i en anden medlemsstat, herunder gennem agent eller et netværk af agenter, bør hjemlandets kompetente myndighed være ansvarlig for tilsynet med den forpligtede enheds anvendelse af koncernens politikker og procedurer vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Dette vil omfatte besøg på stedet i virksomheder, der er baseret i en anden medlemsstat.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at tilsynsmyndighederne i et EU- eller EØS-land efter forudgående aftale med Finanstilsynet kan foretage inspektion i de her i landet beliggende filialer, agenter og distributører af udenlandske virksomheder som omfattet af § 1, stk. 1, nr. 9, med hjemsted i det pågældende land.

Det er et krav, at den udenlandske tilsynsmyndighed aftaler inspektionen med Finanstilsynet forud for udførelsen. Finanstilsynet skal herefter underrette den her i landet beliggende virksomhed om den forventede inspektion.

Den foreslåede bestemmelse vil alene omfatte her i landet beliggende filialer, agenter og distributører af udenlandske virksomheder. Bestemmelsen vil således ikke omfatte danske virksomheder eller personer.

Bestemmelsen kan tænkes anvendt, hvor et betalingsinstitut i et andet EU- eller EØS-land, har en filial i Danmark. Hvis Finanstilsynet kommer i besiddelse af oplysninger, der kan påvirke den kompetente myndighed i hjemlandets vurdering af betalingsinstituttet, bør Finanstilsynet således underrette hjemlandets kompetente myndighed.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browservinduet, men accepterer cookies gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller fritekstsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

Udenlandske tilsynsmyndigheder fra en medlemsstat vil være kompetente for så vidt angår virksomheder, som er stiftet og godkendt i myndighedens hjemland. Hvis en udenlandsk myndighed vil undersøge den pågældende virksomheds filial, agent eller distributør i Danmark, vil dette skulle ske ved stedlige undersøgelser her i landet. En sådan undersøgelse vil relatere sig til moderselskabets overholdelse af koncernreglerne i hjemlandet, som i dette lovforslag er gennemført i f.eks. forslaget til § 9, stk. 2, om at virksomheder, der er en del af en koncern, skal gennemføre koncernens politikker og procedurer. Tilsynet med filialens overholdelse af danske regler føres derimod af Finanstilsynet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 40, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 9. Selve undersøgelsen vil foregå efter de grundlæggende danske regler, men den udenlandske virksomheds filial, agent eller distributør i Danmark skal leve op til det udenlandske hjemlands regelsæt på det område, der er genstand for undersøgelsen.

En udenlandsk myndigheds inspektion skal foregå under samme betingelser som Finanstilsynets inspektioner, hvilket betyder, at inspektionen skal ske i overensstemmelse med lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Den udenlandske myndighed har derfor som udgangspunkt udelukkende adgang til forretningslokaler og således ikke til private boliger.

Der er mulighed for at foretage inspektion uden forudgående varsling. Muligheden for at foretage uanmeldt inspektion uden forudgående varsling skal alene anvendes, hvis det er Finanstilsynets vurdering, at formålet med inspektionen ville blive forspildt, hvis inspektionen blev varslet. Finanstilsynet meddeler den udenlandske myndighed, hvorvidt et ønske om en uanmeldt inspektion kan imødekommes. Udgangspunktet er således fortsat, at inspektioner hos de i lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 1-13, nævnte virksomheder og personer skal varsles på forhånd, i det omfang det er muligt.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 42, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at Finanstilsynet kan deltage i den i 1. pkt. nævnte inspektion. Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet kan beslutte at deltage i et EU- eller EØS-lands tilsynsmyndigheds inspektion af her i landet beliggende filialer, agenter og distributører omfattet af § 1, stk. 1, nr. 9, af udenlandske virksomheder.

Finanstilsynet vil herved kunne føre tilsyn med, at filialen m.v. overholder danske regler, jf. den foreslåede bestemmelse i § 40, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 9, og at den udenlandske tilsynsmyndigheds inspektion foregår i overensstemmelse med de grundlæggende danske regler herfor.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at undersøgelsen kun kan foretages med Finanstilsynets medvirken, hvis en virksomhed eller person som nævnt i 1. pkt. modsætter sig en kompetent udenlandsk myndigheds undersøgelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan anmode de kompetente myndigheder i et andet EU- EØS-land om at medvirke til at påse overholdelse af lovforslaget og regler udstedt i medfør heraf ved at udføre tilsynsaktiviteter på denne medlemsstats område. Det foreslås derfor, at Finanstilsynet kan anmode de kompetente myndigheder i en medlemsstat om at medvirke til at påse overholdelsen af loven og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, vedrørende virksomheder og personer som omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13, med hjemsted i et andet EU- eller EØS-land ved tilsynsaktioner, kontroller på stedet eller inspektioner på et andet EU- eller EØS-lands område.

Hvor stk. 1 vedrører udenlandske myndigheders mulighed for at foretage inspektioner her i landet, vedrører stk. 2 Finanstilsynets mulighed for at foretage inspektioner i udlandet. Finanstilsynets inspektioner i udlandet skal ske i overensstemmelse med reglerne i det pågældende land.

Til § 44

§ 34, stk. 7, i den gældende hvidvasklov indeholder hjemmel til Finanstilsynet til at påbyde de virksomheder og personer, som er omfattet af Finanstilsynets tilsyn i henhold til hvidvaskloven, at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af hvidvaskloven m.v.

Den foreslåede *§ 44* omhandler Finanstilsynets mulighed for at udstede påbud. Finanstilsynet kan inden for en af Finanstilsynet fastsat frist påbyde virksomheder og personer, som er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-13, at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i denne lov, regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, eller forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Bestemmelsen viderefører § 34, stk. 7, i den gældende hvidvasklov med sproglige ændringer.

Bestemmelsen gennemfører artikel 59, stk. 1 og stk. 2, litra b og d, i 4. hvidvaskdirektiv.

Et påbud anvendes i de situationer, hvor Finanstilsynet påbyder en bestemt adfærd eller handling fremover. Det kan både skyldes, at en virksomhed eller person handler i strid med loven, eller at en virksomhed eller person undlader at handle, hvor handling er påkrævet efter loven.

Der kan ikke udstedes påbud for enhver overtrædelse af lovgivningen. Som udgangspunkt skal påbudsmuligheden anvendes i forbindelse med virksomheders og personers overtrædelse af kravene, når overtrædelserne er alvorlige, gentagne, systematiske eller en kombination heraf.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller fritsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

Derudover skal der som udgangspunkt alene anvendes påbud i forbindelse med overtrædelser af kapitel 2 om risikovurdering og risikostyring, kapitel 3 om kundekendskabsprocedurer og kapitel 5 om undersøgelses-, noterings-, underretnings- og opbevaringspligt. Påbud kan dog i begrænset omfang anvendes i andre situationer, hvis der er tale om særligt grove, gentagne eller systematiske overtrædelser af denne lov m.v.

Finanstilsynet vil yderligere efter bestemmelsen kunne udstede et midlertidigt forbud om, at personer i den daglige ledelse i en virksomhed eller andre fysiske personer, der holdes ansvarlige for overtrædelsen, varetager ledelsen af opgaver i relation til opfyldelse af kravene i lovforslaget. Personen kan derfor uanset et midlertidigt forbud stadig varetage andre ledelsesmæssige opgaver. Udover den daglige ledelse kan der yderligere udstedes et midlertidigt forbud om, at personen med fuldmagt i henhold til § 7, stk. 2, varetager disse opgaver. Det, at forbuddet er midlertidigt, betyder, at det skal udstedes for en kortere periode, hvor det er nødvendigt at fjerne den pågældende personen i en kortere periode f.eks. for at forhindre hvidvask eller terrorfinansiering. I tilfælde, hvor et midlertidigt forbud ikke er tilstrækkeligt, men der er behov for f.eks. at afsætte en direktør, vil der som udgangspunkt ikke skulle udstedes et påbud om midlertidigt forbud efter dette lovforslag. For så vidt angår filialer, agenter og distributører, jf. lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 9, vil der også kunne udstedes et midlertidigt forbud om, at personer i den daglige ledelse i filialer, agenter og distributører, der holdes ansvarlige for overtrædelsen, varetager ledelsen af opgaver i relation til opfyldelse af kravene i lovforslaget. For definition af daglig ledelse henvises til bemærkningerne til forslaget til § 2, nr. 1.

Efter forslagets § 72 kan undladelse af at efterkomme påbuddet straffes med bøde.

I de situationer, hvor et lovbrud ikke længere eksisterer, kan påbud ikke anvendes som tilsynsreaktion, da der ikke fremadrettet er noget at rette op på. I stedet for kan der gives en påtale, som anses for en variant af påbud, der således anvendes i de situationer, hvor der er konstateret en ikke længere bestående lovovertrædelse. Det bemærkes dog, at ved grovere eller gentagne lovovertrædelser vil der i stedet ske politianmeldelse.

Ved ukomplicerede og ikke væsentlige overtrædelser af formalia, og hvor virksomheden eller personen i forbindelse med Finanstilsynets undersøgelse erkender, at der er begået en fejl, kan Finanstilsynet som et alternativ til påbud vælge at indgå en mundtlig aftale med virksomheden eller personen om en straksforbedring. Med begrebet straksforbedring forstås, at virksomheden eller personen indvilliger i straks at rette op på forholdet i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud herom, og straksforbedring anvendes, hvor det vurderes, at et påbud vil fremstå unødigt formalistisk.

Finanstilsynets frist fastsættes ud fra en konkret vurdering i den enkelte sag henset til overtrædelsens karakter. En alvorlig overtrædelse vil f.eks. kunne medføre, at fristen for efterlevelse af påbuddet er kortere end ved mindre alvorlige overtrædelser.

Til § 45

Den foreslåede *§ 45* bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om anmeldelse, registrering og offentliggørelse, herunder om hvilke oplysninger der skal registreres, hvilke forhold anmeldere eller andre kan indsende og registrere elektronisk i Finanstilsynets it-system ved at benytte digital eller tilsvarende elektronisk signatur samt om brugen af dette system. Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen er en dansk særregel og gennemfører ikke bestemmelser fra 4. hvidvaskdirektiv.

De oplysninger, der skal registreres, kan f.eks. dreje sig om virksomhedens navn, CVR-nr. eller andet registreringsnummer. For privatpersoner kan det tillige dreje sig om cpr-nr., fødselsdato og sted. Endvidere kan det omfatte samtlige adresser i Danmark, hvor kunder kan henvende sig til virksomheden, samt om ændringer i de oprindelige oplysninger.

Der gives samtidig mulighed for, at Finanstilsynet under iagttagelse af visse regler, herunder persondataloven og forvaltningsloven, kan give anmeldere eller andre muligheder for selv at kunne foretage registreringer i Finanstilsynets it-system. Disse regler kan f.eks. være anvendelse af særlige systemer eller brug af digital signatur eller andre sikkerhedsforanstaltninger.

Det foreslås, at Finanstilsynet kan stille krav om anvendelse af elektronisk signatur i forbindelse med registreringer efter forslagets § 41 m.v.

Til § 46

§ 34 d i den gældende hvidvasklovs bemyndiger erhvervs- og vækstministeren til for virksomheder omfattet af gældende hvidvasklov at fastsætte regler om virksomhedernes pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden. Offentliggørelse sker ved, at virksomheden offentliggør en redegørelse udarbejdet af Finanstilsynet.

Den foreslåede *§ 46* vedrører erhvervs- og vækstministerens mulighed for at fastsætte regler om virksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden. Bestemmelsen viderefører § 34 d i gældende hvidvasklov uden indholdsmæssige ændringer.

Bestemmelsen gennemfører artikel 59, stk. 2, litra a, og artikel 60, stk. 4, hvidvaskdirektiv.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

Erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at opretholde den større grad af offentlighed vedrørende forholdene i de virksomheder, der er omfattet af loven og underlagt Finanstilsynets tilsyn. Med forslaget får erhvervs- og vækstministeren således bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om virksomhedernes pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden samt til at fastsætte nærmere regler om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomhederne.

Forslaget indebærer blandt andet, at de virksomheder, der er omfattet af lovforslaget, fortsat omfattes af bekendtgørelse nr. 1567 af 23. december 2014 om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v. Efter bekendtgørelsen skal virksomheden blandt andet offentliggøre de redegørelser, som Finanstilsynet udarbejder efter hver inspektion i virksomheden. Også andre af Finanstilsynets redegørelser skal offentliggøres efter bekendtgørelsen.

Der vil være behov for visse undtagelser i forhold til offentliggørelsespligten. Dette kan for eksempel være, hvor offentliggørelse kan medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, f.eks. hvis virksomhedens fortsatte drift vil blive truet, eller meget væsentlige interesser krænkes.

Finanstilsynet skal ikke nødvendigvis afvente, at virksomheden offentliggør en redegørelse, idet der med bestemmelsen ved bekendtgørelse kan gives hjemmel til, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomhederne. Denne mulighed kan kun benyttes i de situationer, hvor virksomheden enten har rent tekniske eller praktiske problemer, f.eks. på grund af it-nedbrud, eller tilfælde, hvor den manglende offentliggørelse er begrundet i, at virksomheden ikke – uden en reel begrundelse – ønsker at offentliggøre redegørelsen. Hvis virksomheden efter lov om værdipapirhandel m.v. skal udsende en selskabsmeddelelse, skal Finanstilsynets offentliggørelse dog afvente selskabsmeddelelsen.

Til § 47

§ 34 h i den gældende hvidvasklov indeholder krav til offentliggørelse i forbindelse med virksomheders videregivelse af oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse indeholder Finanstilsynets mulighed for i visse situationer at påbyde en virksomhed, som har videregivet oplysninger om virksomheden, som er kommet offentligheden til kendskab, at offentliggøre berigtigende oplysninger. Bestemmelsen viderefører § 34 h i den gældende hvidvasklov med sproglige ændringer.

Det foreslås i *stk. 1*, at har en virksomhed eller person omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13, videregivet oplysninger om virksomheden eller personen, og er disse kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden eller personen at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og hvis Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens eller personens kunder, indskydere, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

Finanstilsynets adgang til at påbyde berigtigelse er betinget af, at Finanstilsynet vurderer, at de af virksomheden eller personen offentliggjorte oplysninger kan have skadevirkning for virksomhedens eller personens kunder, indskydere, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet fastsætter en kort frist, inden for hvilken virksomheden eller personen skal offentliggøre de berigtigende oplysninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at berigtiger virksomheden eller personen omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13, ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet, der er meddelt efter stk. 1.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 49, stk. 2, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger. Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte de omfattede virksomheders og personers kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervskunder. Hertil kommer et ønske om - af konkurrencemæssige grunde - at beskytte de omfattede virksomheders og personers forretningsmæssige forhold. Med bestemmelsen åbnes dog op for Finanstilsynets mulighed for offentliggørelse af tavshedsbelagte oplysninger i tilfælde, hvor en virksomhed eller en person har videregivet fejlagtige oplysninger om virksomheden eller personen, og hvor virksomheden eller personen ikke inden for en af Finanstilsynet fastsat frist har berigtiget de fejlagtige oplysninger.

Længden af den af Finanstilsynet meddelte frist for virksomhedens eller personens berigtigelse af de misvisende oplysninger vil afhænge af oplysningernes karakter. Efter omstændighederne vil der kunne være tale om, at berigtigelse skal ske inden for samme dag som meddelelsen af påbuddet.

Det forhold, at en virksomhed eller person omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13, indbringer eller oplyser, at den påtænker at indbringe det af Finanstilsynet meddelte påbud om berigtigelse af misvisende oplysninger for Erhvervsankenævnet, bevirker ikke, at Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre påbuddet suspenderes, medmindre Erhvervsankenævnet tillægger klagen opsættende virkning. Finanstilsynet vil i sådanne situationer kunne blive erstatningsansvarlig efter de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningsansvar.

retsinformation.dk benytter alm. cookies (session cookies) på alle sider. En session-cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet special-zoom eller fejlsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

Den foreslåede bestemmelse tænkes for eksempel anvendt i situationer, hvor en virksomhed eller person omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 1-13, har videregivet misvisende oplysninger om virksomhedens eller personens forretningsmodel, eller i tilfælde hvor en virksomhed eller person offentliggør et misvisende billede af virksomheden eller personen efter et tilsynsbesøg. Fristen må forventes at blive kort og afhænge af oplysningernes karakter. Efter omstændighederne vil der kunne være tale om, at oplysningerne skal berigtiges inden for samme dag.

Til § 48

§ 34 c, stk. 2-5, i den gældende hvidvasklov fastlægger Finanstilsynets adgang til at offentliggøre Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager vedrørende virksomheder til politimæssig efterforskning.

Den foreslåede § 48 vedrører virksomhedernes og Finanstilsynets pligt til at offentliggøre reaktioner og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Bestemmelsen er nyaffattet. Bestemmelsen udvides til at omfatte alle tilsynsreaktioner, hvor den tidligere alene angik politianmeldelser. Det præciseres, at der alene skal ske offentliggørelse af et resumé af beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Finanstilsynet kan som noget nyt også offentliggøre informationer om overtrædelser begået af fysiske personer. Det fastsættes endvidere, at i de tilfælde, hvor offentliggørelse er undladt, skal offentliggørelse ikke finde sted på et senere tidspunkt, hvis der er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler. Det fastsættes, at hvis Finanstilsynet har foretaget en anmeldelse til politiet, og sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom, kan den fysiske eller juridiske person, som sagen vedrører, anmode Finanstilsynet om at offentliggøre oplysninger herom. Endelig skal Finanstilsynet fjerne oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle følgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside, hvis Finanstilsynet modtager dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom.

Bestemmelsen gennemfører artiklerne 59, stk. 1 og stk. 2, litra a, og artikel 60 i 4. hvidvaskdirektiv.

Det følger af *stk. 1*, at reaktioner givet efter § 40, stk. 1 og 2, § 44 eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres, jf. dog stk. 5. Dette gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, der offentliggøres som resumé, jf. dog stk. 5. Offentliggørelsen skal omfatte den juridiske eller fysiske persons navn. Hvis afgørelsen vedrører en fysisk person, kan offentliggørelse af den fysiske persons navn alene ske ved alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af de i stk. 2 nævnte bestemmelser. "Alvorlige" skal forstås i overensstemmelse med den foreslåede § 71, stk. 2. Der skal derfor være tale om særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser, som f.eks. hvor der ikke er udført kundekendskabsprocedurer, som er et grundlæggende krav for opfyldelse af alle lovforslagets øvrige pligter, eller hvor oplysninger om kunder eller transaktioner ikke er opbevaret, hvilket er en forsætning for, at hvidvask og terrorfinansiering kan efterforskes. Endvidere vil bestemmelsen kunne være anvendelig, hvis der ved beløbsmæssigt særligt store transaktioner ikke er krævet og/eller opbevaret identitets- og kontroloplysninger.

Begrebet reaktioner omfatter alle de reaktioner, som Finanstilsynets bestyrelse eller Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Offentliggørelsesmeddelelsen skal som minimum identificere den fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art. Finanstilsynet skal dog alene offentliggøre et resumé af beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, hvilket betyder, at en sådan beslutning ikke skal offentliggøres i sin helhed.

Det bemærkes, at oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivningen og modtaget påbud og påtaler, anses for oplysninger om andre rent private forhold i henhold til persondatalovens § 8. Oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivning, som er strafsanktioneret, og oplysninger om, at fysiske personer er blevet politianmeldt, anses for oplysninger om strafbare forhold i henhold til persondatalovens § 8. Der kan ikke inden for persondatalovens rammer ske offentliggørelse af sådanne oplysninger som beskrevet i lovforslaget. Den foreslåede bestemmelse udgør således en fravigelse af persondatalovens regler. Det fremgår af Betænkning om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v. (betænkning nr. 1516/2010), at der kun i sjældne tilfælde bør indføres ordninger med systematisk offentliggørelse vedrørende fysiske personer af oplysninger omfattet af persondatalovens § 8. Sådanne sjældne tilfælde vil formentligt navnlig kunne tænkes at forekomme, hvor der er tale om fysiske personer, som driver erhvervsvirksomhed på samme marked og på samme vilkår som juridiske personer. Offentliggørelse af oplysninger om strafbare forhold eller mulige strafbare forhold på internettet kan ofte tænkes at forekomme i forbindelse med ordninger med systematisk offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v. Offentliggørelse på internettet anses for den mest vidtgående form for videregivelse af oplysninger, og det gælder i særdeleshed i forhold til fysiske personer, for hvem offentliggørelsen kan opleves som et indgreb i forhold til deres personlige integritet. Der er derfor særlig grund til at være tilbageholdende med offentliggørelse på internettet, og der skal meget tungtvejende hensyn til samfundsmæssige interesser til, før en sådan ordning kan komme på tale. Artikel 7 i databeskyttelsesdirektivet (direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995) fastsætter blandt andet, at behandling af personoplysninger kan finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den registeransvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt. Det vurderes at den foreslåede fravigelse er nødvendig for at gennemføre artiklerne 59, stk. 1 og stk. 2, litra a, samt artikel 60 i 4.

retsinformation.dk bruger altid en nødvendig cookie (session cookie) på alle sider. Farvesiden cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har brugt tastel-scanner eller fejlscanner af cookie. Læs også, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

hvidvaskdirektiv, i hvilken forbindelse det tillige vurderes, at den foreslåede bestemmelse ligger inden for rammerne af databeskyttelsesdirektivet.

Det følger af *stk. 2*, at der uanset stk. 1, 3. pkt., alene kan ske offentliggørelse af afgørelser og beslutninger på Finanstilsynets hjemmeside, der omfatter en fysisk persons navn, ved personens alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af en række bestemmelser i lovforslaget.

Det følger af *stk. 3*, at virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin eventuelle hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme. Offentliggørelsen skal ske hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af virksomhedens eventuelle hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Kommenterer virksomheden på reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens eventuelle hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til stk. 1, 1. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Med virksomhedens hjemmeside menes den hjemmeside, som virksomheden normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om virksomheden selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer virksomheden f.eks. via en koncernhjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Såfremt tilsynsreaktionen f.eks. retter sig mod et datterselskab i en koncern, er det på datterselskabets hjemmeside, at tilsynsreaktionen skal offentliggøres, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab. Virksomhedens offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske med et link på forsiden. Med forsiden menes hjemmesidens indgangsside eller den side, som er tænkt til at være den første side, som man kommer ind på, når man vil anvende virksomhedens hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af tilsynsreaktionen, og kommentarerne skal være klart adskilt fra denne.

Hvis virksomheden ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Virksomhedens offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Ved offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skal lov om værdipapirhandel m.v. iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse. Ved offentliggørelse skal lov om værdipapirhandel mv. iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt offentliggørelse kan ske. I givet fald skal offentliggørelse af tilsynsreaktionen afvente selskabsmeddelelsen. Kan selskabet udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. § 27, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., vil offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligholdelsen bortfalder.

Fjernelse af tilsynsreaktionen fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en tilsynsreaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker senest dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele tilsynsreaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Det bemærkes, at oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivningen og modtaget påbud og påtaler, anses for oplysninger om andre rent private forhold i henhold til persondatalovens § 8. Oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivning, som er strafsanktioneret, og oplysninger om, at fysiske personer er blevet politianmeldt, anses for oplysninger om strafbare forhold i henhold til persondatalovens § 8. Der kan ikke inden for persondatalovens rammer ske offentliggørelse af sådanne oplysninger som beskrevet i lovforslaget. Den foreslåede bestemmelse udgør således en fravigelse af persondatalovens regler. Det fremgår af Betænkning om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v. (betænkning nr. 1516/2010), at der kun i sjældne tilfælde bør indføres ordninger med systematisk offentliggørelse vedrørende fysiske personer af oplysninger omfattet af persondatalovens § 8. Sådanne sjældne tilfælde vil formentligt navnlig kunne tænkes at forekomme, hvor der er tale om fysiske personer, som driver erhvervsvirksomhed på samme marked og på samme vilkår som juridiske personer. Offentliggørelse af oplysninger om strafbare forhold eller mulige strafbare forhold på internettet kan ikke tænkes at forekomme i forbindelse med ordninger

Retsinformation.dk bruger alene nødvendige tekniske cookies på alle sider. Ved at acceptere cookie vil blive husket, når du har lukket browseren. Hvis du accepterer cookies, gemmer Retsinformation.dk dette valg samt om du er logget ind i 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

med systematisk offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v. Offentliggørelse på internettet anses for den mest vidtgående form for videregivelse af oplysninger, og det gælder i særdeleshed i forhold til fysiske personer, for hvem offentliggørelsen kan opleves som et indgreb i forhold til deres personlige integritet. Der er derfor særlig grund til at være tilbageholdende med offentliggørelse på internettet, og der skal meget tungtvejende hensyn til samfundsmæssige interesser til, før en sådan ordning kan komme på tale. Artikel 7 i databeskyttelsesdirektivet (direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995) fastsætter blandt andet, at behandling af personoplysninger kan finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den registeransvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt. Det vurderes, at den foreslåede fravigelse er nødvendig for at gennemføre artiklerne 59, stk. 2, litra a, og artikel 60 i 4. hvidvaskdirektiv, i hvilken forbindelse det tillige vurderes, at den foreslåede bestemmelse ligger inden for rammerne af databeskyttelsesdirektivet. Der er desuden lagt vægt på, at de øvrige bestemmelser i persondataloven finder anvendelse.

Ved en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning er det kun Finanstilsynet, som forpligtes til at offentliggøre en sådan beslutning på sin hjemmeside. Offentliggørelsen skal ske med navns nævnelse, hvis beslutningen vedrører en juridisk person. Herudover kan der ikke ske offentliggørelse, hvis offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, eller hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller personen. Der skal derfor ved vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse over for de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring.

Den offentliggjorte tilsynsreaktion vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e). Derimod vil fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende virksomhed i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, ikke blive offentliggjort, jf. den foreslåede bestemmelse i stk. 5. Dette gælder også fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere, blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af tilsynsreaktionen. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Som hidtil indebærer offentliggørelse af en tilsynsreaktion ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journalliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med Finanstilsynets bestyrelses behandling af sager om afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår af det foreslåede § 48, stk. 5, jf. nærmere herom nedenfor. Hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse blive vedlagt udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Finanstilsynets bestyrelse kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, hvis bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse, og at Finanstilsynet som følge af dette kan ifalde et erstatningsansvar. Udbetaling af en erstatning kræver dog blandt andet, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed skal sendes i partshøring hos den berørte virksomhed. Denne vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed tilsynsreaktionen vedrører. Dette vil f.eks. gøre sig gældende i tilfælde, hvor der kun er få eller en aktør på markedet, som passer på beskrivelsen af sagens faktum.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie/session cookie på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Det følger endvidere af bestemmelsen, at den også omfatter reaktioner givet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse samt beslutninger om at overgive sager efter lovforslaget eller regler udstedt i medfør af lovforslaget eller efter forordninger udstedt i medfør af direktivet til politimæssig efterforskning, som er truffet af Finanstilsynet, uden at sagen har været behandlet af Finanstilsynets bestyrelse. Finanstilsynet vil ved behandlingen af disse sager følge samme praksis som Finanstilsynets bestyrelse gør i tilsvarende sager, herunder også i forhold til eventuel høring af parten og den relevante politimyndighed. Derudover gælder i øvrigt reglerne om blandt andet erstatningspligt, anonymisering og aktindsigt i de pågældende sager, som beskrevet i bemærkningerne ovenfor.

Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog stk. 5.

Det følger af *stk. 4*, at har Finanstilsynet overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og er der afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 5. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuelt tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer.

Med virksomhedens hjemmeside menes den hjemmeside, som virksomheden normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om virksomheden selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer virksomheden f.eks. via en koncernhjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Såfremt dommen eller bøden f.eks. retter sig mod et datterselskab i en koncern, er det på datterselskabets hjemmeside, at der skal ske offentliggørelse, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab. Virksomhedens offentliggørelse af dommen eller bødevedtagelsen skal ske med et link på forsiden. Med forsiden menes hjemmesidens indgangsside eller den side, som er tænkt til at være den første side, som kunderne m.v. kommer ind på, når de vil anvende virksomhedens hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen eller bødevedtagelsen, skal dette ske i forlængelse af gengivelsen, og kommentarerne skal være klart adskilt herfra. Når virksomheden har offentliggjort dommen eller bødevedtagelsen, skal virksomheden give Finanstilsynet meddelelse herom, herunder fremsende kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på tilsynets hjemmeside.

Hvis virksomheden ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Ved offentliggørelsen skal lov om værdipapirhandel m.v. iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse. Skal virksomheden efter disse regler udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse afvente selskabsmeddelelsen. Kan selskabet udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. § 27, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., vil offentliggørelsen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligholdelsen bortfalder.

Dommen, det vedtagne bødeforelæg eller resuméet heraf, som skal offentliggøres, vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e).

Offentliggørelse indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journalliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Det følger af *stk. 5*, at offentliggørelse efter stk. 1-4 dog ikke kan ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande uden for den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale

Retsinformationdk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller fritekstsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

med på det finansielle område, medmindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Ved »uforholdsmæssig stor skade« forstås, at der skal være tale om oplysninger, som, hvis de offentliggøres, kan være truende for virksomhedens eksistens. Det er dermed ikke tilstrækkeligt, at oplysningerne potentielt kan medføre større tab for virksomheden, uden at virksomhedens eksistens dermed er i fare.

Fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende virksomhed i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, vil ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om virksomhedens opbygning og indretning, økonomiske forhold og situation, kundemasse og samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen.

Det følger af *stk. 6*, at er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 5, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-4, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. Offentliggørelse skal dog alene finde sted, hvis der ikke er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.

Baggrunden herfor er, at den offentlige interesse i sådanne reaktioner aftager kraftigt hen over tid, og af administrative årsager. På denne baggrund foreslås en grænse på to år.

Det følger af *stk. 7, 1. pkt.*, at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 2. pkt., og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den fysiske eller juridiske person, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Det følger af *stk. 7, 2. pkt.*, at den fysiske eller juridiske person skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse.

Da det ikke er givet, at den juridiske eller fysiske person, som er blevet politianmeldt, ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der kun ske offentliggørelse efter anmodning. Ligeledes er det den juridiske eller fysiske person selv, som skal sende Finanstilsynet en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller den frifindende dom, idet Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse heraf.

Finanstilsynet skal offentliggøre, at sagen er sluttet uden tiltale, at sagen er sluttet ved tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter stk. 1, 2. pkt., dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynets tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse omfatter tillige tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Efter *stk. 7, 3. pkt.*, skal det fremgå af offentliggørelsen, hvis påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke er endelig.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnende anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 7, 4. pkt.*, at modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

I de tilfælde, hvor den, som sagen vedrører, ikke anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i henhold til 1. pkt., men ønsker Finanstilsynets offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Finanstilsynets hjemmeside, kan dette således ske ved indsendelse af dokumentation for sagens afslutning til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter efter 4. pkt. slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Finanstilsynets forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager dokumentation herfor. Det er ikke afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Finanstilsynets forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, den pågældende fysiske eller juridiske person, som sagen vedrører, eller af tredjemand.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

Til § 49

§ 34 a i den gældende hvidvasklov indeholder Finanstilsynets tavshedspligtsbestemmelse.

Den foreslåede § 49 indeholder Finanstilsynets tavshedspligtbestemmelser og viderefører § 34 a i den gældende hvidvasklov med visse indholdsmæssige ændringer, da Det Systemiske Risikoråd ikke længere er omfattet af stk. 3. Endvidere udvides bestemmelsen, sådan at Finanstilsynet får mulighed for at udveksle oplysninger med flere myndigheder og organer, herunder adgang til at udveksle oplysninger med tilsynsmyndighederne i henhold til denne lov og medlemmerne af samarbejdsforummet i henhold til den foreslåede § 67.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 49 i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynets ansatte under ansvar efter §§ 152-152 e i straffeloven er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i de nævnte tilsynsmyndigheders drift, og eksperter, der handler på tilsynsmyndighedernes vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Med personer, der udfører serviceopgaver, menes f.eks. rengøring, vagttjeneste, reparation og vedligeholdelse af elektronisk materiel og kantinedrift. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. Tavshedspligten omhandler udelukkende fortrolige oplysninger samt oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget i forbindelse med sin tilsynsvirksomhed. Tavshedspligten omfatter også oplysninger, som Finanstilsynet modtager fra udenlandske myndigheder. Således er oplysninger, som Finanstilsynet modtager i forbindelse med sin regulerings- og informationsvirksomhed, ikke omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt.

Ved fortrolige oplysninger forstås oplysninger om virksomheders forretningsmæssige forhold og personlige forhold samt andre oplysninger, som efter deres karakter er fortrolige. Ved oplysninger, der efter deres karakter er fortrolige, forstås oplysninger, der direkte relaterer sig til enkelte kunders eller virksomheders forhold. Oplysninger, som efter deres karakter er offentlige, f.eks. regnskaber og selskabsmeddelelser, er ikke omfattet af tavshedspligten. Tilsvarende gælder oprindeligt fortrolige oplysninger, som er blevet offentliggjort ad andre kanaler og derved er blevet almindeligt kendte.

Den skærpede tavshedspligt indebærer, at det er strafbart for tilsynets medarbejdere at videregive fortrolige oplysninger om tilsynsarbejdet. I medfør af reglerne i offentlighedslovens § 35 er der ikke adgang til aktindsigt i tilsynssager, idet retten til aktindsigt er begrænset af særlige tavshedspligtbestemmelser i særlovgivningen. Bestemmelsen indebærer, at oplysninger i et dokument, der er omfattet af en særlig tavshedspligt, kan undtages fra aktindsigt.

Det foreslås i *stk. 2*, at samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, ikke berettiger de i stk. 1 nævnte personer til at videregive fortrolige oplysninger. Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte de finansielle virksomheders kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervskunder. Hertil kommer et ønske om af konkurrencemæssige grunde at beskytte de finansielle virksomheders forretningsmæssige forhold. Finanstilsynets tavshedspligt er en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at tilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må de finansielle virksomheder og kunderne kunne nære tillid til, at tilsynet ikke videregiver fortrolige oplysninger. Da de fortrolige oplysninger i langt overvejende grad hidrører fra de finansielle virksomheder, vil det være mest korrekt og sikrest, at det er den pågældende virksomhed selv, der meddeler oplysningerne til tredjemand. Oplysninger om virksomhedens kunder kan kun videregives med disses samtykke.

Det foreslås i *stk. 3*, at bestemmelsen i stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til en række indenlandske og udenlandske tilsynsmyndigheder m.v. Der er tale om myndigheder, som har et væsentligt behov for at modtage disse oplysninger til varetagelse af deres opgaver. Bestemmelsen er opbygget på den måde, at fortrolige oplysninger, der kan videregives til danske myndigheder m.fl., opregnes i nr. 1-12 og nr. 16. Fortrolige oplysninger, der kan videregives til myndigheder m.v. inden for EU- og EØS-lande, opregnes i nr. 17, og i nr. 18 opregnes myndigheder i lande uden for EU- og EØS-lande (tredjelande).

Det bemærkes, at oplysninger til udenlandske myndigheder kun må videregives, når dette er absolut nødvendigt, og kun til den eller de relevante personer, som har brug for at modtage oplysningerne.

Videregivelse efter § 49 kun kan ske i overensstemmelse med persondatalovens regler.

Det foreslås i *stk. 4*, at der alene kan ske videregivelse til de tilsynsmyndigheder, som er nævnt i stk. 3, nr. 18, på baggrund af en international samarbejdsaftale og under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og når et behov for oplysningerne til varetagelse af deres

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (sessionscookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren, hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller fritekstsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

opgaver. Den foreslåede bestemmelse forudsætter, at modtageren af oplysninger efter stk. 3, nr. 18, er underlagt en tavshedspligt, der mindst svarer til den, der gælder for tilsynsmyndighederne i landene inden EU eller EØS.

Det foreslås i *stk. 5*, at alle, der i henhold til stk. 3, nr. 1-16, modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt. Bestemmelsen indebærer i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i § 354, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed ikke indskrænkninger i grundlæggende principper inden for retsplejen. Bestemmelsen har derfor bl.a. ingen indflydelse på en forsvarers ret til at blive gjort bekendt med sagens materiale, jf. den foreslåede bestemmelse i stk. 3, nr. 3.

Det foreslås i *stk. 6*, at videregivelse efter stk. 3, nr.1, 2, 7, 8, 10, 15, 17 og 18 af fortrolige oplysninger, der hidrører fra et EU- eller EØS-land eller finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for EU eller EØS, alene kan ske, såfremt de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås i *stk. 7*, at fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, kun må anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til at pålægge sanktioner, eller hvis tilsynsmyndighedens afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene. Den foreslåede bestemmelse medfører, at Finanstilsynet alene må anvende de fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, som led i varetagelsen af Finanstilsynets opgaver efter lovgivningen.

Til § 50

§ 32, stk. 1, i den gældende hvidvasklov fastlægger omfanget af Erhvervsstyrelsens tilsynsansvar.

Den foreslåede § 50 vedrører Erhvervsstyrelsens tilsynsansvar og er en videreførelse af § 32, stk. 1, i den gældende hvidvasklov med visse indholdsmæssige ændringer, da Erhvervsstyrelsens tilsynsansvar begrænses, idet Erhvervsstyrelsen modsat gældende hvidvasklov ikke skal påse overholdelsen af 2. pengeoverførselsforordning. Ændringen skyldes, at 2. pengeoverførselsforordning ikke er relevant for de virksomheder og personer, Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med. Lovforslagets § 50 fastsætter endvidere som noget nyt, at medlemmer af den øverste og daglige ledelse og reelle ejere af virksomheder samt personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 17, ikke må være dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes stilling eller kontrollerende indflydelse.

Bestemmelsen gennemfører artikel 47, stk. 3, og artikel 48 i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1*, at Erhvervsstyrelsen påser, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 15-19, overholder denne lov, regler udstedt i medfør heraf og forordninger udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Erhvervsstyrelsens tilsyn skal ske på baggrund af en risikovurdering på baggrund af de faktorer, der er opremset i artikel 48, stk. 6, i 4. hvidvaskdirektiv. Udover konkrete kontrolforanstaltninger kan Erhvervsstyrelsen som led i tilsynsførelsen beslutte forskellige tilsynsreaktioner, herunder eksempelvis vejledning om reglerne, kontakt til relevante brancheforeninger m.v.

De virksomheder og personer, som Erhvervsstyrelsen skal føre tilsyn med efter denne bestemmelse, er allerede under Erhvervsstyrelsens tilsyn.

Det foreslås i *stk. 2*, at medlemmer af den øverste og daglige ledelse og reelle ejere af virksomheder samt personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 17, ikke må være dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes stilling eller kontrollerende indflydelse. Det drejer sig om virksomheder og personer, der i øvrigt erhvervsmæssigt leverer samme ydelser som de i § 1, stk. 1, nr. 14-16 nævnte persongrupper, herunder revisorer, som ikke er godkendt i henhold til revisorloven, skatterådgivere og eksterne bogholdere.

Bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 50, stk. 2 er medlemmer af den øverste og daglige ledelse og reelle ejere af virksomheder samt personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 17. Den strafbare handling kan eksempelvis bestå i erhvervsmæssigt at levere samme ydelser som eksempelvis advokater, revisorer og ejendomsmæglere, selvom man er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af hvervet.

Det foreslås i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen får mulighed for at benytte fremmed bistand ved tilsyn efter stk. 1. Bestemmelsen viderefører § 32, stk. 6, i den gældende hvidvasklov.

Efter § 35 i revisorloven kan Erhvervsstyrelsen indgå aftaler med kvalitetskontrollanter, som foretager kvalitetskontrolbesøg hos ikke-PIE-virksomheder. PIE-revisionsvirksomheder er virksomheder af interesse for offentligheden, og ikke-PIE-virksomheder er de øvrige revisionsvirksomheder. Kvalitetskontrolbesøg hos sidstnævnte udføres af praktiserende revisorer, der er godkendt som kvalitetskontrollanter af Erhvervsstyrelsen. En godkendelse gælder som udgangspunkt for en femårig periode og vil kunne forlænges. En godkendelse kan tilbagekaldes, hvis kontrollanten ikke lever op til de krav, der stilles til kontrollanterne. Erhvervsstyrelsen kan således tilbagekalde godkendelsen som kvalitetskontrollant, hvis Erhvervsstyrelsen finder kvalitetskontrollantens virke utilfredsstillende, for eksempel hvis kvaliteten af de af kvalitetskontrollanten udførte kontroller er mangelfulde, kvalitetskontrollanten ikke overholder tidsfristerne, hvis kvalitetskontrollanten ikke indsender de

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (sessions-cookie) på alle sider. Første gang cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

oplysninger, som Erhvervsstyrelsen anmoder om, eller hvis Erhvervsstyrelsen modtager gentagne berettigede klager over kontrollanten.

Når disse kvalitetskontrollanter foretager besøg hos ikke-PIE-virksomheder, kan Erhvervsstyrelsen samtidig medsende kvalitetskontrollanterne spørgsmål på hvidvaskområdet. Dette vil typisk være spørgsmål vedrørende "kend din kunde princippet", herunder indhentelse og opbevaring af tilstrækkelige identitets- og legitimationsoplysninger, underretningspligten til SØIK, undersøgelsespligt og noteringspligt, og om der løbende gennemføres uddannelses- og instruktionsprogrammer for såvel ledelse som medarbejdere. En ikke-PIE-virksomheds svar på disse spørgsmål kan medføre, at Erhvervsstyrelsen beslutter at gennemføre et tilsynsbesøg hos virksomheden efter stk. 1.

Kvalitetskontrollanterne vil være underlagt samme skærpede tavshedspligt, som fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 56.

I tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen benytter fremmed bistand i forbindelse med kontrolbesøg, er Erhvervsstyrelsen fortsat ansvarlig.

Til § 51

§ 31 i den gældende hvidvasklov indeholder en registreringspligt hos Erhvervsstyrelsen for virksomheder og personer omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 11 og 18.

Den foreslåede § 51 fastlægger en registreringspligt hos Erhvervsstyrelsen for virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 18 og 19 samt fastsætter betingelser herfor. Bestemmelsen viderefører § 31 i gældende hvidvasklov med indholdsmæssige ændringer, herunder udvides bestemmelsen ved, at der stilles yderligere krav om vurdering af medlemmer af ledelsen i virksomheders og personers egnethed til at udøve de nævnte aktiviteter. Det stilles også som noget nyt krav om, at en virksomhed, der søger om at blive registreret ved Erhvervsstyrelsen, ikke må være dømt for et strafbart forhold, der begrunder nærliggende fare for misbrug af registreringen, samt at Erhvervsstyrelsen kan inddrage registreringen, hvis en virksomhed efterfølgende bliver dømt for et sådan forhold. Endelig fastsættes der i § 51 nye krav om informationsforpligtigelser ved efterfølgende ændringer i registreringsforholdene, som indtrædelse af nye medlemmer i ledelsen og nye reelle ejere.

Formålet med indførelsen af kravene om egnethed er blandt andet at sikre, at personer med gentagne konkurser og personer, der ofte er involveret i kædesvig m.v., ikke er involveret i virksomheder eller personer, der er registreret efter denne lov. Ved Erhvervsstyrelsens vurdering af egnethed skal der inddrages en høj grad af væsentlighed, herunder, hvorvidt den pågældende kan antages at ville anvende virksomheden til hvidvask af penge eller kanalisere penge til terrorformål. Der henvises til afsnit 3.13.4 i de almindelig bemærkninger.

Bestemmelsen gennemfører artikel 47, stk. 1 og 2, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1*, at virksomheder og personer omfattet af lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 18 og 19, skal registreres hos Erhvervsstyrelsen for erhvervsmæssigt at kunne udøve aktivitet som udbyder af tjenesteydelser til virksomheder i henhold til lovforlagets § 1, stk. 1, nr. 18, eller udøve valutavekslingsvirksomhed i henhold til lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 19. Virksomheder og personer, der allerede i henhold til anden lovgivning er under Erhvervsstyrelsens tilsyn, skal ikke registreres i medfør af bestemmelsen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 47, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv, hvorefter registreringspligten skal omfatte virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt udøver virksomhed med valutaveksling og udbydere af tjenesteydelser til virksomheder.

Registrering i henhold til stk. 1 foretages i Erhvervsstyrelsens register til bekæmpelse af hvidvask. Valutavekslingsvirksomhed og udbydere af tjenesteydelser til virksomheder anses for at være særligt udsatte for risikoen for at blive misbrugt af sine kunder i forbindelse med hvidvask og terrorfinansiering.

Der er i bekendtgørelse nr. 1503 af 1. december 2015 om anmeldelse og registrering af vekselkontorer og udbydere af tjenesteydelser til virksomheder i Erhvervsstyrelsens register til bekæmpelse af hvidvask som ændret ved bekendtgørelse nr. 580 af 26. juli 2016, fastsat nærmere krav til de oplysninger, som de virksomheder, der er omfattet af registreringskravet, skal angive i forbindelse med anmeldelse om optagelse i registret. Bekendtgørelsen vil blive udstedt på ny med samme indhold.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 51, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 18 og 19, og den strafbare handling består i ikke at foretage en registrering ved Erhvervsstyrelsen, inden aktiviteten udøves. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der udbyder valutaveksling uden at være registreret hos Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås i *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen skal undlade at foretage registrering efter stk. 1, hvis et medlem af en virksomheds øverste eller daglige ledelse eller personen er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, jf. § 78, stk. 2, i straffeloven eller har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering. Der stilles dermed krav om, at Erhvervsstyrelsen skal vurdere, om personer eller medlemmer af ledelsen i

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (sessions cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har accepteret session cookies, så man ikke skal acceptere på ny. Cookies udløber efter 12 måneder, hvis man ikke har besøgt retsinformation.dk i denne periode. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

virksomheder, der skal registreres ved Erhvervsstyrelsen, opfylder krav om egnethed og hæderlighed. Det følger af den foreslåede stk. 7 og § 52, at de virksomheder og personer, der er omfattet af bestemmelsen, skal give Erhvervsstyrelsen de oplysninger, der er nødvendige for, at Erhvervsstyrelsen kan vurdere, om kravene er opfyldt. Bestemmelsen gennemfører artikel 47, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, hvorefter tilsynsmyndighederne skal sikre, at de personer, som varetager en ledelsesfunktion i valutavekslingsvirksomheder og udbydere af tjenesteydelser til virksomheder, besidder den fornødne hæderlighed og egnethed.

Har en juridisk person både en bestyrelse og en direktion, skal både medlemmerne af direktionen og medlemmerne af bestyrelsen opfylde kravene. Har en juridisk person ikke en bestyrelse eller direktion, skal den tilsvarende daglige ledelse opfylde kravene i stk. 2. Dette kan f.eks. være tilfældet ved et kommanditselskab. Har et aktieselskab en direktion og et tilsynsråd, vil medlemmerne af direktionen skulle opfylde kravene. Der henvises til § 2, stk. 1, nr. 1, for så vidt angår begrebet daglig ledelse. Det er en betingelse, at kravene er opfyldt, og hvis Erhvervsstyrelsen senere erfarer, at virksomheder eller personer ikke opfylder kravene, fordi oplysningerne er blevet tilbageholdt på registreringstidspunktet, kan det medføre, at en registrering inddrages, jf. stk. 6. En registrering kan ligeledes inddrages, hvis virksomheden eller personen ikke er eller ophører med at være omfattet af § 1, stk. 1, nr. 18 og 19.

Af betragtning nr. 51 i præamblen til 4. hvidvaskdirektiv fremgår det, at kriterierne for at afgøre, om en person besidder den fornødne egnethed og hæderlighed, som minimum skal afspejle behovet for at beskytte virksomhederne mod at blive misbrugt af deres ledere eller reelle ejere med kriminelle formål for øje. Det foreslås derfor i *stk. 2, nr. 1,* at en person eller et medlem af ledelsen ikke må være dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet jf. § 78, stk. 2, i straffeloven. Kravet om, at der skal være en nærliggende fare for misbrug, betyder, at det ikke er tilstrækkeligt for at undlade at foretage en registrering, at vedkommende er dømt for en strafbar handling, jf. henvisningen i bestemmelsen til § 78, stk. 2, i straffeloven. Henvisningen indebærer, at Erhvervsstyrelsen skal foretage en vurdering efter samme princip, som domstolene anvender i forbindelse med en rettighedsfrakendelsessag, og i vurderingen inddrage domspraksis.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2,* at de nævnte personer ikke på registreringstidspunktet må have indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller være under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering. Det afgørende er registreringstidspunktet. Det er ikke afgørende i forhold til denne bestemmelse, hvorvidt en person eller et medlem af ledelsen tidligere har været under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering.

Det er et krav i henhold til bestemmelsen, at hvis der alene er tale om en begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering, skal begæringen være indgivet af den pågældende person selv. Det kan således ikke tillægges vægt, at andre har indgivet begæring mod den pågældende, med mindre begæringen konkret fører til rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering, hvilket er omfattet af sidste del af den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1,* at Erhvervsstyrelsen skal undlade at registrere en virksomhed, hvis virksomheden er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af registreringen jf. § 78, stk. 2, i straffeloven. Der skal lægges samme elementer til grund i vurderingen som ved personer efter stk. 2, nr. 1.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2,* at virksomheden ikke må have indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs eller være under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling. Det afgørende for vurderingen er registreringstidspunktet, så tidligere indgivne begæringer medfører ikke, at bestemmelsen anses for realiseret.

Det er et krav i henhold til bestemmelsen, at hvis der alene er tale om en begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs, skal begæringen være indgivet af den pågældende virksomhed selv. Det kan således ikke tillægges vægt, at andre har indgivet begæring mod den pågældende, medmindre begæringen konkret fører til rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling, hvilket er omfattet af sidste del af den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 3,* at Erhvervsstyrelsen skal undlade at registrere en virksomhed, hvis en eller flere af en virksomheds reelle ejer(e) er dømt for et strafbart forhold, der begrunder nærliggende fare for misbrug af den pågældendes kontrollerende indflydelse. Formålet med bestemmelsen er at minimere risikoen for hvidvask af penge i virksomheden og kanalisering af penge til terrorformål ved at hindre, at personer med bestemmende indflydelse på virksomheden kan anvende virksomheden til kriminelle formål. Ved Erhvervsstyrelsens vurdering skal der inddrages en høj grad af væsentlighed, herunder hvorvidt den pågældende reelle ejer kan antages at ville anvende virksomheden til hvidvask af penge eller kanalisering af penge til terrorformål. Det er derfor som udgangspunkt alene strafbare forhold, der relaterer sig til denne type af kriminalitet, der kan indgå i vurderingen. Domme for skatteunddragelse vil kunne medføre et afslag på registrering under hensyn til, at skatteunddragelse er omfattet af definitionen af hvidvask i forslagets § 3. Der skal dog som udgangspunkt altid være tale om gentagelsestilfælde.

Det foreslås i *stk. 4,* at § 78, stk. 3, i straffeloven finder tilsvarende anvendelse ved vurderingen af, om strafbare forhold kan medføre, at der ikke skal ske registrering henholdsvis inddragelse af en registrering.

Virksomheder og personer nævnt i stk. 1 betragtes som selskaber og personer, der udøver hverv, som kræver særlig tilladelse i relation til § 78, stk. 2, i straffeloven. Henvisningen betyder, at hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at en person ikke

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har accepteret cookies på folkekirken.dk i en cookie, som udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

opfylder kravene i bestemmelsen, finder § 78, stk. 3, i straffeloven tilsvarende anvendelse. Dette indebærer blandt andet, at anklagemyndigheden på begæring enten af den, der har fået afslag, eller på begæring af Erhvervsstyrelsen, skal indbringe spørgsmålet om rettighedsfrakendelse for domstolene.

Hvis der rejses straffesag mod virksomheder, herunder medlemmer af virksomhedens ledelse eller personer registreret i medfør af stk. 1, for overtrædelse af straffeloven eller anden lovgivning, herunder den finansielle lovgivning, mens en virksomhed eller person er registreret ved Erhvervsstyrelsen, kan der under straffesagen nedlægges påstand om, at der skal ske frakendelse af den pågældendes persons rettighed til at udøve aktiviteten, jf. § 79, stk. 2, jf. § 78 i straffeloven.

De generelle straffeprocessuelle principper og almindelige retssikkerhedsmæssige hensyn taler for, at der så vidt muligt under straffesagen gøres endeligt op med, om en person eller virksomhed, der er registreret i medfør af stk. 1, fortsat kan være registreret. Den endelige afgørelse heraf skal således foretages under straffesagen.

Det betyder, at Erhvervsstyrelsen ikke kan inddrage en registrering af en virksomhed eller person som følge af et strafbart forhold, hvis domstolene under straffesagen ikke har truffet afgørelse om, at den pågældende ikke fortsat kan være registreret hos Erhvervsstyrelsen. Heraf følger, at hvis der ikke nedlægges påstand om frakendelse/afregistrering under straffesagen, kan Erhvervsstyrelsen ikke efterfølgende komme til det resultat, at registreringen skal fjernes. Dette gør sig dog ikke gældende i forhold til reelle ejere, da disse ikke har en autorisation eller godkendelse som nævnt i § 78, stk. 3, i straffeloven.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at medlemmer af en virksomheds øverste eller daglige ledelse skal meddele Erhvervsstyrelsen oplysninger om forhold som nævnt i stk. 2 senest 2 uger efter, der er truffet beslutning om deres indtræden i virksomhedens ledelse.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at en reel ejer af en virksomhed skal meddele Erhvervsstyrelsen oplysninger om, hvorvidt denne er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes kontrollerende indflydelse, senest 2 uger efter erhvervelsen af virksomheden.

Stk. 5 finder anvendelse i de tilfælde, hvor en virksomhed er registreret efter stk. 1, og hvor der efterfølgende sker udskiftning af personer i den registrerede virksomheds ledelse eller blandt de reelle ejere. Denne bestemmelse vil også finde anvendelse for de selskaber, der før denne lov var registreret ved Erhvervsstyrelsen.

Hvis personer som nævnt i bestemmelsen ikke meddeler Erhvervsstyrelsen de pågældende oplysninger, kan Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge bøder, jf. forslagets § 73.

Det foreslås i *stk. 6*, at Erhvervsstyrelsen kan inddrage registreringen af en virksomhed eller person efter stk. 1, hvis et medlem af en virksomheds øverste eller daglige ledelse eller personen efterfølgende omfattes af stk. 2, hvis virksomheden efterfølgende omfattes af stk. 3, nr. 1 og 2, hvis en reel ejer efterfølgende omfattes af stk. 3, nr. 3, eller hvis virksomheden eller personen ikke er eller ophører med at være omfattet af § 1, stk. 1, nr. 18 og 19.

Erhvervsstyrelsen kan inddrage registreringen af en virksomhed eller person efter stk. 1, hvis et medlem af en virksomheds øverste eller daglige ledelse eller personen efterfølgende bliver dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen, indgiver begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller kommer under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering, jf. stk. 2.

Er der alene er tale om indgivelse af begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering, skal begæringen være indgivet af den pågældende person selv. Det kan således ikke tillægges vægt, at andre har indgivet begæring mod den pågældende, med mindre begæringen konkret fører til rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering.

Hvis en virksomhed efterfølgende bliver dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen, indgiver begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller kommer under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering, vil Erhvervsstyrelsen kunne inddrage registreringen, jf. stk. 3, nr. 1 og 2.

Ligeledes kan Erhvervsstyrelsen inddrage registreringen, hvis en reel ejer efterfølgende bliver dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes kontrollerende indflydelse, jf. stk. 3, nr. 3, eller hvis virksomheden eller personen ikke er eller ophører med at være omfattet af § 1, stk. 1, nr. 18 og 19.

En hjemmel til at inddrage en registrering vil kunne sikre, at personer eller virksomheder, hvis virksomheden, herunder dennes ledelse og reelle ejere, samt personer ikke længere opfylder kravene til hæderlighed, kan tages ud af registret.

Det foreslåede stk. 6 giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at inddrage en registrering, og dermed fjerne virksomheder og personer fra registeret, hvis en virksomhed, herunder ledelse og reelle ejere eller person, der er registreret efter § 51, stk. 1, hos Erhvervsstyrelsen, dømmes for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller misbrug af den reelle ejers kontrollerende indflydelse. I forbindelse med en vurdering af en inddragelse efter stk. 6, finder stk. 4 anvendelse i forhold til Erhvervsstyrelsens vurdering i henhold til stk. 2, nr. 1 og stk. 3, nr. 1. Det medfører, at der som udgangspunkt ved strafbare forhold skal ske rettighedsfrakendelse ved domstolene. Ved f.eks. reelle ejere kan der dog

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer Retsinformation.dk dette valg samt om man har anvendt tilgang gennem offentlig institution, ikke cookie, som alle udføres efter 12 måneder hvor vores om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

ikke ske rettighedsfrakendelse i forbindelse med straffesagen som nævnt under stk. 3, hvorefter Erhvervsstyrelsen kan foretage en administrativ inddragelse. Der henvises desuden til bemærkningerne til stk. 4.

Det foreslås i *stk. 7*, at virksomheder og personer, herunder medlemmer af ledelsen og en reel ejer af en virksomhed, skal meddele Erhvervsstyrelsen oplysninger, hvis forholdene efterfølgende ændrer sig, senest 2 uger efter ændringen. Dette kan være tilfældet, hvis virksomheden eller personen bliver dømt for et strafbart forhold. Meddelelse om ændringer i forholdene skal ske senest 2 uger efter ændringen. Erhvervsstyrelsen skal anvende oplysningerne til at vurdere, om der skal føres skærpet tilsyn med virksomheden eller personen eller foretage en vurdering af om der skal ske inddragelse af registrering.

Hvis personer som nævnt i bestemmelsen ikke meddeler Erhvervsstyrelsen de pågældende oplysninger, kan Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge bøder, jf. § 73 i forslaget.

Til § 52

§ 32, stk. 3, 4 og 6, i den gældende hvidvasklov indeholder bestemmelser om, hvilke oplysninger Erhvervsstyrelsen har krav på som led i sin tilsynsforpligtelse.

Den foreslåede § 52 omhandler Erhvervsstyrelsens adgang til oplysninger, som er nødvendige for styrelsens virksomhed. Forslaget viderefører § 32, stk. 3, 4 og 6, i den gældende hvidvasklov med visse indholdsmæssige ændringer, da 1. pengeoverførselsforordning ikke længere fremgår af bestemmelsen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 48, stk. 1 og 2, i 4. hvidvaskdirektiv. Det bemærkes, at artikel 48, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv kræver, at de kompetente myndigheder blandt andet for så vidt angår vekselkontorer som nævnt i lovens § 1, stk. 1, nr. 19, har udvidede kontrolbeføjelser i forbindelse med sit tilsyn.

Erhvervsstyrelsen har i dag mulighed for at foretage kontrolbesøg uden forudgående retskendelse eller varsling ikke kun hos vekselkontorer som nævnt i lovens § 1, stk. 1, nr. 19, men også hos virksomheder og personer omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 15-18, hvis formålet tilsiger det. Muligheden for kontrolbesøg uden forudgående retskendelse eller varsling i forhold til virksomheder og personer omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 15-18, går videre end artikel 48, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv, men hensynet til at sikre et effektivt hvidvasktilsyn og forebygge økonomisk kriminalitet er imidlertid så tungtvejende, at det er fundet hensigtsmæssigt at videreføre denne mulighed. Det skyldes, at det er Erhvervsstyrelsens erfaring, at der i konkrete tilfælde forinden varslede kontrolbesøg er sket fabrikation af den dokumentation, der indhentes fra kunderne hos virksomhederne, ligesom der har været formodning om, at dokumentation har været bortskaffet inden et varslet kontrolbesøg, således at styrelsen ikke har haft mulighed for at gennemse dette under det varslede kontrolbesøg.

Det foreslås i *stk. 1*, at virksomheder og personer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 15-19 skal give Erhvervsstyrelsen de oplysninger, der er nødvendige for styrelsens virksomhed.

Forslaget er en videreførelse af § 32, stk. 3, i den gældende hvidvasklov.

Undlader en virksomhed eller person at give Erhvervsstyrelsen de oplysninger, der er nødvendige til brug for tilsynet, kan Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge virksomheden eller personen tvangsbøder, jf. § 73 i forslaget.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 52, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 15-19, og den strafbare handling består i ikke at give Erhvervsstyrelsen de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en valutavekslingsvirksomhed, der ikke vil udlevere virksomhedens procedurer for kundekendskabsprocedurer.

Det foreslås i *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 19, og, hvis formålet tilsiger det, virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 15-18 med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved kontrolbesøg.

Forslaget svarer til § 32, stk. 4, i den gældende hvidvasklov.

Bestemmelsen gennemfører artikel 48, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv, der kræver, at de kompetente myndigheder har udvidede kontrolbeføjelser blandt andet i forbindelse med tilsynet med personer og virksomheder, der udøver virksomhed med valutaveksling.

Der er derfor i den foreslåede bestemmelse fastsat adgang for Erhvervsstyrelsen til at foretage kontrolbesøg uden forudgående varsling hos virksomheder og personer, der i henhold til § 1, stk. 1, nr. 19, erhvervsmæssigt udøver virksomhed med valutaveksling.

Erhvervsstyrelsen bibeholder med bestemmelsen sine nuværende desuden udvidede beføjelser, for så vidt angår kontrolbesøg hos de i lovens § 1, stk. 1, nr. 15-18, nævnte virksomheder og personer, herunder statsautoriserede og godkendte revisorer og revisionsvirksomheder godkendt i henhold til revisorloven, ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder, skatterådgivere og eksterne bogholdere m.v. samt udbydere af tjenesteydelser til virksomheder, herunder blandt andet selskabsfabrikanter og kontorhoteller.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Erhvervsstyrelsen har således fortsat mulighed for at foretage kontrolbesøg, uden forudgående varsling, hos de pågældende virksomheder og personer, hvis formålet med tilsynsbesøget tilsiger det. Denne hjemmel anvendes alene af Erhvervsstyrelsen i tilfælde, hvor det er Erhvervsstyrelsens vurdering, at formålet med kontrolbesøget ville blive forspildt, hvis kontrolbesøget blev varslet. Udgangspunktet er således fortsat, at tilsynsbesøg hos de i § 1, stk. 1, nr. 15-18, nævnte virksomheder og personer skal varsles på forhånd, i det omfang det er muligt.

I tilfælde, hvor det efter Erhvervsstyrelsens konkrete vurdering anses for nødvendigt at foretage kontrolbesøg uden forudgående varsling, vil kontrolbesøget blive foretaget i overensstemmelse med lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Dette indebærer, at kontrolbesøget skal foretages under iagttagelse af almindelige retssikkerhedsmæssige principper, herunder eksempelvis forbuddet mod selvinkriminering, jf. § 10, stk. 1, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, hvilket betyder, at en person, der er anklaget for et strafbart forhold, har ret til ikke at udtale sig om den påståede lovovertrædelse og til ikke at blive tvunget til at medvirke til at opklare det påståede strafbare forhold.

En forudsætning for at anvende hjemlen til uanmeldte kontrolbesøg er desuden, at Erhvervsstyrelsen ikke har en begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse af lovgivningen, idet sagen i sådanne tilfælde, skal behandles efter retsplejelovens regler om strafferetspleje. Sagen vil i sådanne tilfælde således skulle behandles af politiet.

Til § 53

§ 32, stk. 5, i den gældende hvidvasklovs indeholder bemyndigelse til Erhvervsstyrelsen til at påbyde de virksomheder og personer, som er omfattet af Erhvervsstyrelsens tilsyn i henhold til hvidvaskloven, at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af hvidvaskloven m.v.

Den foreslåede *§ 53* indeholder bemyndigelse til, at Erhvervsstyrelsen kan påbyde virksomheder og personer omfattet af tilsynet inden for en af styrelsen fastsat frist at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i hvidvaskloven, de regler, der er fastsat i medfør heraf, eller forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder, eller organer. Bestemmelsen viderefører § 32, stk. 5, i den gældende hvidvasklov med visse indholdsmæssige ændringer, da 1. pengeoverførselsforordning ikke længere fremgår af bestemmelsen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 59, stk. 1 og 2, i 4. hvidvaskdirektiv.

Et påbud anvendes i de situationer, hvor Erhvervsstyrelsen påbyder en bestemt adfærd eller handling fremover. Det kan både skyldes, at en virksomhed eller person handler i strid med loven, eller at en virksomhed eller person undlader at handle, hvor handling er påkrævet efter loven.

Der kan ikke udstedes påbud for enhver overtrædelse af lovgivningen. Som udgangspunkt skal på-budsmuligheden anvendes i forbindelse med virksomheders og personers overtrædelse af kravene, når overtrædelserne er alvorlige, gentagne, systematiske eller en kombination heraf.

Derudover skal der som udgangspunkt alene anvendes påbud i forbindelse med overtrædelser af kapitel 2 om risikovurdering og risikostyring, kapitel 3 om kundekendskabsprocedurer og kapitel 5 om undersøgelses- noterings- underretnings- og opbevaringspligt. Påbud kan dog i begrænset omfang anvendes i andre situationer, hvis der er tale om særligt grove, gentagne eller systematiske overtrædelser af denne lov m.v.

Erhvervsstyrelsen vil yderligere efter bestemmelsen kunne udstede et midlertidigt forbud om, at personer i den daglige ledelse i en virksomhed eller andre fysiske personer, der holdes ansvarlige for overtrædelsen, varetager ledelsen af opgaver i relation til opfyldelse af kravene i lovforslaget. Personen kan derfor uanset et midlertidigt forbud stadig varetage andre ledelsesmæssige opgaver. Udover den daglige ledelse kan der yderligere udstedes et midlertidigt forbud om personen med fuldmagt i henhold til § 7, stk. 2, varetager disse opgaver. At forbuddet er midlertidigt betyder, at det skal udstedes for en kortere periode, hvor det er nødvendigt f.eks. for at forhindre hvidvask eller terrorfinansiering at fjerne den pågældende person i en kortere periode. I tilfælde hvor et midlertidigt forbud ikke er tilstrækkeligt, men der er behov for f.eks. at afsætte en direktør vil der som udgangspunkt ikke skulle udstedes et påbud om midlertidigt forbud efter dette lovforslag. . For definition af daglig ledelse henvises til bemærkninger til forslaget til § 2, nr. 1.

Efter § 72 i forslaget kan undladelse af at efterkomme påbuddet straffes med bøde.

I de situationer, hvor et lovbrud ikke længere eksisterer, kan påbud ikke anvendes som tilsynsreaktion, da der ikke fremadrettet er noget at rette op på. I stedet for kan der gives en påtale, som anses for en variant af påbud, der således anvendes i de situationer, hvor der er konstateret en ikke længere bestående lovovertrædelse. Det bemærkes dog, at ved grovere eller gentagne lovovertrædelser vil der i stedet ske politianmeldelse.

Ved ukomplicerede og ikke væsentlige overtrædelser af formalia, og hvor virksomheden eller personen i forbindelse med Erhvervsstyrelsens undersøgelse erkender, at der er begået en fejl, kan Erhvervsstyrelsen som et alternativ til påbud vælge at indgå en mundtlig aftale med virksomheden eller personen om en straksforbedring. Med begrebet straksforbedring forstås, at virksomheden eller personen indvilliger i straks at rette op på forholdet i overensstemmelse med

Retsinformation.dk bruger alene en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man lukker browseren. Hvis man accepterer cookies gemmer retsinformation.dk dette valg, så man ikke behøver at gøre det igen. Retsinformation.dk benytter ikke cookies til statistik, markedsføring eller lignende formål, og benytter simpel søgning eller fejlsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

Erhvervsstyrelsens påbud herom, og straksforbedring anvendes, hvor det vurderes, at et påbud vil fremstå unødigt formalistisk.

Til § 54

§ 33 i den gældende hvidvasklov bemyndiger Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om anmeldelse, registrering og offentliggørelse, herunder om, hvilke oplysninger der skal registreres. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1503 af 1. december 2015 om anmeldelse og registrering af vekselkontorer og udbydere af tjenesteydelser til virksomheder i Erhvervsstyrelsens register til bekæmpelse af hvidvask, som ændret ved bekendtgørelse nr. 580 af 26. juli 2016, hvor der er fastsat nærmere krav til de oplysninger, som de virksomheder, der er omfattet af registreringskravet, skal angive i forbindelse med anmeldelse om optagelse i registret.

Den foreslåede *§ 54* bemyndiger Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om anmeldelse, registrering og offentliggørelse, herunder om, hvilke oplysninger der skal registreres for de i § 51 nævnte virksomheder og personer. Den foreslåede bestemmelse viderefører § 33 i den gældende hvidvasklov uden indholdsmæssige ændringer.

Bestemmelsen er en dansk særregel og registreringspligten er således ikke et krav i 4. hvidvaskdirektiv.

Det forventes, at der vil blive udstedt en bekendtgørelse som indholdsmæssigt svarer til den gældende bekendtgørelse.

Oplysninger, der skal registreres, kan f.eks. være oplysninger om virksomhedens navn og cvr-nr., eller andet registreringsnummer, og for privatpersoner kan det tillige dreje sig om cpr-nr. Endvidere kan det omfatte samtlige adresser i Danmark, hvor kunder kan henvende sig til virksomheden, samt ændringer i de oprindelige oplysninger.

Der gives samtidig mulighed for, at Erhvervsstyrelsen under iagttagelse af visse regler, herunder persondataloven og forvaltningsloven, kan give anmeldere eller andre mulighed for selv at kunne foretage registreringer i styrelsens it-system. Disse regler kan f.eks. være anvendelse af særlige systemer eller brug af digital signatur eller andre sikkerhedsforanstaltninger.

Det præciseres, at Erhvervsstyrelsen kan stille krav om anvendelse af elektronisk signatur i forbindelse med registreringer m.v.

Til § 55

§ 34 c, stk. 1, i den gældende hvidvasklov fastlægger Erhvervsstyrelsens mulighed for at offentliggøre afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Den foreslåede § 55 vedrører Erhvervsstyrelsens pligt til at offentliggøre reaktioner og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Bestemmelsen er nyaffattet. Bestemmelsen pålægger Erhvervsstyrelsen en generel pligt til at offentliggøre, hvor styrelsen i gældende hvidvasklov alene skulle foretage offentliggørelse, hvis en afgørelse efter styrelsens vurdering er af væsentlig betydning. Bestemmelsen ensrettes med Finanstilsynets offentliggørelsesbestemmelse i lovforslagets § 48, dog med den forskel, at virksomhederne ikke skal foretage en offentliggørelse. Der henvises til afsnit 3.13.3.1, 3.13.3.2 og afsnit 8 i de almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen gennemfører artiklerne 59, stk. 1, og stk. 2, litra a og artikel 60 i 4. hvidvaskdirektiv.

Det følger af *stk. 1*, at reaktioner givet efter §§ 50 og 53 skal offentliggøres, jf. dog stk. 5. Dette gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, der offentliggøres som resumé, jf. dog stk. 5. Offentliggørelsen skal omfatte den juridiske eller fysiske persons navn. Hvis afgørelsen vedrører en fysisk person, kan offentliggørelse af den fysiske persons navn alene ske ved alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af de i stk. 2 nævnte bestemmelser.

Begrebet reaktioner omfatter alle de reaktioner, som Erhvervsstyrelsen vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Offentliggørelsesmeddelelsen skal som minimum identificere den fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art. Erhvervsstyrelsen skal dog alene offentliggøre et resumé af beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, hvilket betyder, at beslutningen ikke skal offentliggøres i sin helhed.

Det bemærkes, at oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivningen og modtaget påbud og påtaler, anses for oplysninger om andre rent private forhold i henhold til persondatalovens § 8. Oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivning, som er strafsanktioneret, og oplysninger om, at fysiske personer er blevet politianmeldt, anses for oplysninger om strafbare forhold i henhold til persondatalovens § 8. Der kan ikke inden for persondatalovens rammer ske offentliggørelse af sådanne oplysninger som beskrevet i lovforslaget. Den foreslåede bestemmelse udgør således en fravigelse af persondatalovens regler. Det fremgår af Betænkning om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v. (betænkning nr. 1516/2010), at der kun i sjældne tilfælde bør indføres ordninger med systematisk offentliggørelse vedrørende fysiske personer af oplysninger omfattet af persondatalovens § 8. Sådanne sjældne tilfælde vil formentligt navnlig kunne tænkes at forekomme, hvor der er tale om fysiske personer, som driver erhvervsvirksomhed på samme marked og på samme vilkår som juridiske personer. Offentliggørelse af oplysninger om

retsinformation.dk bruger altid en nødvendig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har modtaget tilmeld-, følgeskrivelse- eller forsiden. Læs mere om retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

strafbare forhold eller mulige strafbare forhold på internettet kan ofte tænkes at forekomme i forbindelse med ordninger med systematisk offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v. Offentliggørelse på internettet anses for den mest vidtgående form for videregivelse af oplysninger, og det gælder i særdeleshed i forhold til fysiske personer, for hvem offentliggørelsen kan opleves som et indgreb i forhold til deres personlige integritet. Det er derfor særlig grund til at være tilbageholdende med offentliggørelse på internettet, og der skal meget tungtvejende hensyn til samfundsmæssige interesser til, før en sådan ordning kan komme på tale. Artikel 7 i databeskyttelsesdirektivets (direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995) fastsætter blandt andet, at behandling af personoplysninger kan finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den registeransvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt. Det vurderes, at den foreslåede fravigelse er nødvendig for at gennemføre artikel 60 i 4. hvidvaskdirektiv, i hvilken forbindelse det tillige vurderes, at den foreslåede bestemmelse ligger inden for rammerne af databeskyttelsesdirektivet.

Det følger af *stk. 2*, at der uanset stk. 1, 3. pkt., alene kan ske offentliggørelse af afgørelser og beslutninger på Erhvervsstyrelsens hjemmeside, der omfatter en fysisk persons navn, ved personens alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af en række bestemmelser i lovforslaget. "Alvorlige" skal forstås i overensstemmelse med den foreslåede § 71, stk. 2. Der skal derfor være tale om særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser, som f.eks. hvor der ikke er udført kundekendskabsprocedurer, som er et grundlæggende krav for opfyldelse af alle lovforslagets øvrige pligter, eller hvor oplysninger om kunder eller transaktioner ikke er opbevaret, hvilket er en forsætning for, at hvidvask og terrorfinansiering kan efterforskes. Endvidere vil bestemmelsen kunne være anvendelig, hvis der ved beløbsmæssigt særlig store transaktioner ikke er krævet og/eller opbevaret identitets- og kontroloplysninger.

Det følger af *stk. 3*, at indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til stk. 1, 1. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Erhvervsstyrelsens offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Erhvervsstyrelsens hjemmeside hurtigst muligt.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Erhvervsstyrelsen skal offentliggøre en tilsynsreaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker senest dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele tilsynsreaktionen. Erhvervsstyrelsen orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Det bemærkes, at oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivningen og modtaget påbud og påtaler, anses for oplysninger om andre rent private forhold i henhold til persondatalovens § 8. Oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivning, som er strafsanktioneret, og oplysninger om, at fysiske personer er blevet politianmeldt, anses for oplysninger om strafbare forhold i henhold til persondatalovens § 8. Der kan ikke inden for persondatalovens rammer ske offentliggørelse af sådanne oplysninger som beskrevet i lovforslaget. Den foreslåede bestemmelse udgør således en fravigelse af persondatalovens regler. Det fremgår af Betænkning om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v. (betænkning nr. 1516/2010), at der kun i sjældne tilfælde bør indføres ordninger med systematisk offentliggørelse vedrørende fysiske personer af oplysninger omfattet af persondatalovens § 8. Sådanne sjældne tilfælde vil formentligt navnlig kunne tænkes at forekomme, hvor der er tale om fysiske personer, som driver erhvervsvirksomhed på samme marked og på samme vilkår som juridiske personer. Offentliggørelse af oplysninger om strafbare forhold eller mulige strafbare forhold på internettet kan ofte tænkes at forekomme i forbindelse med ordninger med systematisk offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v. Offentliggørelse på internettet anses for den mest vidtgående form for videregivelse af oplysninger, og det gælder i særdeleshed i forhold til fysiske personer, for hvem offentliggørelsen kan opleves som et indgreb i forhold til deres personlige integritet. Det er derfor særlig grund til at være tilbageholdende med offentliggørelse på internettet, og der skal meget tungtvejende hensyn til samfundsmæssige interesser til, før en sådan ordning kan komme på tale. Artikel 7 i databeskyttelsesdirektivet (direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995) fastsætter blandt andet, at behandling af personoplysninger kan finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den registeransvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt. Det vurderes, at den foreslåede fravigelse er nødvendig for at gennemføre artiklerne 59, stk. 2, litra a, samt artikel 60 i 4. hvidvaskdirektiv, i hvilken forbindelse det tillige vurderes, at den foreslåede bestemmelse ligger inden for rammerne af databeskyttelsesdirektivet.

Ved en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning kan der ikke ske offentliggørelse, hvis offentliggørelsen vil kunne skade den politimæssige efterforskning, eller hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller personen. Der skal derfor ved vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse over for de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Den offentliggjorte tilsynsreaktion vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e). Derimod vil fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende virksomhed i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, ikke blive offentliggjort, jf. den foreslåede bestemmelse i stk. 5. Dette gælder også fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere, blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af tilsynsreaktionen. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Som hidtil indebærer offentliggørelse af en tilsynsreaktion ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Erhvervsstyrelsens tavshedspligt i henhold til lovforslagets § 56. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journalliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Erhvervsstyrelsen at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed tilsynsreaktionen vedrører.

Erhvervsstyrelsens beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Erhvervsstyrelsens hjemmeside, jf. dog stk. 5.

Det følger af *stk. 4*, at har Erhvervsstyrelsen overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og er der afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 5. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen.

Dommen, det vedtagne bødeforelæg, eller resuméet heraf, som skal offentliggøres, vil indeholde den eller de involverede virksomheder eller personers navn(e).

Offentliggørelse indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Erhvervsstyrelsens tavshedspligt i henhold til lovforslagets § 56. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journalliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Det følger af *stk. 5*, at offentliggørelse efter stk. 1-4 ikke kan ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, medmindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Ved »uforholdsmæssig stor skade« forstås, at der skal være tale om oplysninger, som, hvis de offentliggøres, kan være truende for virksomhedens eksistens. Det er dermed ikke tilstrækkeligt, at oplysningerne potentielt kan medføre større tab for virksomheden, uden at virksomhedens eksistens dermed er i fare.

Fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende virksomhed i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, vil ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om virksomhedens opbygning og indretning, økonomiske forhold og situation, kundemasse og samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af dommen, det vedtagne bødeforelæg, eller resuméet heraf.

Det følger af *stk. 6*, at er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 5, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-4, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. Offentliggørelse skal dog alene finde sted, hvis der ikke er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.

Baggrunden herfor er, at den offentlige interesse i sådanne reaktioner aftager kraftigt hen over tid, og af administrative årsager. På denne baggrund foreslås en grænse på to år.

Det følger af *stk. 7, 1. pkt.*, at i sager, hvor Erhvervsstyrelsen har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 2. pkt., og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra den fysiske eller juridiske person, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Det følger af *stk. 7, 2. pkt.*, at den fysiske eller juridiske person skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Erhvervsstyrelsen samtidig med anmodning om offentliggørelse.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Da det ikke er givet, at den juridiske eller fysiske person, som er blevet politianmeldt, ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der kun ske offentliggørelse efter anmodning. Ligeledes er det den juridiske eller fysiske person selv, som skal sende Erhvervsstyrelsen en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller den frifindende dom, idet Erhvervsstyrelsen ikke nødvendigvis vil være i besiddelse heraf.

Erhvervsstyrelsen skal offentliggøre, at sagen er sluttet uden tiltale, at sagen er sluttet ved tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Erhvervsstyrelsens offentliggørelse efter stk. 1, 2. pkt., dvs. det sted på Erhvervsstyrelsens hjemmeside, hvor Erhvervsstyrelsens tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom skal fremgå tydeligt af Erhvervsstyrelsens hjemmeside.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse omfatter tillige tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Efter *stk. 7, 3. pkt.*, skal det fremgå af offentliggørelsen, hvis påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke er endelig.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnende anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 7, 4. pkt.*, at modtager Erhvervsstyrelsen dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Erhvervsstyrelsen fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Erhvervsstyrelsens hjemmeside.

I de tilfælde, hvor den, som sagen vedrører, ikke anmoder Erhvervsstyrelsen om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i henhold til 1. pkt., men ønsker Erhvervsstyrelsens offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Erhvervsstyrelsens hjemmeside, kan dette således ske ved indsendelse af dokumentation for sagens afslutning til Erhvervsstyrelsen. Erhvervsstyrelsen vil herefter efter 4. pkt. slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Erhvervsstyrelsens hjemmeside.

Erhvervsstyrelsen modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Erhvervsstyrelsens forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen modtager dokumentation herfor. Det er ikke afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Erhvervsstyrelsens forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, den pågældende fysiske eller juridiske person, som sagen vedrører, eller af tredjemand.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

Til § 56

Bestemmelsen er ny. Den gældende hvidvaskloys § 34 a indeholder tavshedspligtsbestemmelser, som alene omfatter Finanstilsynets medarbejdere. Erhvervsstyrelsen er i dag underlagt den almindelige tavshedspligt for offentligt ansatte i henhold til straffelovens bestemmelser. Den foreslåede bestemmelse har således til formål at ensrette tilsynsmyndighedernes tavshedspligt blandt andet for at sikre samarbejdet tilsynsmyndighederne imellem.

Den foreslåede bestemmelse indeholder tavshedspligtbestemmelser for Erhvervsstyrelsens ansatte for så vidt angår styrelsens tilsynsvirksomhed i henhold til denne lov.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 49 i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1*, at Erhvervsstyrelsens ansatte under ansvar efter §§ 152-152 e i straffeloven er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i tilsynsmyndighedens drift, og eksperter, der handler på tilsynsmyndighedernes vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Med personer, der udfører serviceopgaver, menes f.eks. rengøring, vagttjeneste, reparation og vedligeholdelse af elektronisk materiel og kantinedrift. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. Tavshedspligten

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie), så alle sider fra session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer Retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet sin login-adgang eller fortsætter på session, i en anden session, samt altid automatisk efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

omhandler udelukkende fortrolige oplysninger samt oplysninger, som Erhvervsstyrelsen har modtaget i forbindelse med sin tilsynsvirksomhed. Tavshedspligten omfatter også oplysninger, som Erhvervsstyrelsen modtager fra udenlandske myndigheder. Således er oplysninger, som Erhvervsstyrelsen modtager i anden forbindelse end med den omfattede tilsynsvirksomhed, ikke omfattet af Erhvervsstyrelsens tavshedspligt.

Ved fortrolige oplysninger forstås oplysninger om virksomheders forretningsmæssige forhold og personlige forhold samt andre oplysninger, som efter deres karakter er fortrolige. Ved oplysninger, der efter deres karakter er fortrolige, forstås oplysninger, der ikke direkte relaterer sig til enkelte kunders eller virksomheders forhold. Oplysninger, som efter deres karakter er offentlige, f.eks. regnskaber og selskabsmeddelelser, er ikke omfattet af tavshedspligten. Tilsvarende gælder oprindeligt fortrolige oplysninger, som er blevet offentliggjort ad andre kanaler og derved er blevet almindeligt kendte.

Den skærpede tavshedspligt indebærer, at det er strafbart for tilsynets medarbejdere at videregive fortrolige oplysninger om tilsynsarbejdet. I medfør af reglerne i offentlighedslovens § 35 er der ikke adgang til aktindsigt i tilsynssager, idet retten til aktindsigt er begrænset af særlige tavshedspligtbestemmelser i særlovgivningen. Bestemmelsen indebærer, at oplysninger i et dokument, der er omfattet af en særlig tavshedspligt, kan undtages fra aktindsigt.

Det foreslås i *stk. 2*, at samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, ikke berettiger de i stk. 1 nævnte personer til at videregive fortrolige oplysninger.

Det foreslås i *stk. 3*, at bestemmelsen i stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til en række indenlandske og udenlandske tilsynsmyndigheder m.v. Der er tale om myndigheder, som har et væsentligt behov for at modtage disse oplysninger til varetagelse af deres opgaver. Bestemmelsen er opbygget på den måde, at fortrolige oplysninger, der kan videregives til danske myndigheder m.fl., opregnes i nr. 1-11. Fortrolige oplysninger, der kan videregives til myndigheder m.v. inden for EU og EØS lande, opregnes i nr. 13, og i nr. 14 opregnes myndigheder i lande uden for EU og EØS (tredjelande).

Det bemærkes, at oplysninger til udenlandske myndigheder kun må videregives, når dette er absolut nødvendigt og kun til den eller de relevante personer, som har brug for at modtage oplysningerne.

Det foreslås i *stk. 4*, at der alene kan ske videregivelse til de tilsynsmyndigheder, som er nævnt i stk. 3, nr. 14, på baggrund af en international samarbejdsaftale og under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har et væsentligt behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver. Bestemmelsen svarer til § 49, stk. 4 på Finanstilsynets område. Det bemærkes, at der i øjeblikket ikke findes internationale samarbejdsaftaler for så vidt angår Erhvervsstyrelsens tilsynsområde, og bestemmelsen er derfor relevant, hvis der fremadrettet indgås sådanne aftaler internationalt.

Det foreslås i *stk. 5*, at alle, der i henhold til stk. 3, nr. 1-12, modtager fortrolige oplysninger fra Erhvervsstyrelsen, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Det foreslås i *stk. 6*, at videregivelse efter stk. 3, nr.1, 2, 7, 8, 10, 12, 13 og 14 af fortrolige oplysninger, der hidrører fra et EU- eller EØS-land eller tilsynsmyndigheder i lande uden for EU- eller EØS, alene kan ske, såfremt de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås i *stk. 7*, at fortrolige oplysninger, som Erhvervsstyrelsen modtager, kun må anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til at pålægge sanktioner, eller hvis tilsynsmyndighedens afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Til § 57

§ 34 b i den gældende hvidvasklov fastsætter omfanget af Advokatrådets tilsynsansvar.

Den foreslåede § 57 fastsætter omfanget af Advokatrådets tilsynsansvar. Bestemmelsen er en videreførelse af § 34 b i den gældende lov uden indholdsmæssige ændringer.

Forslaget gennemfører artikel 48 i 4. hvidvaskdirektiv.

Tilsynet med de personer og virksomheder, der er omfattet af forslaget, er delt mellem Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet, Spillemyndigheden og Advokatrådet. Dog er Danmarks Nationalbank ikke underlagt tilsyn, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 21. Advokatrådets tilsyn med advokater er reguleret i retsplejeloven.

Tilsynet med de virksomheder og personer, der er omfattet af bestemmelsen, kan ske på grundlag af en risikovurdering. Risikovurderingen vil bero på en vurdering af, om der er særlige forhold vedrørende virksomheden og dens branche. Udover konkrete kontrolforanstaltninger kan tilsynet suppleres med generel vejledning om reglerne og kontakt til relevante brancheforeninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at Advokatrådet påser, at advokater omfattet af § 1, stk. 1, nr. 14, overholder loven og de regler, der er udstedt i medfør heraf, samt Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner

Retsinformation gemmer brugs- og præferencedata (session cookies) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer Retsinformation dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Advokatrådet skal tage hensyn til det skøn, som advokaterne overlades i lovforslaget.

Efter retsplejeloven § 143 fører Advokatrådet, der er Advokatsamfundets bestyrelse, tilsyn med, at advokater og deres autoriserede fuldmægtige udviser en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

I henhold til lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 14, finder hvidvaskloven i visse situationer anvendelse på advokater. Der foreslås, at Advokatrådets rolle som myndighed på hvidvaskområdet præciseres, idet det med forslaget fastslås, at Advokatrådet skal påse, at advokaterne overholder bestemmelserne på hvidvaskområdet. Heri ligger en krav om et aktivt tilsyn, der vil omfatte udstedelse af vejledning, rådgivning, undersøgelser og inspektioner. Tilsynet, der også omfatter advokaternes autoriserede fuldmægtige, skal finde sted på grundlag af en vurdering af risikoen for overtrædelse af disse bestemmelser.

Det forslås i *stk. 2*, at Advokatrådet inden for en af Advokatrådet fastsat frist kan påbyde advokater som nævnt i stk. 1 at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i denne lov, de regler, der er fastsat i medfør heraf, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Advokatrådet får adgang til at udstede påbud til en advokat om inden for en af Advokatrådet fastsat frist, at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i hvidvaskloven, de regler, der er fastsat i medfør heraf, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Overtrædelse af påbud vil være undergivet sædvanlige disciplinære sanktioner, der fastsættes af Advokatnævnet.

Der kan ikke udstedes påbud for enhver overtrædelse af lovgivningen. Som udgangspunkt skal påbudsmuligheden anvendes i forbindelse med virksomheder og personers overtrædelse af kravene, når overtrædelserne er alvorlige, gentagne, systematiske eller en kombination heraf.

Derudover skal der som udgangspunkt alene anvendes påbud i forbindelse med overtrædelser af kapitel 2 om risikovurdering og risikostyring, kapitel 3 om kundekendskabsprocedurer og kapitel 5 om undersøgelses- noterings- underretnings- og opbevaringspligt. Påbud kan dog i begrænset omfang anvendes i andre situationer, hvis der er tale om særligt grove, gentagne eller systematiske overtrædelser af denne lov m.v.

Til § 58

Den foreslåede § 58 fastsætter omfanget af Spillemyndighedens tilsynsansvar. Bestemmelsen er ny. Det henvises til afsnit 3.13.3.3. i de almindelige bemærkninger.

Forslaget gennemfører artikel 48 i 4. hvidvaskdirektiv.

Den foreslåede bestemmelse vedrører Spillemyndighedens tilsyn med udbydere af spil etableret her i landet. Skatteministeren har i henhold til lov om spil § 4 bemyndiget Spillemyndigheden til at udstede tilladelser og føre tilsyn, jf. bekendtgørelse nr. 1121 af 1. december 2011 om spillemyndigheden, i forhold til spillelovgivningen, med undtagelse af Landbrugslotteriet og Varelotteriet, hvor Justitsministeriet udsteder bevilling og fører tilsyn. Det foreslås dog, at Spillemyndigheden fører tilsynet i henhold til dette lovforslag for hele spilområdet inklusiv i forhold til Landbrugslotteriet og Varelotteriet.

Tilsynet med de personer og virksomheder, der er omfattet af lovforslaget, er delt mellem Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet, Spillemyndigheden og Advokatrådet. Dog er Danmarks Nationalbank ikke underlagt tilsyn, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 21. Advokatrådets tilsyn med advokater er reguleret i retsplejeloven.

Tilsynet med udbydere af spil skal ske på grundlag af en risikovurdering. Risikovurderingen vil bero på en vurdering af, om der er særlige forhold vedrørende virksomheden og dens branche. Udover konkrete tilsynsforanstaltninger kan tilsynet suppleres med generel vejledning om reglerne og kontakt til relevante brancheforeninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at Spillemyndigheden fører tilsyn med, at udbydere af spil overholder loven, de regler, der er udstedt i medfør heraf, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Spillemyndigheden skal føre et risikobaseret tilsyn. Dette betyder blandt andet, at Spillemyndigheden skal tage hensyn til det skøn, som den enkelte virksomhed eller person overlades i lovforslaget. Virksomheder og personer skal således overlades et skøn i relation til at identificere og håndtere deres risici i relation til hvidvask eller finansiering af terrorisme, så de har mulighed for at prioritere ressourcer til områder med øget risiko.

Spillemyndigheden kan som led i tilsynsførelsen beslutte forskellige tilsynsreaktioner.

Det foreslås i *stk. 2*, at udbydere af spil skal give Spillemyndigheden de oplysninger, der er nødvendige for myndighedens tilsyn. Det er Spillemyndigheden, der vurderer, hvilke oplysninger der er brug for til at udføre det fornødne tilsyn med spiludbyderes overholdelse af reglerne. Der er i princippet ingen begrænsning i, hvad Spillemyndigheden kan bede om, men der skal naturligvis være en sammenhæng mellem den ønskede oplysning og det regelsæt, som Spillemyndigheden i den konkrete situation i øjeblikket overholdelsen af. Bestemmelsen giver Spillemyndigheden mulighed for at indhente oplysninger m.v. til brug for tilsynsopgaven på samme måde, som de øvrige tilsynsmyndigheder.

Retsinformation.dk bruger alene en nødvendig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg, så man kun behøver at gøre det én gang. Retsinformation.dk bruger ikke cookies til statistik, markedsføring eller lignende. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på vores Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

Undlader en virksomhed eller person at give Spillemyndigheden de oplysninger, der er nødvendige til brug for tilsynet, kan Spillemyndigheden som tvangsmiddel pålægge virksomheden eller personen tvangsbøder, jf. § 73 i forslaget.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 58, stk. 2, er udbydere af spil omfattet af loven, og den strafbare handling består i ikke at give Spillemyndigheden de oplysninger, der er nødvendige for tilsynet. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en udbyder af spil, der ikke vil udlevere virksomhedens kundekendskabsprocedurer.

Det foreslås i *stk. 3*, at Spillemyndigheden til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til udbydere af spil med henblik på at indhente oplysninger. Bestemmelsen svarer til Spillemyndighedens beføjelser i relation til tilsyn med udbydere af spils overholdelse af spillelovgivningens regler, jf. § 47, stk. 1, i lov om spil.

Bestemmelsen gennemfører artikel 48, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv, som kræver, at de kompetente myndigheder for udbydere af spil har udvidede tilsynsbeføjelser, herunder navnlig mulighed for at gennemføre tilsyn på stedet.

Bestemmelsen om Spillemyndighedens adgang til udbydere af spil uden retskendelse udgør således en særegen undtagelse til at fravige kravet om retskendelse i grundlovens § 72, 2. pkt., for foretagelse af husundersøgelse.

Spillemyndigheden har som udgangspunkt udelukkende adgang til forretningslokaler og således ikke til private boliger. I tilfælde, hvor en virksomhed er af så ringe størrelse, at dets forretningslokale befinder sig i et privat hjem, har Spillemyndigheden dog adgang hertil i overensstemmelse med denne bestemmelse.

Spillemyndigheden har behov for at kunne udøve sin tilsynsvirksomhed også i de særlige tilfælde, hvor en virksomhed måtte nægte at give tilsynet de til brug for tilsynsvirksomheden nødvendige oplysninger eller modvirker et kontrolbesøg.

Spillemyndigheden har mulighed for at foretage tilsynsbesøg uden forudgående varsling. Denne hjemmel til at foretage uanmeldte tilsynsbesøg uden forudgående varsling, skal alene anvendes af Spillemyndigheden i tilfælde, hvor det er Spillemyndighedens vurdering, at formålet med tilsynsbesøget ville blive forspildt, hvis tilsynsbesøget varsles. Udgangspunktet er således fortsat, at tilsynsbesøg hos udbydere af spil skal varsles på forhånd, i det omfang det er muligt. Hjemlen kan derfor tænkes anvendt, f.eks. hvor en udbyder af spil undtagelsesvist nægter Spillemyndigheden adgang til virksomheden i forbindelse med et ordinært tilsynsbesøg. Der kan også være tale om en situation, der kræver, at Spillemyndigheden handler omgående, og hvor en umiddelbar adgang til virksomheden er en forudsætning for at håndtere situationen. Hvis en udbyder af spil undtagelsesvist skulle modarbejde et tilsynsbesøg i disse situationer, er der ikke fundet grundlag for at foretage begrænsninger i Spillemyndighedens adgang til uden retskendelse at foretage tilsynsinspektioner.

Spillemyndigheden må kun få adgang til en udbyder af spils forretningslokaler uden retskendelse, hvis det er nødvendigt for, at Spillemyndigheden kan udøve sin tilsynsvirksomhed. Det er en betingelse, at formålet ikke kan opnås ved brug af mindre indgribende foranstaltninger som f.eks. tvangsbøder.

Spillemyndighedens mulighed for at få adgang uden retskendelse kan kun anvendes i tilsynsmæssigt øjemed. Hvis der er en begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse af lovgivningen, finder retsplejelovens regler om ransagning anvendelse.

I tilfælde, hvor det efter Spillemyndighedens konkrete vurdering anses for nødvendigt at foretage tilsynsbesøg uden forudgående varsling, vil tilsynsbesøget blive foretaget i overensstemmelse med lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Dette indebærer, at tilsynsbesøget skal foretages under iagttagelse af almindelige retssikkerhedsmæssige principper, herunder eksempelvis forbuddet mod selvinkriminering, hvilket betyder, at en person, der er anklaget for et strafbart forhold, har ret til ikke at udtale sig om den påståede lovovertrædelse og til ikke at blive tvunget til at medvirke til at opklare det påståede strafbare forhold.

En forudsætning for at anvende hjemlen til uanmeldte kontrolbesøg er desuden, at Spillemyndigheden ikke har en begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse af lovgivningen, idet sagen i sådanne tilfælde, skal behandles efter retsplejelovens regler om strafferetspleje. Sagen vil i sådanne tilfælde således skulle behandles af politiet.

Det foreslåede *stk. 4* fastsætter, at udbydere af spil omfattet af loven, hvor spilsystemet ikke er placeret her i landet, skal give Spillemyndigheden adgang til spilsystemet ved hjælp af fjernadgang eller lignende for så vidt angående de dele af spilsystemet, der vedrører hvidvask. Ved spilsystemet skal forstås it-udstyr, der anvendes til udbuddet af spillet, f.eks. til udbud af onlinekasino.

De dele af spilsystemet, som vedrører hvidvask, kan f.eks. være overvågning af transaktioner og systemalarmer ved mistænkelige tranaktioner, herunder transaktioner til og fra spilkonti samt transaktioner i selve spillene. Kravet skal muliggøre en betryggende kontrol af udbydere af spil, hvor spilsystemet eller dele heraf ikke er placeret her i landet. For spiludbydere med en dansk tilladelse henvises der til spillelovgivningens tekniske krav, som beskriver de tekniske funktioner og kvalitetskrav m.v., som tilladelsesindehaverens spilsystem skal indeholde eller opfylde, for at sikkerheden omkring spilsystemet bliver opretholdt, herunder f.eks. sikring af datagrundlag til brug for tilsyn.

Det forslåede *stk. 5* fastsætter, at Spillemyndigheden skal samarbejde med de kompetente tilsynsmyndigheder i et andet EU- eller EØS-land, når udbydere af spil, der er under tilsyn i et andet EU- eller EØS-land, udbyder spil her i landet, eller når udbydere af spil omfattet af § 1, stk. 1, nr. 20, udbyder spil i andre EU- eller EØS-lande.

retsinformation.dk bruger altid en nødvendig cookie (session cookie) så alle sider fra retsinformation.dk hurtigere kan vises, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har accepteret enkel eller flere cookies. Du kan se, hvor længe cookies gemmes. Læs mere om retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 48, stk. 5, i 4. hvidvaskdirektiv. Af betragtning 53 i 4. hvidvaskdirektivs præambel fremgår det, at hvis en forpligtet enhed etablerer virksomheder i en medlemsstat, har værtslandet ansvaret for at håndhæve den etablerede virksomheds overholdelse af kravene til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Det fremgår yderligere, at der bør være et tæt samarbejde mellem hjemlandets kompetente myndigheder og den kompetente myndighed i værtslandet. Der bør således ske underretning af hjemlandets kompetente myndighed om ethvert anliggende, der kan have påvirkning på hjemlandsmyndighedens vurdering af, om virksomheden eller personen lever op til politiker og procedurer vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Betragtning 52 i 4. hvidvaskdirektivs præambel anfører, at hvis en forpligtet enhed driver virksomhed i en anden medlemsstat, herunder gennem agent eller et netværk af agenter, bør hjemlandets kompetente myndighed være ansvarlig for tilsynet med den forpligtede enheds anvendelse af koncernens politikker og procedurer vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Det foreslåede *stk. 6* vedrører tilsynsmyndigheders i andre EU- eller EØS-landes mulighed for at foretage tilsynsbesøg i de her i landet beliggende butikker, hvor der udbydes spil for spiludbydere, som er etableret i det pågældende land, og som har tilladelse efter lov om spil.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 48, stk. 5, i 4. hvidvaskdirektiv. Betragtning 52 i 4. hvidvaskdirektivs præambel anfører, at hvis en forpligtet enhed driver virksomhed i en anden medlemsstat, herunder gennem agent eller et netværk af agenter, bør hjemlandets kompetente myndighed være ansvarlig for tilsynet med den forpligtede enheds anvendelse af koncernens politikker og procedurer vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Dette vil omfatte besøg på stedet i virksomheder, der er baseret i en anden medlemsstat.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at tilsynsmyndigheder i et andet EU- eller EØS-land efter forudgående aftale med Spillemyndigheden kan foretage tilsynsbesøg i de her i landet beliggende butikker, hvor der udbydes spil for spiludbydere, som er etableret i det pågældende land.

Det er et krav, at den udenlandske tilsynsmyndighed aftaler tilsynsbesøget med Spillemyndigheden forud for tilsynet. Spillemyndigheden vil på baggrund af en anmodning om tilsyn her i landet vurdere, hvorvidt tilsynets formål forudsætter fysisk tilstedeværelse her i landet af den udenlandske myndighed. Spillemyndigheden meddeler den udenlandske myndighed, hvorvidt anmodningen om tilsyn kan imødekommes.

Den foreslåede bestemmelse vil alene omfatte her i landet beliggende butikker, hvor der udbydes spil for spiludbydere, som er etableret i et andet EU- eller EØS-land. Bestemmelsen vil således ikke omfatte danske udbydere af spil, dvs. udbydere af spil etableret her i landet. Med begrebet butikker menes steder, hvor der sælges spil, herunder butikker, kiosker, tankstationer mv.

Bestemmelsen kan tænkes anvendt, hvor en udbyder af spil, der har hjemsted i et andet EU-eller EØS-land, udbyder spil i Danmark.

Udenlandske tilsynsmyndigheder fra et EU-eller EØS-land vil alene være kompetente for så vidt angår udbydere af spil, som er etableret i myndighedens hjemland. Hvis en udenlandsk myndighed vil undersøge den pågældende udbyder af spil, vil dette skulle ske ved fysisk fremmøde hos spiludbyderen. En sådan undersøgelse vil f.eks. vedrøre, om kundekendskabsproceduren udføres i butikkerne, der udbyder spil, i overensstemmelse med spiludbyderens skriftlige procedure. Tilsynet med butikkens overholdelse af danske regler føres derimod af Spillemyndigheden, jf. den foreslåede bestemmelse i § 58, stk. 1, jf. artikel 48, stk. 5, i 4. hvidvaskdirektiv. Selve undersøgelsen vil foregå efter de grundlæggende danske regler, men den her i landet beliggende butik, der udbyder spil, skal leve op til det udenlandske hjemlands regelsæt på det område, der er genstand for undersøgelsen.

En udenlandsk myndigheds tilsyn skal foregå under samme betingelser som Spillemyndighedens tilsyn, hvilket betyder, at tilsynet skal ske i overensstemmelse med lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Den udenlandske myndighed har derfor som udgangspunkt udelukkende adgang til forretningslokaler og således ikke til private boliger.

Der er mulighed for at foretage tilsynsbesøg uden forudgående varsling. Muligheden for at foretage uanmeldt tilsynsbesøg uden forudgående varsling skal alene anvendes, hvis det er Spillemyndighedens vurdering, at formålet med tilsynet ville blive forspildt, hvis tilsynet blev varslet. Spillemyndigheden meddeler den udenlandske myndighed, hvorvidt et ønske om en uanmeldt tilsyn kan imødekommes. Udgangspunktet er således fortsat, at tilsyn skal varsles på forhånd, i det omfang det er muligt.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at Spillemyndigheden kan deltage i tilsynsbesøget som nævnt i 1. pkt. Bestemmelsen indebærer, at Spillemyndigheden kan beslutte at deltage i en EU-eller EØS-tilsynsmyndigheds tilsyn af her i landet beliggende butikker, der udbyder spil for spiludbydere, som er etableret i det pågældende land.

Spillemyndigheden vil herved kunne føre tilsyn med, at butikken overholder danske regler, jf. den foreslåede bestemmelse i § 58, stk. 1, jf. artikel 48, stk. 5, i 4. hvidvaskdirektiv, og at den udenlandske tilsynsmyndigheds tilsyn foregår i overensstemmelse med de grundlæggende danske regler herfor.

retsinformation.dk bruger altid en nødvendig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel scoping eller feltscoping af resultater en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Det foreslås i *stk. 6, 3. pkt.*, at modsætter en butik som nævnt i 1. pkt. sig en kompetent udenlandsk myndigheds tilsyn, kan undersøgelsen kun foretages med Spillemyndighedens medvirken.

Til § 59

Den foreslåede *§ 59* fastlægger, at Spillemyndigheden inden for en af Spillemyndigheden fastsat frist kan påbyde udbydere af spil at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af loven, regler udstedt i medfør af loven m.v. Forslaget vedrører påbud om at foretage nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af reglerne. Bestemmelsen er ny. Der henvises til afsnit 3.13.3.3. i de almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen gennemfører artikel 59, stk. 1 og 2, i 4. hvidvaskdirektiv.

Et påbud anvendes i de situationer, hvor Spillemyndigheden påbyder en bestemt adfærd eller handling fremover. Det kan både skyldes, at en virksomhed eller person handler i strid med loven, eller at en virksomhed eller person undlader at handle, hvor handling er påkrævet efter loven.

Der kan ikke udstedes påbud for enhver overtrædelse af lovgivningen. Som udgangspunkt skal på-budsmuligheden anvendes i forbindelse med virksomheders og personers overtrædelse af kravene, når overtrædelserne er alvorlige, gentagne, systematiske eller en kombination heraf.

Derudover skal der som udgangspunkt alene anvendes påbud i forbindelse med overtrædelser af kapitel 2 om risikovurdering og risikostyring, kapitel 3 om kundekendskabsprocedurer og kapitel 5 om undersøgelses- noterings- underretnings- og opbevaringspligt. Påbud kan dog i begrænset omfang anvendes i andre situationer, hvis der er tale om særligt grove, gentagne eller systematiske overtrædelser af denne lov m.v.

Spillemyndigheden vil yderligere efter bestemmelsen kunne udstede et midlertidigt forbud om, at personer i den daglige ledelse i en virksomhed eller andre fysiske personer, der holdes ansvarlige for overtrædelsen, varetager ledelsen af opgaver i relation til opfyldelse af kravene i lovforslaget. Personen kan derfor uanset et midlertidigt forbud stadig varetage andre ledelsesmæssige opgaver. Udover den daglige ledelse kan der yderligere udstedes et midlertidigt forbud om personen med fuldmagt i henhold til § 7, stk. 2, varetager disse opgaver. At forbuddet er midlertidigt betyder, at det skal udstedes for en kortere periode, hvor det er nødvendigt f.eks. for at forhindre hvidvask eller terrorfinansiering at fjerne den pågældende person i en kortere periode. I tilfælde hvor et midlertidigt forbud ikke er tilstrækkeligt, men der er behov for f.eks. at afsætte en direktør vil der som udgangspunkt ikke skulle udstedes et påbud om midlertidigt forbud efter dette lovforslag. . For definition af daglig ledelse henvises til bemærkninger til forslaget til § 2, nr. 1.

Efter § 72 i forslaget kan undladelse af at efterkomme påbuddet straffes med bøde.

I de situationer, hvor et lovbrud ikke længere eksisterer, kan påbud ikke anvendes som tilsynsreaktion, da der ikke fremadrettet er noget at rette op på. I stedet for kan der gives en påtale, som anses for en variant af påbud, der således anvendes i de situationer, hvor der er konstateret en ikke længere bestående lovovertrædelse. Det bemærkes dog, at ved grovere eller gentagne lovovertrædelser vil der i stedet ske politianmeldelse.

Ved ukomplicerede og ikke væsentlige overtrædelser af formalia, og hvor virksomheden eller personen i forbindelse med Spillemyndighedens undersøgelse erkender, at der er begået en fejl, kan Spillemyndigheden som et alternativ til påbud vælge at indgå en mundtlig aftale med virksomheden eller personen om en straksforbedring. Med begrebet straksforbedring forstås, at virksomheden eller personen indvilliger i straks at rette op på forholdet i overensstemmelse med Spillemyndighedens påbud herom, og straksforbedring anvendes, hvor det vurderes, at et påbud vil fremstå unødigt formalistisk.

Til § 60

Den foreslåede *§ 60* fastlægger, at skatteministeren for udbydere af spil kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse og offentliggørelse, herunder om, hvilke oplysninger der skal anmeldes, hvilke forhold anmeldere eller andre kan indsende og registrere elektronisk i Spillemyndighedens it-system ved at benytte digital eller tilsvarende elektronisk signatur samt om brugen af dette system. Bestemmelsen er ny.

Bemyndigelse vil kunne udmøntes i regler om, at udbydere af spil skal anmelde navne, cvr-nr., eller et andet registreringsnummer og adresser på fysiske butikker, hvor der udbydes spil af spiludbydere, som er etableret i et andet EU- eller EØS-land, eller at en dansk virksomhed eller person omfattet af § 1, stk. 1, nr. 20, anmelder, at denne udbyder spil i andet EU- eller EØS-land, herunder navne, cvr-nr., eller et andet registreringsnummer og adresser på fysiske butikker i det pågældende EU- eller EØS-land.

Der gives samtidig mulighed for, at skatteministeren under iagttagelse af visse regler, herunder persondataloven og forvaltningsloven, kan give anmeldere eller andre mulighed for selv at kunne foretage registreringer i Spillemyndighedens it-system. Disse regler kan f.eks. være anvendelse af særlige systemer eller brug af digital signatur eller andre sikkerhedsforanstaltninger.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Til § 61

Den foreslåede § 61 vedrører Spillemyndighedens pligt til at offentliggøre reaktioner. Bestemmelsen er ny. Der henvises til afsnit 3.13.3.1, 3.13.3.3 og afsnit 8 i de almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen gennemfører artiklerne 59, stk. 1, og stk. 2, litra a, og artikel 60 i 4. hvidvaskdirektiv.

Det følger af *stk. 1*, at reaktioner givet efter § 58, stk. 1, og § 59 skal offentliggøres, jf. dog stk. 5. Dette gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, der offentliggøres som resumé, jf. dog stk. 5. Offentliggørelsen skal omfatte den juridiske eller fysiske persons navn. Hvis afgørelsen vedrører en fysisk person, kan offentliggørelse af den fysiske persons navn alene ske ved alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af de i stk. 2 nævnte bestemmelser.

Begrebet reaktioner omfatter alle de reaktioner, som Spillemyndigheden vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Offentliggørelsesmeddelelsen skal som minimum identificere den fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art. Spillemyndigheden skal dog alene offentliggøre et resumé af beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, hvilket betyder, at beslutningen ikke skal offentliggøres i sin helhed.

Det bemærkes, at oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivningen og modtaget påbud og påtaler, anses for oplysninger om andre rent private forhold i henhold til persondatalovens § 8. Oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivning, som er strafsanktioneret, og oplysninger om, at fysiske personer er blevet politianmeldt, anses for oplysninger om strafbare forhold i henhold til persondatalovens § 8. Der kan ikke inden for persondatalovens rammer ske offentliggørelse af sådanne oplysninger som beskrevet i lovforslaget. Den foreslåede bestemmelse udgør således en fravigelse af persondatalovens regler. Det fremgår af Betænkning om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v. (betænkning nr. 1516/2010), at der kun i sjældne tilfælde bør indføres ordninger med systematisk offentliggørelse vedrørende fysiske personer af oplysninger omfattet af persondatalovens § 8. Sådanne sjældne tilfælde vil formentligt navnlig kunne tænkes at forekomme, hvor der er tale om fysiske personer, som driver erhvervsvirksomhed på samme marked og på samme vilkår som juridiske personer. Offentliggørelse af oplysninger om strafbare forhold eller mulige strafbare forhold på internettet kan ofte tænkes at forekomme i forbindelse med ordninger med systematisk offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v. Offentliggørelse på internettet anses for den mest vidtgående form for videregivelse af oplysninger, og det gælder i særdeleshed i forhold til fysiske personer, for hvem offentliggørelsen kan opleves som et indgreb i forhold til deres personlige integritet. Det er derfor særlig grund til at være tilbageholdende med offentliggørelse på internettet, og der skal meget tungtvejende hensyn til samfundsmæssige interesser til, før en sådan ordning kan komme på tale. Artikel 7 i databeskyttelsesdirektivet (direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995) fastsætter blandt andet, at behandling af personoplysninger kan finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den registeransvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt. Det vurderes, at den foreslåede fravigelse er nødvendig for at gennemføre artikel 60 i 4. hvidvaskdirektiv, i hvilken forbindelse det tillige vurderes, at den foreslåede bestemmelse ligger inden for rammerne af databeskyttelsesdirektivet.

Endvidere vil den foreslåede bestemmelse udgøre en fravigelse af Spillemyndighedens ubetingede tavshedspligt efter skatteforvaltningslovens § 17.

Det følger af *stk. 2*, at der uanset stk. 1, 3. pkt., alene kan ske offentliggørelse af afgørelser og beslutninger på Spillemyndighedens hjemmeside, der omfatter en fysisk persons navn, ved personens alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af en række bestemmelser i lovforslaget. "Alvorlige" skal forstås i overensstemmelse med den foreslåede § 71, stk. 2. Der skal derfor være tale om særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser, som f.eks. hvor der ikke er udført kundekendskabsprocedurer, som er et grundlæggende krav for opfyldelse af alle lovforslagets øvrige pligter, eller hvor oplysninger om kunder eller transaktioner ikke er opbevaret, hvilket er en forsætning for, at hvidvask og terrorfinansiering kan efterforskes. Endvidere vil bestemmelsen kunne være anvendelig, hvis der ved beløbsmæssigt særlig store transaktioner ikke er krævet og/eller opbevaret identitets- og kontroloplysninger.

Det følger af *stk. 3*, at indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til stk. 1, 1. pkt., for Landsskatteretten eller domstolene, skal dette fremgå af Spillemyndighedens offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Landsskatterettens eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Spillemyndighedens hjemmeside hurtigst muligt.

I forslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Spillemyndigheden skal offentliggøre en reaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker senest dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Spillemyndigheden orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Det bemærkes, at oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivningen og modtaget påbud og påtaler, anses for oplysninger om andre rent private forhold i henhold til persondatalovens § 8. Oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivning, som er strafsanktioneret, og oplysninger om, at fysiske personer er blevet politianmeldt, anses for oplysninger om strafbare forhold i henhold til persondatalovens § 8. Der kan ikke inden for persondatalovens rammer ske

retsinformation.dk bruger en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har accepteret session cookies (dvs. om ikke). Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

offentliggørelse af sådanne oplysninger som beskrevet i lovforslaget. Den foreslåede bestemmelse udgør således en fravigelse af persondatalovens regler. Det fremgår af Betænkning om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v. (betænkning nr. 1516/2010), at der kun i sjældne tilfælde bør indføres ordninger med systematisk offentliggørelse vedrørende fysiske personer af oplysninger omfattet af persondatalovens § 8. Sådanne sjældne tilfælde vil formentligt navnlig kunne tænkes at forekomme, hvor der er tale om fysiske personer, som driver erhvervsvirksomhed på samme marked og på samme vilkår som juridiske personer. Offentliggørelse af oplysninger om strafbare forhold eller mulige strafbare forhold på internettet kan ofte tænkes at forekomme i forbindelse med ordninger med systematisk offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v. Offentliggørelse på internettet anses for den mest vidtgående form for videregivelse af oplysninger, og det gælder i særdeleshed i forhold til fysiske personer, for hvem offentliggørelsen kan opleves som et indgreb i forhold til deres personlige integritet. Det er derfor særlig grund til at være tilbageholdende med offentliggørelse på internettet, og der skal meget tungtvejende hensyn til samfundsmæssige interesser til, før en sådan ordning kan komme på tale. Artikel 7 i databeskyttelsesdirektivet (direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995) fastsætter blandt andet, at behandling af personoplysninger kan finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den registeransvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt. Det vurderes, at den foreslåede fravigelse er nødvendig for at gennemføre artiklerne 59, stk. 2, litra a, samt artikel 60 i 4. hvidvaskdirektiv, i hvilken forbindelse det tillige vurderes, at den foreslåede bestemmelse ligger inden for rammerne af databeskyttelsesdirektivet.

Ved en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning kan der ikke ske offentliggørelse, hvis offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, eller hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller personen. Der skal derfor ved vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse over for de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den politimyndighed, som sagen er oversendt til. Såfremt politiet indstiller, at der ikke sker offentliggørelse, må der ikke ske offentliggørelse. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring.

Den offentliggjorte reaktion vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e). Derimod vil fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende virksomhed i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, ikke blive offentliggjort, jf. den foreslåede bestemmelse i stk. 5. Dette gælder også fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere, blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af reaktionen. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Som hidtil indebærer offentliggørelse af en reaktion ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Spillemyndighedens tavshedspligt i henhold til lovforslagets § 56. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journalliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Spillemyndigheden at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed reaktionen vedrører.

Spillemyndighedens beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Spillemyndighedens hjemmeside, jf. dog stk. 5.

Det følger af *stk. 4*, at har Spillemyndigheden overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og er der afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 5. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen.

Dommen, det vedtagne bødeforelæg, eller resuméet heraf, som skal offentliggøres, vil indeholde den eller de involverede virksomheder eller personers navn(e).

Offentliggørelse indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Spillemyndighedens tavshedspligt i henhold til lovforslagets § 62. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journalliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Det følger af *stk. 5*, at offentliggørelse efter stk. 1-4 ikke kan ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde

retsinformation.dk benytter altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet signal-tegning eller fejlmeldning i perioden, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, medmindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Ved »uforholdsmæssig stor skade« forstås, at der skal være tale om oplysninger, som, hvis de offentliggøres, kan være truende for virksomhedens eksistens. Det er dermed ikke tilstrækkeligt, at oplysningerne potentielt kan medføre større tab for virksomheden, uden at virksomhedens eksistens dermed er i fare.

Fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende virksomhed i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, vil ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om virksomhedens opbygning og indretning, økonomiske forhold og situation, kundemasse og samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af dommen, det vedtagne bødeforelæg, eller resuméet heraf.

Det følger af *stk. 6*, at er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 5, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-4, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. Offentliggørelse skal dog alene finde sted, hvis der ikke er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.

Baggrunden herfor er, at den offentlige interesse i sådanne reaktioner aftager kraftigt hen over tid, og af administrative årsager. På denne baggrund foreslås en grænse på to år.

Det følger af *stk. 7, 1. pkt.*, at i sager, hvor Spillemyndigheden har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 2. pkt., og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Spillemyndigheden efter anmodning fra den fysiske eller juridiske person, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Det følger af *stk. 7, 2. pkt.*, at den fysiske eller juridiske person skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Spillemyndigheden samtidig med anmodning om offentliggørelse.

Da det ikke er givet, at den juridiske eller fysiske person, som er blevet politianmeldt, ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der kun ske offentliggørelse efter anmodning. Ligeledes er det den juridiske eller fysiske person selv, som skal sende Spillemyndigheden en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller den frifindende dom, idet Spillemyndigheden ikke nødvendigvis vil være i besiddelse heraf.

Spillemyndigheden skal offentliggøre, at sagen er sluttet uden tiltale, at sagen er sluttet ved tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Spillemyndighedens offentliggørelse efter stk. 1, 2. pkt., dvs. det sted på Spillemyndighedens hjemmeside, hvor Spillemyndighedens tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom skal fremgå tydeligt af Spillemyndighedens hjemmeside.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse omfatter tillige tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Efter *stk. 7, 3. pkt.*, skal det fremgå af offentliggørelsen, hvis påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke er endelig.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnende anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 7, 4. pkt.*, at modtager Spillemyndigheden dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Spillemyndigheden fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Spillemyndighedens hjemmeside.

I de tilfælde, hvor den, som sagen vedrører, ikke anmoder Spillemyndigheden om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i henhold til 1. pkt., men ønsker Spillemyndighedens offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Spillemyndighedens hjemmeside, kan dette således ske ved indsendelse af dokumentation for sagens afslutning til Spillemyndigheden. Spillemyndigheden vil herefter efter 4. pkt. slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Spillemyndighedens hjemmeside.

Spillemyndigheden modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Spillemyndighedens forpligtelse til at fjerne oplysninger om beslutning om at overgive en sag til politimæssig

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browservinduet. Hvis man accepterer cookies, genkender retsinformationsløsningen dette valg senere, og man har benyttet simpel søgning eller lettesøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om retsinformations brug af cookies på vores Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Spillemyndigheden modtager dokumentation herfor. Det er ikke afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Spillemyndighedens forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, den pågældende fysiske eller juridiske person, som sagen vedrører, eller af tredjemand.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

Til § 62

Det foreslås, at reglerne i § 49 finder delvis tilsvarende anvendelse for ansatte i Spillemyndigheden for oplysninger modtaget i henhold til denne lov. Bestemmelsen er ny. Der henvises til bemærkningerne til § 49.

Spillemyndighedens tilsyn med udbydere af spil er i dag omfattet af skatteforvaltningslovens § 17 om ubetinget tavshedspligt over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. Den foreslåede bestemmelse udgør dermed en fravigelse af Spillemyndighedens ubetingede tavshedspligt efter skatteforvaltningslovens § 17.

Den foreslåede bestemmelse indeholder ligeledes tavshedspligt og er en videreførelse af hvidvasklovens § 34 a, som udvides til at omfatte Spillemyndighedens tilsyn efter loven for at ensrette tilsynsmyndighedernes tavshedspligt.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 49.

Til § 63

§ 34 e i den gældende hvidvasklov indeholder en bemyndigelse til erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte regler om digital kommunikation. Bestemmelsen fastlægger endvidere, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Den foreslåede § 63 indeholder en bemyndigelse til erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte regler om digital kommunikation. Bestemmelsen fastlægger endvidere, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen. Bestemmelsen viderefører § 34 e uden indholdsmæssige ændringer.

Forslaget er en dansk særregel og gennemfører ikke bestemmelser fra 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1*, at erhvervs- og vækstministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler, der er udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt.

Bemyndigelsen foreslås udnyttet således, at blandt andet skriftlige henvendelser m.v. til Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven, eller af regler, som er udstedt i medfør af loven, ikke anses for behørigt modtaget hos tilsynet, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Hvis oplysninger m.v. sendes til Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, jf. § 7 i forvaltningsloven, at tilsynet eller styrelsen må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere digitalt.

Samtidig indebærer forslaget, at meddelelser m.v. til eller fra Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen, der sendes på den foreskrevne digitale måde, anses for at være kommet frem til modtageren på det tidspunkt, hvor meddelelsen m.v. er tilgængelig digitalt for modtageren, jf. det foreslåede stk. 3. Dvs. med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i modtagerens fysiske postkasse.

Pligten til at kommunikere digitalt vil også omfatte kommunikation mellem tilsynsmyndigheden og en rådgiver, som optræder på virksomhedens vegne over for tilsynsmyndigheden.

Af bekendtgørelsen, der udmønter bemyndigelsen, vil det komme til at fremgå, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen om hvilke forhold og på hvilken måde.

Ved henvendelser til Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen kan erhvervs- og vækstministeren stille krav om, at den pågældende oplyser en e-mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse til tilsynsmyndigheden. I den forbindelse kan der også pålægges den pågældende en pligt til at underrette tilsynsmyndigheden om en eventuel ændring i e-mailadressen, inden den konkrete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning at søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

På længere sigt kan det komme på tale at udvikle andre digitale løsninger, herunder nye selvbetjeningsløsninger, til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven.

I bekendtgørelsen, som udmønter den foreslåede bemyndigelse i stk. 1, kan der blandt andet fastsættes regler om, at Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser, forbud, påbud m.v., til virksomhedens henholdsvis et ledelsesmedlems digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Offentlig Digital Post.

I bekendtgørelsen kan der, som anført i afsnit 5.4.1 i de almindelige bemærkninger til lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v., jf. Folketingstidende 2012-13. tillæg A, side 42, fastsættes overgangsordninger, som skal lette overgangen til obligatorisk digital kommunikation.

I bekendtgørelsen kan der desuden fastsættes regler om fritagelse fra pligten til digital kommunikation. Fritagelsesmuligheden tænkes navnlig anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der er tale om en virksomhed med hjemsted i udlandet, som ikke kan få en dansk digital signatur eller en person uden dansk CPR-nummer.

Fritagelsesmuligheden tænkes endvidere anvendt i forbindelse med, at tilsynsmyndighederne har sagstyper, der omfatter meget store mængder materiale og som det derfor vil være uhensigtsmæssigt for både virksomheden, personen og tilsynsmyndighederne at skulle sende digitalt. Dette er primært tilfældet i forbindelse med undersøgelsesmateriale. Forud for, at Finanstilsynet tager på undersøgelse i en virksomhed i medfør af loven, anmoder tilsynet virksomheden om at indsende materiale. Der er ofte tale om meget omfattende mængder materiale, hvorfor det kan være hensigtsmæssigt, at der ikke er krav om, at det altid skal indsendes digitalt.

Derudover skal det bemærkes, at den kommunikation, der er mellem en virksomhed eller person og tilsynsmyndigheden, når tilsynsmyndigheden er på undersøgelse i en virksomhed, fortsat vil kunne foregå på stedet. Dette både i forhold til forevisning af legitimation og evt. udlevering af dokumenter under undersøgelsen. På samme måde kan kommunikationen på møder i øvrigt, herunder afrapporteringsmødet efter en undersøgelse, fortsat ske uændret.

Da kommunikationen i relation til denne lov er rettet til og fra erhvervslivet, vil anvendelse af fritagelsesmulighederne være restriktiv, jf. nærmere herom i de almindelige bemærkninger afsnit 5.4.2 til lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v., jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, side 42.

Som udgangspunkt gælder, at det forhold, at en virksomhed eller en person oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde, ikke kan føre til fritagelse fra pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende anvende en computer på et folkebibliotek eller anmode en rådgiver om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

For en nærmere gennemgang af fritagelsesmuligheder og forholdet til EU-retten kan der henvises til henholdsvis afsnit 5.4.2 og 12 i de almindelige bemærkninger til lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v., jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, side 42, og side 46. Der kan desuden henvises til afsnit 5.4.3 i de almindelige bemærkninger til lov nr. 1231 af 18. december 2012 om fravigelse af krav om digital kommunikation i særlige tilfælde af hensyn til myndighedsudøvelsen, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, side 43.

Det foreslås i *stk. 2,* at erhvervs- og vækstministeren gives bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur e.l.

Til § 64

§ 34 e, stk. 3, i den gældende hvidvasklov fastlægger blandt andet, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Den foreslåede *§ 64* fastlægger, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen. Bestemmelsen viderefører § 34 e, stk. 3, uden indholdsmæssige ændringer.

Forslaget er en dansk særregel og gennemfører ikke bestemmelser fra 4. hvidvaskdirektiv.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen, er den pågældende tilsynsmyndighed adressat for meddelelsen. For meddelelser, som tilsynsmyndigheden sender, er den pågældende virksomhed eller person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til tilsynsmyndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for tilsynsmyndigheden, dvs. når tilsynsmyndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

For en nærmere gennemgang af betydningen af fremkomsttidspunktet samt hindringer som følge af it-problemer og lignende kan der henvises til afsnit 5.3 i de almindelige bemærkninger til lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v., jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, side 41.

Til § 65

§ 34 g i den gældende hvidvasklov fastsætter, at hvor et dokument skal være underskrevet, kan dette opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation. Erhvervs- og vækstministeren bemyndiges endvidere til at fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav.

Den foreslåede § 65 fastsætter, at hvor et dokument skal være underskrevet, kan dette opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikre entydig identifikation. Erhvervs- og vækstministeren bemyndiges endvidere til at fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Bestemmelsen viderefører § 34 g uden indholdsmæssige ændringer.

Forslaget er en dansk særregel og gennemfører ikke bestemmelser fra 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1*, at hvor det i henhold til loven eller regler udstedt i medfør heraf, er krævet, at et dokument som er udstedt af andre end Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen, skal være underskrevet, kan kravet opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har underskrevet dokumentet. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift. Der vil f.eks. være tale om dokumenter, som er udstedt af virksomheder eller fysiske personer omfattet af reguleringen i denne lov, f.eks. pengeinstitutter, realkreditinstitutter, ejendomsmæglere m.v. Der kan f.eks. være tale om underretninger efter loven, der sammen med eventuelle bilag indsendes til Finanstilsynet som vedhæftede filer til en mail.

For at der ikke skal kunne opstå tvivl om, at underskriftskravet kan opfyldes på anden måde end ved en personlig underskrift, foreslås det, at der indsættes en udtrykkelig bestemmelse i loven om, at underskriftskravet som anført i stk. 1 kan opfyldes ved, at underskriveren anvender en teknik, der sikrer entydig identifikation af den pågældende, f.eks. digital signatur. Bestemmelsen dækker tillige dokumenter, som er udarbejdet af revisor, således at revisor eksempelvis kan underskrive dokumentet med digital signatur i stedet for med en fysisk underskrift.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter. Der kan i den forbindelse henvises til afsnit 5.5.2 i de almindelige bemærkninger til lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v., jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, side 44.

Til § 66

Skatteministeren har hjemmel i skatteforvaltningslovens § 35, jf. lovbekendtgørelse nr. 1267 af 12. november 2015, til at fastsætte regler om digital kommunikation inden for eget sagsområde, herunder bestemmelser vedrørende kommunikation til og fra Spillemyndigheden.

Det foreslås med *§ 66*, at skatteministeren kan fastsætte regler om de i §§ 63-65 nævnte forhold med relation til udbydere af spil, jf. § 1, stk. 1, nr. 20. Bestemmelsen er ny.

Skatteministeren får herefter samme adgang til at fastsætte regler som foreslået for erhvervs- og vækstministeren og ligesom tilfældet er på eget sagsområde. Der henvises til bemærkningerne til bestemmelserne i §§ 63-65.

Til § 67

Den foreslåede § 67 indeholder en bemyndigelse til, at erhvervs- og vækstministeren etablerer et samarbejdsforum med deltagelse af tilsynsmyndigheder i henhold til denne lov og SØIK. Dette forum skal koordinere myndighedernes risikovurderinger og generelle foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. Erhvervs- og vækstministeren kan beslutte at udvide kredsen med repræsentanter for andre myndigheder. Bestemmelsen er ny. Der henvises til afsnit 3.15.3. i de almindelige bemærkninger, hvoraf det fremgår, at der allerede i dag er etableret et samarbejdsforum.

Forslaget gennemfører artiklerne 7 og 46 i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1* at erhvervs- og vækstministeren etablerer et samarbejdsforum med deltagelse af tilsynsmyndighederne i henhold til denne lov og SØIK. Dette forum skal koordinere myndighedernes risikovurderinger og generelle foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Forummets formål er at sikre samarbejdet mellem myndighederne på nationalt plan.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på vores Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

Med foranstaltninger menes en eller flere former for myndighedsudøvelse, herunder udarbejdelse og implementering af love og regler, udstedelse af vejledninger, tilsyns- og registreringsvirksomhed, internationalt arbejde, analyse, m.v.

Forummet skal bidrage til en national risikovurdering, der skal holdes løbende opdateret. Den nationale risikovurdering skal anvendes af virksomheder og personer omfattet af denne lov til den risikovurdering disse skal foretage efter § 7.

Formålet med forummet er derudover at varetage opgaver som koordinering og informationsudveksling med henblik på styrkelse af myndighedernes indsats og gennemførelse af nationale og internationale forpligtelser samt vurdering af effektiviteten af de foranstaltninger, som er iværksat. I henhold til § 49, stk. 3, nr. 2, § 56, stk. 1, stk. 3, nr. 2, og § 62, stk. 3, nr. 2, kan tilsynsmyndighederne udveksle fortrolige oplysninger med medlemmerne af forummet.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervs- og vækstministeren kan beslutte at udvide kredsen med repræsentanter for andre myndigheder. Øvrige myndigheder, der kunne være deltagere, er f.eks. i relation til koordinering af arbejdet i forbindelse med finansielle sanktioner myndigheder som Udenrigsministeriet og Justitsministeriet. I forbindelse med samarbejdet om bekæmpelse af finansiering af terrorisme kunne Politiets Efterretningstjeneste med fordel deltage i forummet, dog under hensyntagen til de specielle forhold, myndighedens deltagelse tilsiger. Derudover kunne Datatilsynet deltage med henblik på behandling af databeskyttelsesproblematikker.

Til § 68

Den foreslåede *§ 68* indeholder en definition af, hvem der er part i en sag efter loven. § 68 fastlægger, at som part anses den virksomhed eller person, som tilsynsmyndighedens afgørelse truffet i medfør af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør af denne lov, 2. pengeoverførselsforordning og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer retter sig mod. Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen svarer til det partsbegreb, som anvendes i lovgivningen på det finansielle område. Bestemmelsen fastslår, hvem der er part i forhold til tilsynsmyndighedernes afgørelser og indeholder således en afvigelse fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb. Det særlige partsbegreb er nødvendigt for at undgå en udhuling af tilsynsmyndighedernes tavshedspligt, da parters adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne. Der henvises til afsnit 3.16.2. i de almindelige bemærkninger.

Som part anses den virksomhed eller person, som tilsynsmyndighedens afgørelse truffet i medfør af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør af denne lov, 2. pengeoverførselsforordning, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer retter sig mod. Som part i forhold til tilsynsmyndighedernes afgørelser anses dermed alene de i § 1 nævnte virksomheder og personer.

Hvis en kunde klager over en virksomheds adfærd, vil kunden ikke være part i sagen. Forbrugerne opnår derfor ikke forvaltningslovens partsrettigheder, men vil i stedet efter offentlighedslovens regler om aktindsigt kunne gøre sig bekendt med de oplysninger, der indgår i Finanstilsynets sag. Adgangen til aktindsigt efter offentlighedsloven begrænses af de særlige bestemmelser i §§ 49, 56 og 62 om tilsynsmyndighedernes tavshedspligt.

Til § 69

§ 36 i den gældende hvidvasklov fastsætter virksomheders og personers klageadgang til Erhvervsankenævnet i forbindelse med at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen træffer afgørelser.

Den foreslåede *§ 69* fastlægger, at afgørelser truffet af Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen i henhold til denne lov og regler udstedt i medfør af loven, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler (2. pengeoverførselsforordning), og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer kan af den, som afgørelsen retter sig mod, indbringes for Erhvervsankenævnet, der er en uafhængig klageinstans for administrative afgørelser i det omfang, det fastsættes ved lov eller i henhold til lov, senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Bestemmelsen viderefører § 36 uden indholdsmæssige ændringer.

Bestemmelsen omfatter kun afgørelser, som er truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen i henhold til loven eller regler udstedt i medfør heraf, 2. pengeoverførselsforordning, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Herudover er Erhvervsankenævnet klageinstans for aktindsigtsspørgsmål.

Til § 70

Den foreslåede *§ 70* fastlægger, at klager over afgørelser i henhold til loven m.v. truffet af Spillemyndigheden kan påklages til Landsskatteretten. Kapitel 10 og 11 (§§ 50-58) i lov om spil finder tilsvarende anvendelse på klager over afgørelser i henhold til loven m.v. truffet af Spillemyndigheden. Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen omfatter kun afgørelser, som er truffet af Spillemyndigheden i henhold til loven, regler udstedt i medfør heraf og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

retsinformation.dk bruger alle en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Landskatteretten behandler i forvejen klager over afgørelser truffet af Spillemyndigheden i forhold til spillelovgivningen, hvorfor det foreslås, at Landskatteretten tillige behandler klager over afgørelser truffet af Spillemyndigheden i relation til hvidvasklovgivningen. En afgørelse i en sag kan indeholde elementer om overtrædelser af både spillelovgivningen og hvidvasklovgivningen eller vedrøre en tilbagekaldelse af en spiltilladelse efter spillelovgivningen på baggrund af overtrædelse af hvidvaskreglerne, hvorfor det vil være mest hensigtsmæssigt, hvis samme myndighed behandler klagesagen.

Det følger af § 50 i kapitel 10 i lov om spil, at kompetencen til at afgøre klager over afgørelser truffet af Spillemyndigheden er hos Landsskatteretten, medmindre andet følger af regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3. Efter skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, kan der fastsættes regler om, at sager afgøres af skatteankeforvaltningen i stedet for af Landsskatteretten. Klager over Spillemyndighedens afgørelser kan dermed afgøres af Landsskatteretten eller af skatteankeforvaltningen.

Kapitel 10 i lov om spil indeholder i §§ 51-54 en række regler om, hvorvidt en klage til Landsskatteretten eller skatteankeforvaltningen har opsættende virkning eller ej. I alle tilfælde bestemmes det samtidig, at Landsskatteretten - eller skatteankeforvaltningen, hvor kompetencen til at træffe afgørelse i sagen ligger hos denne - kan træffe afgørelse om, at klager, som efter lovens udgangspunkt har opsættende virkning, ikke skal have opsættende virkning, eller at klager, som efter lovens udgangspunkt ikke har opsættende virkning, skal have opsættende virkning.

I forhold til fristen for indbringelse af klagen følger det af skatteforvaltningsloven, at klagen skal være modtaget hos Landsskatteretten eller skatteankeforvaltningen senest 3 måneder efter klagerens modtagelse af den afgørelse, som der klages over. Har klageren ikke modtaget afgørelsen, skal klagen være modtaget hos Landsskatteretten eller skatteankeforvaltningen senest 4 måneder efter, at den afgørelse, der klages over, er afsendt fra den myndighed, der har truffet afgørelsen.

Der er fundet mest hensigtsmæssigt, at fristen for klager over Spillemyndighedens afgørelse i forhold til hvidvasklovgivningen følger de almindelige frister for klager over Spillemyndighedens afgørelser i henhold til spillelovgivningen, jf. skatteforvaltningsloven. Det foreslås derfor, at klager over Spillemyndighedens afgørelser i forhold til hvidvasklovgivningen ikke svarer til fristen for indbringelse af klager over Finanstilsynets og Erhvervsstyrelsens afgørelser i forhold til hvidvasklovgivningen for Erhvervsankenævnet, som efter lovforslaget er 4 uger, men derimod det ovenover beskrevne om henholdsvis 3 og 4 måneder.

Kapitel 11 i lov om spil omhandler domstolsprøvelse af afgørelser truffet af Spillemyndigheden, skatteankeforvaltningen og Landsskatteretten. Idet kapitel 11 finder tilsvarende anvendelse, svarer Spillemyndighedens afgørelser i forhold til hvidvasklovgivningen til domstolsprøvelsen af afgørelser efter spillelovgivningen, herunder f.eks., at indbringelsen skal ske senest 3 måneder efter, at afgørelsen er truffet.

Til § 71

§ 37, stk. 1-3 og 6-8, i den gældende hvidvasklov fastsætter hvilke overtrædelser, der kan straffes, strafansvar for juridiske personer samt forældelsesfrist.

Den foreslåede § 71 fastsætter, hvilke overtrædelse af hvidvaskloven og forordninger, der kan straffes. Lovforslagets § 71 fastsætter endvidere strafansvar for juridiske personer samt forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser og regler udstedt i medfør heraf. Bestemmelsen viderefører § 37, stk. 1-3 og 6-8, i den gældende hvidvasklov med redaktionelle ændringer, dog foreslås det at udvide de strafbelagte bestemmelser til også at omfatte artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri som ændret ved forordning 2009/44/EF af 18. december 2008 til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta, samt de bestemmelser i dette lovforslag, der er nye i forhold til gældende ret. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.17. om straffebestemmelser i de almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen gennemfører artikel 58, stk. 1, samt artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler (2. pengeoverførselsforordning).

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at overtrædelse af § 48, stk. 3, 1.-4. pkt., og stk. 4, 1.-7. pkt., kan straffes med bøde. Simple uagtsomme overtrædelser af denne bestemmelse kan derfor straffes jf. § 19 i straffeloven.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at en række bestemmelser i lovforslaget og 2. pengeoverførselsforordning samt én bestemmelse i Rådets forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri som ændret ved forordning 2009/44/EF af 18. december 2008 til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta, kan straffes med bøde ved forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse. Simple uagtsomme overtrædelser af disse bestemmelser er således straffri. Det er en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at den pågældende ikke kan straffes med højere straf for handlingen eller undladelsen efter andre alvorligere bestemmelser i straffeloven, f.eks. § 290 i straffeloven om hæleri. Det samme gælder for overtrædelser af § 38, stk. 1, om tavshedspligt og overtrædelser af § 26 ved manglende underretning efter bestemmelsen. Bestemmelsen vil således udgøre et alternativ til blandt andet hælenbestemmelsen i § 290 i straffeloven og til bestemmelsen om finansiering af terrorisme i § 114 b i straffeloven.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Klikker man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning. Et søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

Det foreslås i *stk. 2*, at der er mulighed for at idømme fængsel i op til 6 måneder ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af en række bestemmelser i lovforslaget og 2. pengeoverførselsforordning. Anvendelsesområdet for de strafbare handlinger, hvor straffen kan stige med fængsel indtil 6 måneder, udvides i forhold til den gældende hvidvasklov i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv til at omfatte § 9, stk. 2, § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3 og 5, § 17, stk. 1 og 2, §§18- 20, § 21, stk. 1, 2. og 3. pkt., § 25, stk. 1, og § 31, samt artiklerne i 2. pengeoverførselsforordning. Bestemmelsen om bistand fra tredjemand i § 22, stk. 2 og 3 foreslås ikke længere at kunne udløse fængselsstraf. Der henvises til afsnit 3.17.3 i de almindelige bemærkninger.

Det er på samme måde som ved overtrædelse af stk. 1 en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at den pågældende ikke kan straffes for handlingen eller undladelsen efter andre alvorligere bestemmelser i straffeloven.

Det foreslås, at der kan idømmes fængsel i op til 6 måneder ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af § 5, § 9, stk. 2, § 10, § 11, stk. 1 og 2, § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3 og 5, § 17, stk. 1 og 2, §§ 18-20, § 21, stk. 1, 2. pkt., § 25, stk. 1, § 26, stk. 1, 3 og stk. 4, 1. pkt., §§ 30 og 31, og artiklerne 4-8, 10-12 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU.

Anvendelsen af fængselsstraf vil herefter især være relevant - men ikke begrænset til - tilfælde af særligt grove, gentagne, systematiske eller forsætlige overtrædelser af lovens krav om kundekendskabsprocedurer, underretningspligt, jf. § 26, og opbevaring af oplysninger, jf. § 30, herunder f.eks. hvor der konkret ikke kan dømmes for hæleri, men hvor lovens bestemmelser mere systematisk ikke er overholdt, eller f.eks. hvor der ikke er gennemført kundekendskabsprocedurer, som er et grundlæggende krav for opfyldelse af lovforslagets øvrige pligter, eller hvor oplysninger om kunder eller transaktioner ikke er opbevaret, hvilket er en forsætning for, at hvidvask og terrorfinansiering kan efterforskes. Endvidere vil bestemmelsen kunne være anvendelig, hvis der ved beløbsmæssigt særligt store transaktioner ikke er krævet og/eller opbevaret identitets- og kontroloplysninger.

For beskrivelse af ansvarssubjekter og den strafbare handling vedrørende de strafbelagte bestemmelser i stk. 1 og stk. 2 henvises der for så vidt angår hvidvasklovens bestemmelser til bemærkningerne til de strafbelagte bestemmelser.

Nedenfor anføres bemærkninger vedrørende de enkelte artikler i 2. pengeoverførselsforordning:

Artikel 4 i 2. pengeoverførselsforordning:

I henhold til artikel 4, stk. 1, skal betalers betalingsformidler sikre, at der ved pengeoverførslen medsendes betalerens navn, betalerens betalingskontonummer og betalerens adresse, samt officielle personlige dokumentnummer, kunde-id-nummer eller fødselsdato og sted.

Det bemærkes dog, at artikel 6, stk. 1, fastslår, at ved batchfiloverførsler fra en enkelt betaler, hvor betalingsmodtagernes betalingsformidlere er etableret uden for Unionen, finder artikel 4, stk. 1, ikke anvendelse på de enkelte overførsler, der er samlet heri, såfremt batchfilen indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, 2 og 3, oplysningerne er blevet kontrolleret i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, og 5, og de enkelte overførsler indeholder betalers betalingskontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4, stk. 1, er betalers betalingsformidler, og den strafbetingede handling opstår, såfremt oplysningerne om betaleren ikke sikres medsendt. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 4, stk. 1, i pengeoverførselsforordningen som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der være mulighed for fængselsstraf indtil 6 måneder.

Artikel 4, stk. 2, fastslår, at betalers betalingsformidler sikrer, at der ved pengeoverførslen medsendes oplysninger om betalingsmodtageren navn og betalingskontonummer.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4, stk. 2, er betalers betalingsformidler, og den strafbetingede handling opstår, såfremt oplysningerne om betaleren ikke sikres medsendt. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 4, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der være mulighed for fængselsstraf indtil 6 måneder.

Artikel 4, stk. 3, fastsætter, at betalingsformidleren sørger for, at overførsler, der er foretaget fra eller til en betalingskonto, ledsages af en entydig transaktionsidentifikator i stedet for betalingskontonummeret eller betalingskontonumrene. Ved entydig transaktionsidentifikator menes en kombination af bogstaver, tal eller symboler, fastlagt af betalingsformidleren i overensstemmelse med protokollerne for de betalings- og afviklingssystemer eller meddelelsessystemer, der anvendes til at foretage pengeoverførslen, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren og betalingsmodtageren, jf. artikel 3, nr. 11, i forordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4, stk. 3, er betalingsformidleren, og den strafbetingede handling er, at betalingsformidleren ikke sørger for at overførslen ledsages af en entydig transakti-onsidentifikator. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 4, stk. 3, i pengeoverførselsforordningen som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Betalers betalingsformidler skal, før pengene overføres, kontrollere, at de i artikel 4, stk. 1, omhandlede oplysninger er korrekte på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde i henhold til artikel 4, stk. 4.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4, stk. 4, er betalers betalingsformidler, og den strafbetingede handling er, at betalingsformidleren ikke har kontrolleret om de medsendte oplysninger er korrekte på baggrund af en pålidelig og uafhængig kilde. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 4, stk. 4, i pengeoverførselsforordningen som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 4, stk. 5, fastslår, at den i stk. 4 omhandlede kontrol anses for at have fundet sted, når en betalers identitet er blevet kontrolleret i overensstemmelse kapitel 6 i denne lov, og oplysningerne opbevares i overensstemmelse med den foreslåede § 29.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4, stk. 5, er betalers betalingsformidler, og den strafbetingede handling er manglende kontrol. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 4, stk. 5, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

I henhold til artikel 4, stk. 6, må betalerens betalingsformidler ikke gennemføre en pengeoverførsel, før betalingsformidleren har sikret sig, at det vil være i fuld overensstemmelse med denne artikel, jf. dog undtagelserne i artikel 5 og 6.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4, stk. 6, er betalers betalingsformidler, og den strafbetingede handling sker ved gennemførelse af en pengeoverførsel, før betalingsformidleren har sikret sig fuld overensstemmelse med artikel 4, jf. dog undtagelserne i artikel 5 og 6. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 4, stk. 6, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 5 i 2. pengeoverførselsforordning:

Artikel 5, stk. 1, fastslår, at hvis alle betalingsformidlere, der er involveret i betalingskæden, er etableret i Unionen, ledsages pengeoverførslen uanset artikel 4, stk. 1 og 2, mindst af både betalerens og betalingsmodtagerens betalingskontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator, uden at dette berører oplysningskravene i henhold til forordningen 2012/260/EU, hvor det er relevant.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 5, stk. 1, er alle betalingsformidlere, der er involveret i betalingskæden, og den strafbetingede handling sker, når en pengeoverførsel ikke ledsages af mindst betalerens og betalingsmodtagerens kontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3 finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 5, stk. 1, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 5, stk. 2, fastslår, at uanset stk. 1, stiller betalerens betalingsformidler inden tre arbejdsdage efter modtagelsen af en anmodning om oplysninger fra betalingsmodtagerens betalingsformidler eller fra mellembetalingsformidleren, ved pengeoverførsler på over 1.000 EUR, uanset om de gennemføres som en enkeltstående overførsel eller som flere overførsler, der synes at hænge sammen, oplysningerne om betaleren eller betalingsmodtageren til rådighed i overensstemmelse med artikel 4. Ved pengeoverførsler på ikke over 1.000 EUR, som ikke synes at hænge sammen med andre pengeoverførsler, der tilsammen med den pågældende overførsel overstiger 1.000 EUR, skal mindst betalerens navn, betalingsmodtagerens navn og betalerens og betalingsmodtagerens betalingskontonummer oplyses eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 5, stk. 2, er betalers betalingsformidler, og den strafbetingede handling er, at betalingsformidleren ikke har stillet oplysninger til rådighed inden for tre arbejdsdage. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 5, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 5, stk. 3, omhandler, at ved de i stk. 2, litra b, omhandlede pengeoverførsler er betalerens betalingsformidler uanset artikel 4, stk. 4, ikke forpligtet til at kontrollere oplysningerne om betaleren, medmindre betalerens betalingsformidler har modtaget de midler, der skal overføres, i kontanter eller i anonyme elektroniske penge, eller har en rimelig begrundet mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 5, stk. 3, er betalers betalingsformidler, og den strafbetingede handling er manglende kontrol af oplysninger om betaleren. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 5, stk. 3, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 6 i 2. pengeoverførselsforordning:

Artikel 6, stk. 1, fastslår, at ved batchfiloverførsler fra en enkelt betaler, hvor betalingsmodtagernes betalingsformidlere er etableret uden for Unionen, finder artikel 4, stk. 1, ikke anvendelse på de enkelte overførsler, der er samlet heri, såfremt

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. Engangscookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer Retsinformation.dk dette valg samt om man har accepteret simpel kommunikation. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

batchfilen indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, 2 og 3, oplysningerne er blevet kontrolleret i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, og 5, og de enkelte overførsler indeholder betalers betalingskontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 6, stk. 1, er betaleren, og den strafbetingede handling er manglende overholdes af de nævnte krav. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 5, stk. 3, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 6, stk. 2, fastslår, at hvis betalingsmodtagerens betalingsformidler er etableret uden for Unionen, skal der ved pengeoverførsler på ikke over 1.000 EUR, som ikke synes at hænge sammen med andre pengeoverførsler, der tilsammen med den pågældende overførsel overstiger 1.000 EUR, uanset artikel 4, stk. 1, og hvor det er relevant, uden at dette berører de oplysninger, der kræves i henhold til forordning 2012/260/EU, mindst medsendes oplysninger om betalerens og betalingsmodtagerens navn og betalerens og betalingsmodtagerens betalingskontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator.

Betalerens betalingsformidler er uanset artikel 4, stk. 4, ikke forpligtet til at kontrollere de i dette stykke omhandlede oplysninger om betaleren, med mindre betalerens betalingsformidler har modtaget de midler, der skal overføres, i kontanter eller i anonyme elektroniske penge, eller har en rimelig begrundet mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 6, stk. 2, er betalerens betalingsformidler, og den strafbetingede handling er, at de medsendte oplysninger er mangelfulde, samt manglende kontrol. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 6, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 7 i 2. pengeoverførselsforordning:

I henhold til artikel 7, stk. 1, skal betalingsmodtagerens betalingsformidler indføre effektive procedurer til at konstatere, om felterne vedrørende oplysninger om betaler og betalingsmodtager i det meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til pengeoverførslen, er udfyldt med tegn eller input i overensstemmelse med det pågældende systems konventioner.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7, stk. 1, er betalingsmodtagerens betalingsformidler, og den strafbetingede handling sker ved manglende indførelse af effektive procedurer. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 7, stk. 1, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

I henhold til artikel 7, stk. 2, skal betalingsmodtageren indføre effektive procedurer, herunder, hvor det er relevant, efterfølgende overvågning eller realtidsovervågning, til at konstatere, hvorvidt der mangler oplysninger om betaler eller betalingsmodtageren i henhold til de krav, der gælder i artikel 5, når betalers betalingsformidler er etableret inden for Unionen eller artikel 4, stk. 1 og 2, når betalers betalingsformidler er etableret uden for Unionen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7, stk. 2, er betalingsmodtagerens betalingsformidler, og den strafbetingede handling sker ved manglende indførelse af effektive procedurer herunder overvågning. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 7, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 7, stk. 3, fastslår at, ved pengeoverførsler på over 1.000 EUR, uanset om de gennemføres som en enkeltstående overførsel eller som flere overførsler, der synes at hænge sammen, kontrollerer betalingsmodtagerens betalingsformidler, inden betalingsmodtagerens betalingskonto krediteres, eller midlerne stilles til rådighed for betalingsmodtageren, at de i denne artikels stk. 2 omhandlede oplysninger om betalingsmodtageren er korrekte, på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde, uden at dette berører kravene fastsat i artikel 69 og 70 i direktiv 2007/64/EF.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7, stk. 3, er betalingsmodtagerens betalingsformidler, og den strafbetingede handling sker ved manglende kontrol af oplysninger efter artikel 7, stk. 2. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 7, stk. 3, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 7, stk. 4, fastslår, at der ved pengeoverførsler på ikke over 1.000 EUR, som ikke synes at hænge sammen med andre pengeoverførsler, der tilsammen med den pågældende overførsel overstiger 1.000 EUR, er betalingsmodtagerens betalingsformidler ikke forpligtet til at kontrollere, at oplysningerne om betalingsmodtageren er korrekte, med mindre betalingsmodtagerens betalingsformidler udbetaler midlerne i kontanter eller i anonyme elektroniske penge, eller har en rimelig begrundet mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7, stk. 4, er betalingsmodtagerens betalingsformidler, og den strafbetingede handling opstår ved manglende kontrol af oplysninger om betalingsmodtageren, hvis midlerne udbetales i kontanter eller

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren, ikke mere end cookies, gemmer retsinformation.dk ikke data samt ingen har benyttet simpel søgning eller fritekstsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

der haves en rimeligt begrundet mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 7, stk. 4, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 7, stk. 5, fastslår, at den i artikel 7, stk. 3 og 4 omhandlende kontrol anses for at have fundet sted, når en betalers identitet er blevet kontrolleret i overensstemmelse kapitel 6 i denne lov og oplysningerne opbevares i overensstemmelse med den foreslåede § 29.

Artikel 8 i 2. pengeoverførselsforordning:

I henhold til artikel 8, stk. 1, fastsætter og indfører betalingsmodtagerens betalingsformidler effektive risikobaserede procedurer, herunder procedurer baseret på det risikobaserede grundlag i henhold til artikel 13 i 4. hvidvaskdirektiv til at fastslå, hvorvidt en pengeoverførsel, som mangler de krævede fuldstændige oplysninger om betaler og betalingsmodtager, skal gennemføres, afvises eller suspenderes, og til at træffe hensigtsmæssige opfølgningsforanstaltninger.

Artikel 8, stk. 1, fastslår yderligere, at hvis betalingsmodtagerens betalingsformidler ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at de i henhold til artikel 4, stk. 1 eller 2, artikel 5, stk. 1, eller artikel 6 krævede oplysninger om betaler eller betalingsmodtager mangler eller er ufuldstændige eller ikke er udfyldt med tegn eller input, der er tilladt ifølge det pågældende meddelelses- eller betalings- og afviklingssystems konventioner, jf. artikel 7, stk. 1, skal betalingsmodtagerens betalingsformidler afvise overførslen eller udbede sig de krævede oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren på et risikobaseret grundlag, før eller efter at betalingsmodtagerens betalingskonto krediteres, eller midlerne stilles til rådighed for betalingsmodtageren.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 8, stk. 1, er betalingsmodtagerens betalingsformidler, og den strafbetingede handling er manglende fastsættelse og indføring af effektive risikobaserede procedurer, samt manglende afvisning af en pengeoverførsel med mangelfulde oplysninger. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 8, stk. 1, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 8, stk. 2, fastslår, at hvis en betalingsformidler gentagne gange undlader at levere nogle af de krævede oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren, skal betalingsmodtagerens betalingsformidler træffe foranstaltninger, som i første omgang kan omfatte udsendelse af advarsler og fastsættelse af frister og derefter enten afvisning af fremtidige pengeoverførsler fra denne betalingsformidler eller stillingstagen til, om forretningsforbindelsen med denne forretningsformidler skal begrænses eller afbrydes.

Betalingsmodtagerens betalingsformidler skal indberette denne undladelse og de trufne foranstaltninger til den myndighed, der har ansvar for at føre tilsyn med at betalingsformidleren overholder bestemmelserne om forebyggelse af hvidvask af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 8, stk. 2, er betalingsmodtagerens betalingsformidler, og den strafbetingede handling er manglende foranstaltninger og derefter afvisning af fremtidige pengeoverførsler, samt undladelse af at indberette de trufne foranstaltninger og betalers betalingsformidlers undladelser til relevante myndigheder. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 8, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 10 i 2. pengeoverførselsforordning:

I henhold til artikel 10 sikrer mellembetalingsformidlere, at samtlige modtagne oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren, der medsendes ved en pengeoverførsel, opbevares sammen med denne overførsel.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 10, er mellembetalingsformidleren, og den strafbetingede handling er manglende sikring af, at de medsendte oplysninger opbevares med pengeoverførslen. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 10, i pengeoverførselsforordningen som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 11 i 2. pengeoverførselsforordning:

I henhold til artikel 11, stk. 1, indfører mellembetalingsformidleren effektive procedurer til at konstatere, om felterne vedrører oplysninger om betaler og betalingsmodtager i det meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til pengeoverførsel, er udfyldt med tegn ellers input i overensstemmelse med det pågældende systems konventioner.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 11, stk. 1, er mellembetalingsformidleren, og den strafbetingede handling er manglende indførelse af effektive procedurer. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 11, stk. 1, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 11, stk. 2, fastslår, at mellembetalingsformidleren, hvor betalers og betalingsmodtagers betalingsformidlere er etableret inden for Unionen, skal indføre effektive procedurer, herunder hvor det er relevant efterfølgende overvågning eller

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg, som man kan benytte simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

realtidsovervågning, til at konstatere, hvorvidt de i artikel 5 omhandlede oplysninger mangler om betaler eller betalingsmodtager ved pengeoverførsler,

Mellembetalingsformidleren skal, hvor betalers eller betalingsmodtagers betalingsformidler er etableret uden for Unionen, indføre effektive procedurer, herunder hvor det er relevant efterfølgende overvågning eller realtidsovervågning, til at konstatere, om de i artikel 4, stk. 1 og 2 og stk. 5, omhandlede oplysninger mangler om betaler eller betalingsmodtager ved pengeoverførsler. Ved batchfiloverførsler, de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1 og 2, vedrørende denne batchfil overførsel.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 11, stk. 2, er mellembetalingsformidleren, og den strafbetingede handling er manglende indførelse af effektive procedurer samt manglende overvågning. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 11, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 12 i 2. pengeoverførselsforordning:

I henhold til artikel 12, stk. 1, fastsætter og indfører mellembetalingsformidleren effektive risikobaserede procedurer til at fastslå, hvorvidt en pengeoverførsel, hvor de krævede oplysninger om betaler og betalingsmodtager mangler, skal gennemføres, afvises eller suspenderes, og til at træffe hensigtsmæssige opfølgende foranstaltninger.

Hvis mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at de i artikel 4, stk. 1 eller 2, artikel 5, stk. 1, eller artikel 6 omhandlede oplysninger mangler eller ikke er udfyldt med tegn eller input i overensstemmelse med det pågældende meddelelses- eller betalings- og afviklingssystems konventioner, jf. artikel 7, stk. 1, afviser betalingsformidleren overførslen eller udbeder sig de krævede oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren på et risikobaseret grundlag før eller efter pengeoverførslen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 12, stk. 1, er mellembetalingsformidleren, og den strafbetingede handling er manglende fastsættelse og indføring af effektive risikobaserede procedurer, samt undladelse af at afvise en pengeoverførsel med mangelfulde oplysninger. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 12, stk. 1, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 12, stk. 2, fastslår, at hvis en betalingsformidler gentagne gange undlader at levere de krævede oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren, skal mellembetalingsformidleren træffe foranstaltninger, som i første omgang kan omfatte udsendelse af advarsler og fastsættelse af frister og derefter enten afvise fremtidige pengeoverførsler fra denne betalingsformidler eller begrænse eller afbryde forretningsforbindelsen med denne betalingsformidler.

Mellembetalingsformidleren indberetter denne undladelse og de trufne foranstaltninger til den kompetente myndighed, der har ansvar for at føre tilsyn med, at bestemmelserne om forebyggelse af hvidvask af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme overholdes.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 12, stk. 2, er betalingsmodtagerens betalingsformidler. Den strafbetingede handling er manglende foranstaltninger, samt undladelse af at indberette de trufne foranstaltninger til den kompetente myndighed. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 12, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 16 i 2. pengeoverførselsforordning:

I henhold til artikel 16, stk. 1, må oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren ikke opbevares længere end strengt nødvendigt. Betalerens og betalingsmodtagerens betalingsformidler opbevarer registreringer af de i artikel 4 til 7 omhandlede oplysninger i en periode på fem år.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 16, stk. 1, er betalerens og betalingsmodtagerens betalingsformidler, og den strafbetingede handling er manglende opbevaring af oplysningerne. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 16, stk. 1, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 16, stk. 2, fastslår, at efter udløbet af den i stk. 1 omhandlede opbevaringsperiode sikrer betalingsformidlerne at personoplysningerne slettes, medmindre andet er fastsat i national ret, der er bestemmende for, under hvilke forhold betalingsformidler kan eller skal opbevare oplysningerne i længere tid.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 16, stk. 2, er betalingsformidlerne, og den strafbetingede handling sker, såfremt personoplysningerne ikke sikres slettet. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 16, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Det foreslås yderligere, at overtrædelse af artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri som ændret ved

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk ikke selv, om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies i Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

forordning 2009/44/EF af 18. december 2008 til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta, kan straffes med bøde.

Artikel 6, stk. 1, fastslår, at kreditinstitutter og andre udbydere af betalingstjenester for så vidt angår deres betalingsaktivitet samt alle andre økonomiske aktører, der deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, herunder institutter, hvis aktivitet består i veksling af pengesedler og mønter i forskellig valuta, som f.eks. vekselkontorer, pengetransportvirksomheder samt andre økonomiske aktører såsom handlende og kasinoer, der accessorisk håndterer og leverer pengesedler til offentligheden via bankernes pengeautomater (kontantautomater), inden for rammerne af disse accessoriske aktiviteter, har pligt til at sikre, at eurosedler og euromønter, som de har modtaget, og som de har til hensigt at bringe i omløb igen, kontrolleres med henblik på ægthed, og til at påse, at falske sedler og mønter afsløres.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 6, stk. 1, er kreditinstitutter og andre udbydere af betalingstjenester for så vidt angår deres betalingsaktivitet samt alle andre økonomiske aktører, der deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden. Den strafbare handling sker ved, at modtagne eurosedler og euromønter, som det er hensigten at bringe i omløb, ikke kontrolleres med henblik på ægthed eller påses for at afsløre falske sedler og mønter.

Efter det foreslåede *stk. 3* kan der pålægges juridiske personer strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere fysiske personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Det foreslås i *stk. 4*, at forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år. Der er tale om videreførelse af gældende ret.

Med forslaget fraviges den almindelige forældelsesfrist på 2 år efter straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1. Den 5-årige forældelsesfrist svarer til den almindeligt gældende forældelsesfrist i den finansielle lovgivning. Den forlængede forældelsesfrist er begrundet i, at en række overtrædelser først opdages ved undersøgelser i virksomheden. Da tilsynsmyndighedernes undersøgelser ofte sker med mere end 2 års interval, kan der være indtruffet forældelse ved konstatering af disse overtrædelser.

I forhold til virksomheder og personer, der ikke tidligere var reguleret i hvidvaskloven, herunder udbydere af spil, vedbliver forhold, der efter gældende ret er forældet, med at være forældede.

Det foreslås i *stk. 5*, at der i forskrifter, der udstedes af erhvervs- og vækstministeren, herunder af Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet, eller skatteministeren, kan fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne. Der vil ikke i bekendtgørelserne kunne fastsættes bøde for simpel uagtsom overtrædelse af bestemmelserne.

Til § 72

§ 37, stk. 5, i den gældende hvidvasklov indeholder en bestemmelse om, at en virksomhed eller person, der ikke efterkommer et påbud, kan straffes med bøde.

Den foreslåede *§ 72* fastlægger, at en virksomhed eller person, der ikke efterkommer et påbud, som er givet i medfør af §§ 44, § 47, stk. 1, § 53 og § 59, kan straffes med en tvangsbøde. Den foreslåede bestemmelse viderefører § 37, stk. 5, i den gældende hvidvasklov, dog foreslås det at udvide bestemmelsen til at omfatte påbud, der er udstedt på spilområdet. Der henvises til afsnit 3.17. om straffebestemmelser i de almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen gennemfører artikel 58, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv.

Til § 73

§ 37, stk. 4, i den gældende hvidvasklov indeholder bemyndigelse til, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel kan pålægge daglige eller ugentlige bøder.

Den foreslåede *§ 73* fastlægger, at Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen og Spillemyndigheden som tvangsmiddel kan pålægge personen, virksomheden eller de for virksomheden ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder, hvis en virksomhed eller person undlader at opfylde de pligter, som påhviler dem i medfør af § 42, stk. 1 og 4, § 51, stk. 5 og 7, § 52, stk. 1, og § 58, stk. 2. Den foreslåede bestemmelse viderefører § 37, stk. 4, i den gældende hvidvasklov, dog foreslås det at udvide bestemmelsen til også at omfatte spilområdet og den foreslåede nye handlepligt i § 51, stk. 5. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.17. om straffebestemmelser i de almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen gennemfører artikel 58, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet signal-scanning eller fejlsøgning af scripts, i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Den foreslåede bestemmelse medfører, at tvangsbøder kan anvendes til at gennemtvinge lovens oplysningsforpligtigelser over for tilsynsmyndighederne. Tvangsbøder kan ikke anvendes til at gennemtvinge et påbud.

Tvangsbøden vil blive pålagt den, der har en handlepligt i loven. Medlemmer af en virksomheds ledelse kan derfor ikke pålægges tvangsbøder i de tilfælde, hvor det er virksomheden, der har en pligt til at afgive oplysninger.

Tilsynsmyndigheden kan ikke pålægge tvangsbøder, hvis denne har en konkret mistanke om, at en enkeltperson eller en juridisk person har begået en lovovertrædelse, jf. § 10 i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven). Tvangsbøder kan dog anvendes, hvis det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse. Der henvises til retssikkerhedsloven for fortolkningen af denne bestemmelse.

Betales en tvangsbøde ikke, kan der fastsættes en forvandlingsstraf, uanset at tvangsbøden er pålagt ved en administrativ afgørelse, jf. § 17 i lovbekendtgørelse nr. 608 af 6. september 1986 om ikrafttræden af borgerlig straffelov m.m. Det er politiet, der træffer afgørelse om, at forvandlingsstraf skal træde i stedet for tvangsbøder, jf. § 13 i bekendtgørelse nr. 409 af 9. april 2015 om opkrævning af visse bøder, offerbidrag, konfiskationsbeløb, sagsomkostninger m.v. samt afgørelse om udståelse af forvandlingsstraf for bøde (bødebekendtgørelsen).

Hvis tvangsbøder ikke straks betales eller inddrives, skal tilsynsmyndigheden oversende sagen til politiet med henblik på afgørelse af, hvorvidt den pågældende skal udstå forvandlingsstraf for tvangsbøderne, jf. § 37 i bekendtgørelse nr. 1513 af 13. december 2013 om inddrivelse af gæld til det offentlige.

De særlige regler på området er begrundet med tvangsbøders særlige formål, som er at gennemtvinge opfyldelsen af en lovbestemt forpligtigelse.

Politiets afgørelse om, at skyldneren skal udstå forvandlingsstraf for tvangsbøderne, forudsætter derfor også, at det ved politiets behandling af sagen kan lægges til grund, at handlepligten aktuelt ikke er opfyldt. Politiets behandling af sagen sker typisk på grundlag af oplysninger fra fordringshaver. Efter omstændighederne kan politiet eventuelt bistå med undersøgelsen heraf.

Hvis tilsynsmyndigheden, efter at sagen er oversendt til politiet, modtager oplysning om, at forpligtelsen er opfyldt, skal myndigheden hurtigst muligt orientere politiet herom.

Til § 74

Det foreslås i *§ 74, stk. 1,* at loven træder i kraft den 26. juni 2017.

Det foreslås i *stk. 2,* at lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1022 af 13. august 2013, med senere ændringer, ophæves ved lovens ikrafttrædelse den 26. juni 2017.

Til § 75

Til nr. 1

§ 361 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, hvilke virksomheder der betaler et årligt grundbeløb til Finanstilsynet. Lovens § 361, stk. 1, nr. 13, fastsætter, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 12 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme betaler 2.000 kr. (2004-niveau). Det foreslås at ændre nr. 12 til nr. 8, idet de omfattede virksomheder og personer fremgår af dette lovforslags § 1, stk. 1, nr. 8. Der foretages derfor den fornødne ændring i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 2

§ 361, stk. 1, nr. 19, fastsætter det årlige grundbeløb for organisationer med et almennyttigt formål, hvorefter organisationerne på anmodning om optagelse i Finanstilsynets register for almennyttige organisationer, som kan modtage pengeoverførsler på op til 150 euro uden oplysningskrav i forbindelse med pengeoverførslen betaler 750 kr. (2004-niveau). Undtagelsesmuligheden for almennyttige organisationer ophæves med lovforslagets ikrafttrædelse den 26. juni 2017, og som konsekvens heraf ophæves bestemmelsen i lov om finansiel virksomhed om et grundbeløb for anmodning om registrering.

Til § 76

Til nr. 1

Det foreslås, at hvidvaskloven indeholder alle regler i relation til forebyggelse af hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, herunder også reglerne for udbydere af spil.

Som konsekvens heraf foreslås det at ophæve den eksisterende hjemmel i § 41, stk. 3, i lov om spil til, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler i relation til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

De nærmere regler udstedt med hjemmel i § 41, stk. 3, er fastsat i bekendtgørelse om landbaserede kasinoer (bekendtgørelse nr. 466 af 19. maj 2016), bekendtgørelse om onlinekasino (bekendtgørelse nr. 67 af 25. januar 2012) samt bekendtgørelse om indsendelse af underretninger m.v. til SØIK for landbaserede kasinoer og online kasinoer (bekendtgørelse nr. 180 af 22. februar 2016). Disse regler i bekendtgørelserne vil som konsekvens af dette lovforslag, blive ophævet på tidspunktet for hvidvasklovens ikrafttræden.

Til nr. 2

Det foreslås, at gebyrer opkrævet efter lov om spil dækker alle Spillemyndighedens tilsynsopgaver uanset, hvilken lovgivning tilsynsbestemmelserne fremgår af. Forslaget vil således betyde, at Spillemyndighedens tilsyn med udbyderne af spils overholdelse af hvidvaskregler m.v. fortsat dækkes af det gebyr, der opkræves i henhold til lov om spil.

Til nr. 3

Den gældende § 60, stk. 2 og 3, i lov om spil indeholder hjemler til fastsættelse af straf i form af bøde eller fængsel i indtil 2 år for overtrædelse af bestemmelser i de forskellige bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af lovens § 41, stk. 3, som har til formål at forebygge hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Hvidvasloven foreslås fremover at indeholde alle regler i relation til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, herunder også reglerne for udbydere af spil. Som konsekvens heraf foreslås hjemlen til at fastsætte nærmere regler på området i spillelovgivningen ophævet, jf. bemærkningerne til nr. 1, og det foreslås tilsvarende at ophæve hjemlerne til i de relaterede bekendtgørelser at fastsætte strafbestemmelser på området.

Til § 77

Af bestemmelsen fremgår det, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at den ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger, eksempelvis at underretninger til SØIK fra grønlandske spiludbydere skal kunne affattes på grønlandsk.

Til bilag 1

Bilag 1 i den nugældende hvidvasklov oplister de aktiviteter, hvorefter en virksomhed eller person er omfattet af lovens anvendelsesområde, hvis aktiviteterne udøves erhvervsmæssigt.

Det foreslåede bilag 1 oplister de aktiviteter, hvorefter en virksomhed eller person er omfattet af lovens anvendelsesområde, hvis virksomheden eller personen erhvervsmæssigt udøver en eller flere af de i bilag 1 nævnte aktiviteter, og denne ikke er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7. Bilag 1 viderefører bilag 1 i den nugældende hvidvasklov uden ændringer, dog foreslås det ikke videreført, at erhvervsmæssig fysisk pengetransport er oplistet i bilaget.

Det foreslåede bilag 1 gennemfører dele af artikel 3, nr. 2, litra a, i 4. hvidvaskdirektiv.

Bilag 1 er en sammenskrivning af bilag 1 og bilag 2 i lov om finansiel virksomhed, der oplister pengeinstitut- og kreditinstitutvirksomhed dog med undtagelse af kreditoplysningsvirksomheder. Bilaget skal fortolkes i overensstemmelse med lov om finansiel virksomhed.

Modtagelse af indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler, der er nævnt i *nr. 1,* omfatter virksomheder, der erhvervsmæssigt udøver denne aktivitet uden at skulle have tilladelse som pengeinstitut eller som sparevirksomhed. Der er tale om virksomheder, der ikke henvender sig til offentligheden. Indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler er indskud, hvor indskyderen har krav på et få sin fordring tilbagebetalt i sin helhed.

Det foreslås i *nr. 2,* at udlånsvirksomhed er omfattet. Udlånsvirksomhed omfatter blandt andet forbrugerkreditter, realkreditlån, factoring og diskontering samt handelskreditter (inkl. forfaitering). Alle former for udlånsvirksomhed er omfattet. De underpunkter, der nævnes, er alene eksempler, der ikke indebærer nogen begrænsninger i de låneformer, der er omfattet. Udlånsvirksomhed omfatter både udlån til erhverv og til private. Formidling af lån er ikke omfattet.

Forbrugerkreditter, hvor der ydes kredit til forbrugere i form af faste eller variable lån eller anden tilsvarende form for finansiel ordning, er omfattet. Kreditter, der ydes til forbrugere i forbindelse med disses køb af varer og tjenesteydelser, f.eks. ved kontosalg, eller ved salg med ejendomsforbehold, er ligeledes omfattet.

Almindelige varekreditter fra sælger til køber i forbindelse med handel med varer og tjenesteydelser mellem erhvervsdrivende er ikke omfattet.

Factoring og diskontering er finansieringsformer, hvorved factorings- eller diskonteringsselskabet overtager kundens debitorfordringer til eje eller til sikkerhed til en nærmere aftalt kurs. Overtagelse aftales enten uden eller med regres til sælger i tilfælde af debitorernes manglende betalingsevne. Diskontering omfatter blandt andet såkaldt købekontraktsfinansiering, hvor udlånsselskabet overtager købekontrakten fra varesælger.

Forfaitering er en finansieringsform, som anvendes til finansiering af eksportører i grænseoverskridende handler med varer og tjenesteydelser (trade finance). Forfaiteringsselskabet overtager eksportørens tilgodehavender. Forfaitering adskiller sig fra factoring ved at være en transaktionsbaseret operation, hvor forfaiteringsselskabet overtager eksportørens

retsinformation.dk bruger alene nødvendige cookies (session cookies) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i overskrift, som alene udløber efter 12 måneder. Læs mere om retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

debitorfordringer enkeltvis, mens factoring er en kundebaseret operation, hvor factoringselskabet overtager hele eller en væsentlig del af kundens samlede debitorfordringer.

Sikkerhedsstillelse og garantier er omfattet, hvis virksomheden udøves erhvervsmæssigt, som tilfældet er f.eks. med kautionsforsikringsselskab.

Det foreslås i *nr. 3*, at finansiel leasing er omfattet. Finansiel leasing defineres i bekendtgørelse nr. 281 af 2. marts 2014 om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. som ændret ved bekendtgørelse nr. 707 af 1. juni 2016 om ændring af bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., som en leasingaftale, der overfører alle væsentlige risici og fordele forbundet med ejendomsretten til et aktiv uden hensyn til, om ejendomsretten overdrages ved leasingperiodens slutning eller ej.

Der forstås derved de typer af leasingaftaler, hvor leasingtager bærer den finansielle risiko for leasingudstyrets kalkulerede restværdi ved leasingaftalens udløb. Leasingtager, forpligter sig til i leasingperioden at betale en leasingafgift, der indebærer, at leasingselskabets bagvedliggende lån afvikles inklusive selskabets marginal. Da udstyret typisk har en – om end begrænset – restværdi ved leasingaftalens udløb, indbygges det normalt i aftalen, at leasingtager på dette tidspunkt er forpligtet til på anfordring at anvise en køber af udstyret til den kalkulerede restværdi.

Operationel leasing står i modsætning til finansiel leasing og falder ikke ind under hvidvaskloven. Ved »operationel leasing« bærer leasingtager ikke risikoen for restværdien af udstyret ved leasingaftalens udløb. Udstyret har på dette tidspunkt typisk en ikke ubetydelig værdi, som er kalkuleret af leasingselskabet, og som ikke fremgår af leasingaftalen. Ved leasingaftalens udløb afleverer leasingtageren udstyret tilbage, og leasingselskabet bærer da risikoen for, at udstyret kan indbringe et beløb, der svarer til den kalkulerede restværdi. Operationel leasing anvendes typisk ved finansiering af personbiler (herunder »fleet management« aftaler, der omfatter leasing og administration af firmabiler tilhørende erhvervsvirksomheder) og ved fast ejendom.

Efter *nr. 4* er udstedelse og administration af andre betalingsmidler omfattet i det omfang aktiviteten ikke er omfattet af lov om betalingstjenester og elektroniske penge. Dette betyder, at f.eks. udstedelse af rejsechecks og bankveksler er omfattet. Oplistningen er alene eksempler og er derfor ikke udtømmende.

Sikkerhedsstillelse og garantier er omfattet efter *nr. 5*.

Transaktioner for egen eller kunders regning som nævnt i *nr. 6* er omfattet i forbindelse med a) pengemarkedsinstrumenter, b) valutamarkedet, c) finansielle futures og optioner, d) valuta- og renteinstrumenter samt e) værdipapirer er omfattet.

Ved pengemarkedsinstrumenter forstås de instrumenter, som normalt omsættes på pengemarkedet, f.eks. skatkammerbeviser, der er kortfristede gældsbreve udstedt af staten.

Efter *nr. 7* omfattes også medvirken ved emission af værdipapirer og tjenesteydelser i forbindelse hermed. Omfattet er f.eks. medvirken til notering på et reguleret marked.

Nr. 8 omfatter rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål og rådgivning samt tjenesteydelser vedrørende sammenslutning og opkøb af virksomheder. Dette omfatter blandt andet notering og placering af aktier og aktierelaterede værdipapirer via regulerede markedspladser, private placeringer af unoterede aktier, større sekundære aktieplaceringer via regulerede markedspladser, samt rådgivning i forbindelse med gennemførelse af fusioner og virksomhedsoverdragelse. Denne form for virksomhed betegnes også "merchant banking".

Nr. 9 omfatter pengeformidlere (eller money brokers). Herved forstås virksomheder, der består i at formidle kontakt mellem virksomheder, der ønsker at låne penge, og virksomheder, der ønsker at udlåne penge. Pengemarkedet er en samlebetegnelse for de finansielle markeder for aktiver involveret i kortfristede lån/udlån med en løbetid på et år eller mindre.

Nr. 10 omfatter porteføljeadministration og -rådgivning om køb og salg af værdipapirer, som ikke kræver tilladelse som fondsmægler i henhold til lov om finansiel virksomhed.

Nr. 11 angår opbevaring og forvaltning af værdipapirer. Forvaltning adskiller sig i denne sammenhæng fra »porteføljeadministration og rådgivning« ved, at forvaltning forudsætter et diskretionært mandat til at købe og sælge værdipapirer fra kunden uden dennes samtykke til den konkrete disposition.

Bankboksudlejning, som nævnt i *nr. 12* er omfattet, fordi bokse kan anvendes til opbevaring af kontante midler.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, stk. 1, nr. 8.

Til bilag 2

Bilag 2 angiver en ikke udtømmende liste over faktorer og typer af dokumentation, der potentielt indebærer en begrænset risiko. Bilag 2 gennemfører bilag 2 i 4. hvidvaskdirektiv. Bilaget er nyt.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Det fremgår af lovforslaget, at kundekendskabskravene kan gennemføres ud fra en risikovurdering jf. § 11, stk. 3. Af den foreslåede § 21 fremgår det, at virksomheder og personer kan gennemføre lempede kundekendskabsprocedurer i tilfælde, hvor der vurderes at være en begrænset risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme. Ved risikovurderingen kan virksomheder og personer tage de risikofaktorer, der fremgår af det forslåede bilag 2 i betragtning.

De opremsede faktorer og dokumentation angiver situationer, der potentielt kan medføre, at kundeforholdet er af begrænset risiko. Faktorerne kan derfor indgå som et element i risikovurderingen, men kan ikke medføre, at hele kundeforholdet anses som begrænset risiko, hvis der i øvrigt foreligger faktorer, der kan medføre en anden risikovurdering. Et eksempel herpå kan være en offentlig virksomhed, der har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være høj risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. I en sådan situation vil det ikke være tilstrækkeligt at anse kunden for en kunde med begrænset risiko uanset at offentlige virksomheder i henhold til bilaget anses som begrænset risiko.

Bilag 2 er en ikke udtømmende liste. Virksomheder og personer kan derfor inddrage andre begrænsede risikofaktorer alt efter virksomhedens eller personens produkter, kundetyper m.v.

Til bilag 3

Bilag 3 angiver en ikke udtømmende liste over faktorer og typer dokumentation, som kendetegner situationer, der potentielt indebærer en øget risiko. Bilag 3 gennemfører bilag 3 i 4. hvidvaskdirektiv. Bilaget er nyt.

Det fremgår lovforslaget, at kundekendskabskravene kan gennemføres ud fra en risikovurdering jf. § 11, stk. 3. I situationer med øget risiko fremgår det dog af den foreslåede § 17, stk. 1, at virksomheder og personer skal gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer i tilfælde, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme. Ved risikovurderingen skal virksomheder og personer tage de risikofaktorer, der fremgår af det forslåede bilag 3 i betragtning.

De oplistede faktorer og dokumentation angiver situationer, hvor der kan anses potentielt at være en øget risiko. Faktorerne skal derfor indgå som et element i risikovurderingen, og et kundeforhold kan blive betragtet som høj risiko, hvis en af de pågældende faktorer finder anvendelse, men andre faktorer kan medføre, at kundeforholdet ikke er øget risiko. Det er den samlede vurdering af alle risikofaktorer, der fastlægger risikoen i det enkelte kundeforhold.

Bilag 3 er en ikke udtømmende liste. Virksomheder og personer skal derfor inddrage andre risikofaktorer alt efter virksomhedens eller personens produkter, kundetyper m.v. jf. forslagets § 7. Listen skal yderligere sættes i relation virksomhedens eller personens produktudbud. F.eks. udbyder alene finansielle virksomheder et produkt som "private banking", som nævnt i nr. 2, litra a, men øvrige brancher kan også have denne form for kunder, der er kendetegnet ved, at deres forbrug adskiller sig væsentligt fra den typiske kunde.

Bilag 4

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2015/849

af 20. maj 2015

om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank[1],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[2],

efter den almindelige lovgivningsprocedure[3], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Strømme af sorte penge kan skade den finansielle sektors integritet, stabilitet og omdømme og true Unionens indre marked og den internationale udvikling.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Hvidvask af penge, finansiering af terrorisme og organiseret kriminalitet er fortsat væsentlige problemer, som bør håndteres på EU-plan. Ud over en videreudvikling af strafferetlige foranstaltninger til bekæmpelse heraf på EU-plan er en målrettet og forholdsmæssig forebyggelse af anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme nødvendig og kan give supplerende resultater.

(2) Kreditinstitutternes og finansieringsinstitutternes soliditet, integritet og stabilitet samt tilliden til det finansielle system som helhed kan lide alvorlig skade som følge af kriminelle og medvirkende personers bestræbelser på at tilsløre oprindelsen af udbytter fra kriminelle handlinger eller på at kanalisere lovlige eller ulovlige midler over i finansiering af terrorisme. Dem, der hvidvasker penge eller finansierer terrorisme, vil kunne forsøge at udnytte de frie kapitalbevægelser og den frie udveksling af finansielle tjenesteydelser, som Unionens finansielt integrerede område indebærer, til at fremme deres kriminelle aktiviteter. En vis koordinering på EU-plan er derfor nødvendig. Samtidig bør målene for beskyttelse af samfundet mod kriminalitet og beskyttelse af Unionens finansielle systems stabilitet og integritet afvejes mod behovet for at skabe lovgivningsmæssige rammer, der giver virksomheder mulighed for at styrke deres virksomheder uden uforholdsmæssige udgifter.

(3) Dette direktiv er det fjerde direktiv om håndtering af risikoen for hvidvask af penge. I Rådets direktiv 91/308/EØF[4] blev hvidvask af penge defineret som kriminelle handlinger i forbindelse med narkotikahandel, og kun den finansielle sektor blev pålagt forpligtelser. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/97/EF[5] blev anvendelsesområdet for direktiv 91/308/EØF udvidet, både i forhold til de kriminelle handlinger og i forhold til den række erhverv og aktiviteter, der var omfattet. I juni 2003 reviderede Den Finansielle Aktionsgruppe (the Financial Action Task Force, »FATF«) sine anbefalinger til at omfatte finansiering af terrorisme og indførte mere detaljerede bestemmelser om identifikation og kontrol af kunder, om situationer, hvor en større risiko for hvidvask af penge kan berettige til skærpede foranstaltninger, og også om situationer, hvor en lavere risiko kan berettige til mere lempelige kontroller. Disse ændringer blev afspejlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF[6] og i Kommissionens direktiv 2006/70/EF[7].

(4) Hvidvask af penge og finansiering af terrorisme foregår ofte i international kontekst. Foranstaltninger, som udelukkende træffes på nationalt plan eller endog på EU-plan uden hensyntagen til koordinering og samarbejde på internationalt plan, vil kun få meget begrænsede virkninger. De foranstaltninger, som Unionen træffer på dette område, bør derfor være forenelige med og mindst lige så strenge som andre forholdsregler, der træffes i de internationale fora. Unionen bør ved sin indsats fortsat tage særligt hensyn til FATF-anbefalingerne og instrumenter fra andre internationale organer, som er aktive inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. For at gøre bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme mere effektiv bør de relevante EU-retsakter, hvis det er relevant, afstemmes med de internationale standarder om forebyggelse af hvidvask af penge samt finansiering af terrorisme og masseødelæggelsesvåben, der blev vedtaget af FATF i februar 2012 (»de reviderede anbefalinger fra FATF«).

(5) Desuden indebærer misbrug af det finansielle system til kanalisering af illegale eller endog lovlige midler til terrorformål en klar risiko for det finansielle systems integritet, funktion, omdømme og stabilitet. De forebyggende foranstaltninger, der er fastsat i dette direktiv, bør være rettet mod manipulering af midler, der stammer fra grov kriminalitet, og indsamling af midler eller formuegoder til terrorformål.

(6) Ved store kontantbetalinger er der høj risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. For at skærpe overvågningen og begrænse de risici, der er forbundet med sådanne kontantbetalinger, bør personer, som handler med varer, være omfattet af dette direktiv i det omfang, de foretager eller modtager kontantbetalinger på 10 000 EUR eller derover. Medlemsstaterne bør have mulighed for at indføre lavere tærskler, yderligere generelle begrænsninger af brugen af kontanter og strengere bestemmelser.

(7) Brugen af elektroniske pengeprodukter betragtes i stigende grad som en erstatning for bankkonti, hvilket i forlængelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF[8] berettiger, at disse produkter underlægges forpligtelserne med hensyn til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. I visse tilfælde med en dokumenteret lav risiko og under strenge risikobegrænsende betingelser bør medlemsstaterne imidlertid kunne fritage elektroniske pengeprodukter for visse kundekendskabsprocedurer såsom identifikation og kontrol af kunden og af den reelle ejer, men ikke for overvågning af transaktioner eller forretningsforbindelser. De risikobegrænsende betingelser bør omfatte et krav om at fritage elektroniske pengeprodukter, når de udelukkende anvendes til køb af varer eller tjenesteydelser, og om, at det elektronisk lagrede beløb er lavt nok til at udelukke omgåelse af bestemmelserne om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. En sådan fritagelse bør ikke berøre den skønsbeføjelse, som medlemsstaterne har til at tillade forpligtede enheder at anvende lempede kundekendskabsprocedurer i forbindelse med andreelektroniske pengeprodukter, der indebærer en lavere risiko, i overensstemmelse med artikel 15.

(8) Med hensyn til forpligtede enheder, der er omfattet af dette direktiv, kan ejendomsmæglere anses for at omfatte udlejningsformidlere, hvor det er relevant.

(9) Retlige aktører som defineret af medlemsstaterne bør være underlagt dette direktiv, når de deltager i finansielle transaktioner eller selskabstransaktioner, herunder når de yder rådgivning om skatteforhold, hvor der er den største risiko for, at disse retlige aktørers ydelser misbruges til hvidvask af udbytte fra kriminelle handlinger eller finansiering af terrorisme. Der bør dog ikke være nogen forpligtelse til at indberette oplysninger, der er modtaget enten før, under eller

Retsinformation.dk bruger alene en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller retsbogning til søgning i en cookie, som endnu udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

efter retslige procedurer eller i forbindelse med vurderingen af en klients retsstilling. Derfor bør juridisk rådgivning fortsat være omfattet af tavshedspligt, medmindre den retlige aktør deltager i hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, eller den juridiske rådgivning ydes med henblik på hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, eller den retlige aktør ved, at klienten søger juridisk rådgivning med henblik på hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

(10) Tjenesteydelser, der er direkte sammenlignelige, og som præsteres af de aktører, der er omfattet af dette direktiv, bør behandles ens. For at sikre overholdelsen af de rettigheder, der er sikret ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«), bør de oplysninger, som revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere, der i nogle medlemsstater kan forsvare eller repræsentere en klient i forbindelse med retslige procedurer eller fastslå en klients retsstilling, får adgang til under udførelsen af disse opgaver, ikke være underlagt indberetningspligten fastsat i dette direktiv.

(11) Det er vigtigt udtrykkeligt at fremhæve, at »skattemæssige overtrædelser« i forbindelse med direkte og indirekte skatter er omfattet af den brede definition af »kriminel handling« i dette direktiv i overensstemmelse med de reviderede FATF-anbefalinger. Da de overtrædelser af skattelovgivningen, som de enkelte medlemsstater betragter som »kriminelle handlinger«, der straffes med sanktioner som omhandlet i artikel 3, pkt. 4, litra f), kan være forskellige, kan også definitionerne af skattemæssige overtrædelser i national ret være forskellige. Selv om der ikke tilstræbes harmonisering af definitionerne af skattemæssige overtrædelser i medlemsstaternes nationale ret, bør medlemsstaterne, så vidt det er muligt i henhold til deres nationale ret, tillade udveksling af oplysninger eller ydelse af bistand mellem EU's finansielle efterretningsenheder (Financial Intelligence Units, FIU'er).

(12) Det er nødvendigt at identificere fysiske personer, som udøver ejendomsret til eller kontrol over en juridisk enhed. Med henblik på at sikre effektiv gennemsigtighed bør medlemsstaterne sørge for, at det bredest mulige spektrum af juridiske enheder, der er stiftet eller oprettet af en hvilken som helst anden mekanisme på deres område, er omfattet. Selv om konstateringen af en bestemt procentuel aktiebesiddelse eller ejerandel ikke automatisk gør det muligt at identificere den reelle ejer, bør det dog være en af flere bevisfaktorer, som tages i betragtning. Medlemsstaterne bør imidlertid kunne beslutte, at en lavere procentdel kan være tegn på ejerskab eller kontrol.

(13) Identifikation og kontrol af reelle ejere bør, hvis det er relevant, udvides til at omfatte juridiske enheder, som ejer andre juridiske enheder, og forpligtede enheder bør søge efter den eller de fysiske personer, som i sidste ende udøver kontrol gennem ejerskab eller ved hjælp af andre midler over den juridiske enhed, som er kunden. Kontrol ved hjælp af andre midler kan bl.a. omfatte de kontrolkriterier, der anvendes med henblik på at udarbejde konsoliderede regnskaber, f.eks. gennem aktionæraftaler, udøvelse af bestemmende indflydelse eller beføjelse til at udpege den øverste ledelse. Der kan opstå tilfælde, hvor det ikke er muligt at identificere en fysisk person, der enten i sidste ende ejer eller udøver kontrol over en juridisk enhed. I sådanne særlige tilfælde kan de forpligtede enheder, efter at de har udtømt alle andre identifikationsmuligheder, og forudsat at der ikke er grund til mistanke, betragte den eller de øverste ledere som den eller de reelle ejere.

(14) Nøjagtige og opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at enheder, der er stiftet på deres område i henhold til gældende national ret, indhenter og opbevarer tilstrækkelige, nøjagtige og aktuelle oplysninger om deres reelle ejerskab foruden basisoplysninger såsom virksomhedens navn og adresse og bevis for stiftelse og retsligt ejerskab. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed for at bekæmpe misbrug af juridiske enheder bør medlemsstaterne sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register, som er beliggende uden for virksomheden, i fuld overensstemmelse med EU-retten. Medlemsstaterne bør til dette formål kunne bruge en central database, der indsamler oplysninger om reelt ejerskab, eller virksomhedsregistret eller et andet centralt register. Medlemsstaterne bør kunne beslutte, at forpligtede enheder har ansvar for at indlæse oplysninger i registret. Medlemsstaterne bør sørge for, at disse oplysninger under alle omstændigheder stilles til rådighed for de kompetente myndigheder og FIU'erne, og at de videregives til forpligtede enheder, når sidstnævnte iværksætter kundekendskabsprocedurer. Medlemsstaterne bør også sikre, at andre personer, der kan påvise en legitim interesse med hensyn til hvidvask af penge, finansiering af terrorisme og tilknyttede underliggende forbrydelser, såsom korruption, skattemæssige overtrædelser og svig, får adgang til oplysninger om reelt ejerskab i overensstemmelse med reglerne om databeskyttelse. De personer, der kan påvise en legitim interesse, bør have adgang til oplysninger om arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder bestående af deres omtrentlige vægt.

(15) Med henblik herpå bør medlemsstaterne i deres nationale ret kunne tillade adgang, som er bredere end adgangen fastlagt i dette direktiv.

(16) Rettidig adgang til oplysninger om det reelle ejerskab bør sikres på en sådan måde, at enhver risiko for, at det pågældende selskab kan nå at blive advaret, undgås.

(17) Med henblik på at sikre lige vilkår for de forskellige typer retlige former bør forvaltere af truster (trustees) også forpligtes til at indhente, opbevare og videregive oplysninger om det reelle ejerskab til forpligtede enheder, der iværksætter kundekendskabsprocedurer. Samt meddele disse oplysninger til et centralt register eller en central database og de bør

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie-session-cookie på alle sider. En session-cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer Retsinformation.dk dette valg. Samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

underrette de forpligtede enheder om deres status. Juridiske enheder som fonde og juridiske arrangementer svarende til truster bør være underlagt tilsvarende krav.

(18) Dette direktiv bør også gælde for aktiviteter, som de forpligtede enheder, der er omfattet af direktivet, udfører over internettet.

(19) Nye teknologier bibringer virksomheder og kunder tids- og omkostningseffektive løsninger, og der bør derfor tages højde for dem, når der foretages en risikovurdering. De kompetente myndigheder og forpligtede enheder bør være proaktive i forbindelse med bekæmpelsen af nye og innovative metoder til hvidvask af penge.

(20) EU-repræsentanterne i styrende organer i Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling tilskyndes til at gennemføre dette direktiv og til på dens websted at offentliggøre en politik for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder detaljerede procedurer til gennemførelse af dette direktiv.

(21) Det giver anledning til bekymring, at spilsektorens tjenesteydelser anvendes til at hvidvaske udbyttet fra kriminelle handlinger. For at begrænse de risici, der er forbundet med spiltjenester, bør det ved dette direktiv pålægges udbydere af spiltjenester, der frembyder højere risici, at gennemføre kundekendskabsprocedurer for enkelttransaktioner på 2 000 EUR og derover. Medlemsstaterne bør sikre, at forpligtede enheder anvender den samme tærskel på indkassering af gevinster, i forbindelse med indsatser, herunder ved køb og ombytning af spillejetoner, eller begge dele. Udbydere af spiltjenester med fysiske lokaler såsom kasinoer eller spillehuse bør sikre, at kundekendskabsprocedurer, som gennemføres ved indgangen til lokalerne, kan sættes i forbindelse med de transaktioner, kunderne foretager i lokalerne. I tilfælde af en dokumenteret lav risiko bør medlemsstaterne dog have mulighed for at undtage visse spiltjenester fra nogle af eller alle kravene fastsat i dette direktiv. En medlemsstats brug af en undtagelse bør kun overvejes under meget begrænsede og behørigt begrundede omstændigheder, og når risiciene for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme er lave. Sådanne undtagelser bør underlægges en specifik risikovurdering, der også tager hensyn til de relevante transaktioners grad af sårbarhed. De bør indberettes til Kommissionen. I risikovurderingen bør medlemsstaterne oplyse, hvordan de har taget hensyn til alle relevante resultater i rapporterne fra Kommissionen inden for rammerne af den supranationale risikovurdering.

(22) Risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er ikke ens i alle tilfælde. Derfor bør der anvendes en holistisk risikobaseret tilgang. Den risikobaserede tilgang er ikke ensbetydende med, at medlemsstaterne og de forpligtede enheder indtager en ubehørigt eftergivende holdning. Den indebærer, at der gøres brug af evidensbaseret beslutningstagning, således at der bedre kan fokuseres på de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som Unionen og de personer, som driver forretningsaktiviteter i Unionen, konfronteres med.

(23) For at medlemsstaterne og Unionen kan identificere, forstå og begrænse de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, de konfronteres med, skal den risikobaserede tilgang understøttes. Betydningen af en supranational tilgang til identifikation af risici er anerkendt på internationalt plan, og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010[9], Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (EIOPA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010[10], og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010[11], bør have til opgave at afgive udtalelser via deres Fælles Udvalg om de risici, der påvirker Unionens finansielle sektor.

(24) Kommissionen er i en egnet position til at undersøge specifikke grænseoverskridende trusler, der kan påvirke det indre marked, og som ikke kan identificeres og bekæmpes på effektiv vis af de enkelte medlemsstater. Den bør derfor gives beføjelse til at koordinere vurderingen af risici i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter. Det er af afgørende betydning for processens effektivitet at inddrage de relevante eksperter, f.eks. Ekspertgruppen vedrørende Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme og repræsentanter for FIU'er, samt i givet fald fra andre EU-dækkende organer. Nationale risikovurderinger og erfaringer udgør ligeledes en vigtig informationskilde i forbindelse med processen. Kommissionens foretagelse af sådanne vurderinger af grænseoverskridende risici bør ikke indebære behandling af personoplysninger. Under alle omstændigheder bør data være fuldt anonymiserede. Nationale og EU-tilsynsmyndigheder for databeskyttelse bør kun inddrages, hvis vurderingen af risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme har en indvirkning på beskyttelsen af privatlivets fred og personoplysninger.

(25) Resultaterne af risikovurderinger bør, hvis det er hensigtsmæssigt, stilles til rådighed for forpligtede enheder i tilstrækkelig god tid, således at de kan identificere, forstå, styre og begrænse deres egne risici.

(26) Derudover bør medlemsstaterne stille resultaterne af deres risikovurderinger til rådighed for hinanden, Kommissionen samt EBA, EIOPA og ESMA (»ESA'erne«), således at de i højere grad kan forstå og begrænse risiciene på EU-plan.

(27) Der bør ved anvendelsen af dette direktiv tages hensyn til de kendetegn og behov, der gør sig gældende for mindre forpligtede enheder, som falder ind under direktivet, og sikres en passende behandling i forhold til deres særlige behov og forretningsaktiviteternes art.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

(28) For at beskytte Unionens finansielle system og det indre marked mod hvidvask af penge og finansiering af terrorisme bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) med henblik på at identificere tredjelandsjurisdiktioner med strategiske mangler i deres nationale ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (»højrisikotredjelande«). Den skiftende karakter af truslerne i forbindelse med hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, hjulpet på vej af en konstant udvikling i den teknologi og de midler, der er til rådighed for kriminelle, fordrer, at der for så vidt angår højrisikotredjelande foretages hurtige og løbende tilpasninger af lovgivningsrammen for på effektiv vis at imødegå de eksisterende risici og forhindre nye i at opstå. Kommissionen bør tage hensyn til oplysninger fra internationale organisationer og standardsættere på området bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, såsom FATF's offentlige erklæringer, rapporter om gensidig evaluering eller detaljeret vurdering eller offentliggjorte opfølgningsrapporter, og tilpasse sine vurderinger til ændringerne deri, når det er hensigtsmæssigt.

(29) Medlemsstaterne bør i det mindste sørge for, at forpligtede enheder anvender skærpede kundekendskabsprocedurer i forbindelse med fysiske personer eller juridiske enheder, der er etableret i lande, som Kommissionen har identificeret som højrisikotredjelande. Det bør være forbudt at benytte sig af tredjemand, der er etableret i et sådant højrisikotredjeland. Lande, der ikke er anført på listen, bør ikke automatisk anses for at have effektive ordninger på plads til at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og fysiske personer eller juridiske enheder bør vurderes på et risikobaseret grundlag.

(30) Risici er i sig selv variable størrelser, og de kan, enten alene eller sammen, øge eller mindske de mulige risici og har derfor betydning for det rette omfang af de forebyggende foranstaltninger, f.eks. kundekendskabsprocedurerne. I nogle tilfælde bør der derfor anvendes skærpede kundekendskabskrav, og i andre tilfælde kan lempede kundekendskabskrav være passende.

(31) Det bør erkendes, at der i visse situationer er større risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Selv om alle kunders identitet og forretningsprofil bør fastlægges, er der tilfælde, hvor der er behov for særligt strenge kundekendskabs- og kontrolprocedurer.

(32) Dette gælder navnlig forbindelser med personer, der beklæder eller har beklædt vigtige offentlige hverv i Unionen eller internationalt, navnlig personer fra lande, hvor der er udbredt korruption. Sådanne forbindelser kan udsætte finanssektoren for betydelige risici, navnlig med hensyn til omdømme og retligt set. De internationale bestræbelser på at bekæmpe korruption berettiger også til øget opmærksomhed omkring sådanne personer og til gennemførelse af passende skærpede kundekendskabsprocedurer over for personer, som har eller har haft et højerestående offentligt hverv i hjemlandet eller udlandet, og omkring fremtrædende personer i internationale organisationer.

(33) Kravene vedrørende politisk eksponerede personer er af forebyggende og ikke strafferetlig karakter og bør ikke fortolkes som en stigmatisering af politisk eksponerede personer som personer, der deltager i kriminelle aktiviteter. At afvise forretningsforbindelser med en politisk eksponeret person alene på baggrund af, at det fastslås, at denne er en politisk eksponeret person, er i strid med bogstav og ånd i dette direktiv og i de reviderede FATF-anbefalinger.

(34) Indhentning af den øverste ledelses godkendelse ved etablering af forretningsforbindelser behøver ikke i alle tilfælde at indebære, at der skal indhentes godkendelse fra bestyrelsen. En sådan godkendelse bør kunne gives af en person med tilstrækkeligt kendskab til instituttets risikoeksponering over for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og med tilstrækkelig anciennitet til at kunne træffe beslutninger, som påvirker dets risikoeksponering.

(35) For at undgå, at gentagne kundekendskabsprocedurer fører til forsinkelser og ineffektivitet, bør det med forbehold af passende sikkerhedsforanstaltninger være tilladt for forpligtede enheder at modtage nye kunder, som er identificeret andetsteds. Benytter en forpligtet enhed sig af tredjemand, bør det endelige ansvar for gennemførelsen af kundekendskabsprocedurerne påhvile den forpligtede enhed, som kunden modtages i. Tredjemanden eller den person, som har præsenteret kunden, bør også, for så vidt hans relation til kunden er omfattet af direktivet, fortsat selv være ansvarlig for overholdelsen af dette direktiv, herunder kravene om at indberette mistænkelige transaktioner og opbevare registreringer.

(36) I tilfælde af agentur- eller outsourcingforhold på kontraktbasis mellem forpligtede enheder og eksterne personer, der ikke er omfattet af dette direktiv, kan disse agenter eller outsourcende tjenesteudbydere som en del af de forpligtede enheder kun ud fra kontrakten og ikke ud fra direktivet være forpligtet til at forebygge hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Ansvaret for at efterkomme dette direktiv bør derfor fortsat først og fremmest påhvile den forpligtede enhed.

(37) Alle medlemsstaterne har oprettet eller bør oprette operationelt uafhængige og autonome FIU'er, der skal indsamle og analysere de oplysninger, de modtager, med henblik på at påvise forbindelser mellem mistænkelige transaktioner og de underliggende kriminelle aktiviteter for at forebygge og bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Ved en operationelt uafhængig og autonom FIU bør forstås, at FIU'en har kompetence og kapacitet til at udføre sine opgaver frit, herunder træffe autonom beslutning om at analysere, anmode om og formidle specifikke oplysninger. Mistænkelige transaktioner og andre oplysninger vedrørende hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme bør indberettes til FIU'en, der bør fungere som en central national enhed for modtagelse, analyse og formidling af resultaterne af deres analyser til de kompetente myndigheder. Alle mistænkelige transaktioner, herunder forsøg på

Retsinformation.dk bruger alene en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altså udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

transaktioner, bør indberettes uanset transaktionens beløbsstørrelse. Indberettede oplysninger bør også kunne omfatte tærskelbaserede oplysninger.

(38) Uanset det generelle forbud mod at udføre mistænkelige transaktioner bør forpligtede enheder kunne udføre sådanne transaktioner, inden de underretter de kompetente myndigheder, såfremt det er umuligt at undlade at udføre transaktionen, eller en sådan undladelse vil kunne være til hinder for retsforfølgelsen af de personer, der drager fordel af formodet hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Dette bør dog ikke berøre de internationale forpligtelser, som medlemsstaterne i overensstemmelse med de relevante resolutioner fra De Forenede Nationers Sikkerhedsråd har indgået med hensyn til omgående at indefryse midler eller andre aktiver tilhørende terrorister, terrororganisationer eller dem, som finansierer terrorisme.

(39) For så vidt angår visse forpligtede enheder bør medlemsstaterne have mulighed for at udpege et passende selvregulerende organ som den myndighed, der skal underrettes i første omgang i stedet for FIU'en. I overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis er en ordning, som i første omgang indebærer indberetning til et selvregulerende organ, et vigtigt middel til at opretholde beskyttelsen af grundlæggende rettigheder i forhold til den indberetningspligt, som påhviler advokater. Medlemsstaterne bør levere de metoder og midler, der skal til for at beskytte tavshedspligten, fortroligheden og privatlivets fred.

(40) Hvis en medlemsstat har besluttet at udpege et sådant selvregulerende organ, kan den give dette organ tilladelse til eller pålæg om ikke at meddele FIU'en oplysninger, det har modtaget fra personer repræsenteret af dette organ, hvis sådanne oplysninger er modtaget fra eller indhentet om en af organets klienter under organets vurdering af klientens retsstilling eller forsvar eller repræsentation af denne klient under eller i forbindelse med retslige procedurer, herunder rådgivning om indledning eller undgåelse af sådanne procedurer, uanset om sådanne oplysninger er modtaget eller indhentet før, under eller efter sådanne procedurer.

(41) Der har været en række tilfælde, hvor medarbejdere, som har indberettet mistanke om hvidvask af penge, er blevet udsat for trusler eller repressalier. Selv om dette direktiv ikke kan blande sig i medlemsstaternes retslige procedurer, er en indsats over for dette problem af væsentlig betydning for effektiviteten af ordningen for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Medlemsstaterne bør være opmærksomme på dette problem og bør gøre, hvad de kan, for at beskytte enkeltpersoner, herunder medarbejdere og repræsentanter for den forpligtede enhed, mod sådanne trusler eller repressalier og for i overensstemmelse med national ret at sørge for passende beskyttelse til disse personer, navnlig med hensyn til deres ret til beskyttelse af personoplysninger og deres ret til effektiv domstolsbeskyttelse og retlig repræsentation.

(42) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF[12] som gennemført i national lovgivning bør finde anvendelse på behandling af personoplysninger i medfør af dette direktiv. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001[13] finder anvendelse på behandling af personoplysninger i EU-institutionerne og -organerne med henblik på dette direktiv. Bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er anerkendt som en vigtig samfundsinteresse af alle medlemsstater. Dette direktiv berører ikke beskyttelsen af personoplysninger, der behandles i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager, herunder i Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA[14] som gennemført i national lovgivning.

(43) Det er afgørende, at tilpasningen af dette direktiv til de reviderede FATF-anbefalinger gennemføres i fuld overensstemmelse med EU-retten, specielt hvad angår Unionens databeskyttelseslovgivning og beskyttelsen af grundlæggende rettigheder som nedfældet i chartret. Visse aspekter ved gennemførelsen af dette direktiv indebærer indsamling, analyse, opbevaring og udveksling af data. En sådan behandling af personoplysninger bør være tilladt med fuld respekt for de grundlæggende rettigheder, kun til de formål, der er fastsat i dette direktiv, og for de aktiviteter, som er påkrævet i henhold til dette direktiv, herunder at gennemføre kundekendskabsprocedurer samt løbende overvågning, efterforskning og indberetning af usædvanlige og mistænkelige transaktioner, at identificere en juridisk persons eller et juridisk arrangements reelle ejer, at identificere en politisk eksponeret person, at udveksle oplysninger blandt kompetente myndigheder samt at udveksle oplysninger blandt kreditinstitutter og finansieringsinstitutter og andre forpligtede enheder. Forpligtede enheders indsamling og efterfølgende behandling af personoplysninger bør begrænses til det, der er nødvendigt for at opfylde kravene i dette direktiv, og personlige oplysninger bør ikke behandles yderligere på en måde, der er uforenelig med dette formål. Det bør navnlig være strengt forbudt at anvende personoplysninger til kommercielle formål.

(44) De reviderede FATF-anbefalinger viser, at for at kunne samarbejde fuldt ud og hurtigt efterkomme anmodninger om oplysninger fra kompetente myndigheder med henblik på forebyggelse, opdagelse eller efterforskning af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, bør forpligtede enheder opbevare de nødvendige oplysninger, der er indhentet gennem kundekendskabsprocedurer, og registreringer af transaktioner i mindst fem år. For at undgå forskellige tilgange og for fuldt ud at opfylde kravene vedrørende beskyttelse af personoplysninger og retssikkerhed bør denne opbevaringsperiode fastsættes til fem år, efter at en forretningsforbindelse er ophørt, eller en lejlighedsvis transaktion er gennemført. Hvis det er nødvendigt med henblik på forebyggelse, opdagelse eller efterforskning af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, bør medlemsstaterne imidlertid efter at have foretaget en vurdering af nødvendigheden og forholdsmæssigheden heraf kunne tillade eller kræve yderligere opbevaring af registreringer i en periode på ikke over fem

retsinformation.dk benytter sig af cookies. Cookies gemmer oplysninger på din computer, for eksempel hvor længe du er logget på, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har accepteret session cookies, der slettes, når man lukker browseren. Læs mere om hvad cookies er, og hvordan du kan slette dem på din computer. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

år, jf. dog de nationale strafferetlige bevisregler, der gælder for verserende strafferetlige efterforskninger og retslige procedurer. Medlemsstaterne bør kræve specifikke garantier med henblik på at sikre datasikkerhed og bør fastlægge, hvilke personer eller personkategorier eller myndigheder der udelukkende bør have adgang til de lagrede data.

(45) For at sikre passende og effektiv retspleje i perioden for dette direktivs gennemførelse i medlemsstaternes nationale retsorden, og for at give mulighed for et problemfrit samspil mellem direktivet og nationale retsplejeregler, bør oplysninger og dokumenter af betydning for de igangværende retssager med henblik på forebyggelse, opdagelse eller efterforskning af formodet hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, som har verseret i medlemsstaterne på datoen for dette direktivs ikrafttræden, opbevares i en periode på fem år fra denne dato, og denne periode bør kunne forlænges med yderligere fem år.

(46) Den registreredes ret til indsigt finder anvendelse på de personoplysninger, der behandles med henblik på dette direktiv. Hvis den registrerede imidlertid får indsigt i oplysninger, som vedrører en indberetning af en mistænkelig transaktion, vil det i høj grad undergrave en effektiv bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Undtagelser fra og begrænsninger af denne ret i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv 95/46/EF og, hvis det er relevant, artikel 20 i forordning (EF) nr. 45/2001 kan derfor være berettiget. Den registrerede har ret til at kræve, at en tilsynsmyndighed som omhandlet i artikel 28 i direktiv 95/46/EF eller eventuelt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, kontrollerer, om behandlingen er lovlig, og har ret til at indbringe en klage for en domstol, jf. artikel 22 i direktiv 95/46/EF. Den tilsynsmyndighed, der omhandles i artikel 28 i direktiv 95/46/EF, kan også handle ex-officio. Uden at det berører begrænsningerne i retten til indsigt, bør tilsynsmyndigheden have mulighed for at underrette den registrerede om, at alle tilsynsmyndighedens nødvendige kontroller er foretaget, og om resultatet for så vidt angår lovligheden af den pågældende behandling.

(47) Personer, der udelukkende konverterer papirdokumenter til elektroniske data på basis af en kontrakt med et kreditinstitut eller finansieringsinstitut, og personer, der blot forsyner kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter med et meddelelsessystem eller andet støttesystem til pengeoverførsler eller med et clearing- og afviklingssystem, henhører ikke under dette direktivs anvendelsesområde.

(48) Hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er internationale problemer, og bestræbelserne på at bekæmpe dem bør foregå på internationalt plan. Når Unionens kreditinstitutter og finansieringsinstitutter har filialer og datterselskaber i tredjelande, hvor kravene på dette område er lempeligere end medlemsstaternes, bør de for at undgå anvendelse af meget forskellige standarder inden for instituttet eller gruppen af institutter anvende EU-standarder over for disse filialer og datterselskaber eller underrette de kompetente myndigheder i hjemlandet, hvis det er umuligt at anvende sådanne standarder.

(49) Forpligtede enheder bør så vidt muligt have feedback om, hvorvidt deres indberetninger af mistænkelige transaktioner er nyttige, og hvordan de følges op. For at gøre dette muligt og for at kunne kontrollere, hvor effektive deres ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er, bør medlemsstaterne føre relevante statistikker og søge at forbedre kvaliteten af dem. For at forbedre kvaliteten af de statistiske data, der indsamles på EU-niveau, og deres indbyrdes sammenhæng bør Kommissionen følge situationen i hele Unionen med hensyn til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og bør regelmæssigt offentliggøre oversigter.

(50) Hvis medlemsstaterne kræver, at udstedere af elektroniske penge og betalingsformidlere, som er etableret på deres område i anden form end en filial, og som har hovedsæde i en anden medlemsstat, skal udpege et centralt kontaktpunkt på deres område, bør de kunne kræve, at dette centrale kontaktpunkt, der handler på det udpegende instituts vegne, sikrer, at virksomhederne overholder bestemmelserne om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. De bør også sikre, at dette krav er forholdsmæssigt og ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målet om at sikre overholdelsen af bestemmelserne om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder ved at lette de respektive tilsyn.

(51) De kompetente myndigheder bør for så vidt angår vekselkontorer, checkindløsningskontorer, udbydere af tjenester til truster eller selskaber eller udbydere af spiltjenester sikre, at de personer, som i praksis leder sådanne enheders drift, samt sådanne enheders reelle ejere besidder den fornødne egnethed og hæderlighed. Som minimum bør kriterierne for at afgøre, om en person besidder den fornødne egnethed og hæderlighed, afspejle behovet for at beskytte sådanne enheder mod at blive misbrugt af deres ledere eller reelle ejere med kriminelle formål for øje.

(52) Hvis en forpligtet enhed driver virksomheder i en anden medlemsstat, herunder gennem et netværk af agenter, bør hjemlandets kompetente myndighed være ansvarlig for tilsynet med den forpligtede enheds anvendelse af koncernens politikker og procedurer vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Dette vil kunne omfatte besøg på stedet i virksomheder, der er baseret i en anden medlemsstat. Hjemlandets kompetente myndighed bør arbejde tæt sammen med værtslandets kompetente myndighed og bør underrette denne om ethvert anliggende, der kan påvirke dens vurdering af virksomhedens opfyldelse af værtslandets bestemmelser om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man lukker browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmes retsinformation.dk dette valg, så man ikke behøver at acceptere igen næste gang. Retsinformation.dk bruger ikke cookies til statistik, markedsføring eller lignende. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik.

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

(53) Hvis en forpligtet enhed driver virksomheder i en anden medlemsstat, herunder gennem et netværk af agenter eller personer, der distribuerer elektroniske penge i henhold til artikel 3, stk. 4, i direktiv 2009/110/EF, bevarer værtslandets

kompetente myndighed ansvaret for at håndhæve virksomhedens overholdelse af kravene vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder, hvor det er hensigtsmæssigt, ved at udføre kontrolbesøg på stedet og ekstern overvågning samt ved at træffe passende og forholdsmæssige foranstaltninger med henblik på at tackle alvorlige overtrædelser af disse krav. Værtslandets kompetente myndighed bør arbejde tæt sammen med hjemlandets kompetente myndighed og bør underrette denne om ethvert anliggende, der kan påvirke dens vurdering af den forpligtede enheds anvendelse af koncernens politikker og procedurer vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. For at sætte en stopper for alvorlige overtrædelser af bestemmelserne om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der fordrer øjeblikkelige retsmidler, bør værtslandets kompetente myndighed kunne anvende passende og forholdsmæssige midlertidige afhjælpende foranstaltninger, der under tilsvarende omstændigheder gælder for forpligtede enheder inden for deres kompetenceområde, med henblik på i givet fald at afhjælpe sådanne alvorlige mangler med bistand fra eller i samarbejde med hjemlandets kompetente myndighed.

(54) Da hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er af tværnational karakter, er koordinering og samarbejde mellem FIU'er af allerstørste betydning. For at forbedre koordineringen og samarbejdet mellem FIU'erne og navnlig sikre, at indberetninger af mistænkelige transaktioner når frem til FIU'en i den medlemsstat, hvor indberetningen vil gøre størst gavn, fastsættes detaljerede bestemmelser i dette direktiv.

(55) Platformen for EU's finansielle efterretningsenheder (»EU-FIU'ernes platform«), der er en uformel gruppe bestående af repræsentanter for FIU'er, og som har været aktiv siden 2006, anvendes til at lette samarbejdet mellem FIU'er og udveksle synspunkter om samarbejdsrelaterede spørgsmål såsom effektivt samarbejde mellem FIU'er og mellem FIU'er og tredjelandes finansielle efterretningsenheder, fælles analyse af grænseoverskridende tilfælde samt tendenser og faktorer af relevans for vurderingen af risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme både på nationalt og på supranationalt plan.

(56) Det er navnlig vigtigt at forbedre udvekslingen af oplysninger mellem FIU'er i Unionen ved at fokusere på det tværnationale aspekt ved hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Medlemsstaterne bør tilskynde til brug af sikre faciliteter til udveksling af oplysninger, navnlig det decentrale computernetværk FIU.net (»FIU.net«) eller dets efterfølger og de teknikker, som FIU.net tilbyder. Den indledende udveksling af oplysninger mellem FIU'erne om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme til analyseformål uden yderligere behandling eller formidling bør være tilladt, medmindre en sådan udveksling af oplysninger vil være i modstrid med grundlæggende principper i national ret. Udveksling af oplysninger om sager, der af FIU'er er identificeret til muligvis at omhandle skattemæssige overtrædelser, bør ikke berøre udvekslingen af oplysninger på beskatningsområdet i henhold til Rådets direktiv 2011/16/EU[15] eller i henhold til internationale standarder om udveksling af oplysninger og administrativt samarbejde på skatteområdet.

(57) For at kunne besvare anmodninger fra FIU'er hurtigt og fyldestgørende er det nødvendigt, at de forpligtede enheder har effektive ordninger på plads, der sætter dem i stand til via sikre og fortrolige kanaler at have fuld og rettidig adgang til oplysninger om forretningsforbindelser, som de har eller har haft med bestemte personer. I henhold til EU- og national ret kan medlemsstaterne eksempelvis overveje at indføre bankregistersystemer eller elektroniske systemer for dataudtræk, som kan give FIU'erne adgang til oplysninger om bankkonti, med forbehold af rettens tilladelse, hvor det er relevant. Medlemsstaterne vil også kunne overveje at oprette mekanismer til sikring af, at de kompetente myndigheder har procedurer på plads til at identificere aktiver uden forudgående underretning af ejeren.

(58) Medlemsstaterne bør tilskynde deres kompetente myndigheder til hurtigt, konstruktivt og effektivt at indgå i det bredest mulige grænseoverskridende samarbejde med henblik på dette direktiv, uden at dette berører eventuelle regler eller procedurer, der gælder for retligt samarbejde i straffesager. Medlemsstaterne bør navnlig sikre, at deres FIU'er udveksler oplysninger frit, uopfordret eller efter anmodning med tredjelandes finansielle efterretningsenheder under overholdelse af EU-retten og de principper vedrørende udveksling af oplysninger, der er udviklet af Egmontgruppen af Finansielle Efterretningsenheder.

(59) Da det er vigtigt at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, bør medlemsstaterne i deres nationale ret fastsætte effektive administrative sanktioner og foranstaltninger, der er forholdsmæssige og har afskrækkende virkning, og som skal iværksættes, hvis de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, ikke efterleves. På indeværende tidspunkt har medlemsstaterne en række forskellige administrative sanktioner og foranstaltninger, som de kan tage i brug i tilfælde af overtrædelse af de centrale forebyggende bestemmelser. Denne forskelligartethed kan skade bestræbelserne for at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og Unionens respons risikerer at blive opsplittet. Dette direktiv bør derfor omfatte en række administrative sanktioner og foranstaltninger, som medlemsstaterne som minimum kan anvende i tilfælde af alvorlig, gentagen eller systematisk tilsidesættelse af kravene om kundekendskabsprocedurer, opbevaring af registreringer, indberetning af mistænkelige transaktioner og forpligtede enheders interne kontroller. Denne række af sanktioner og foranstaltninger bør favne så vidt, at medlemsstaterne og de kompetente myndigheder kan tage højde for de forskelle, der gør sig gældende mellem forpligtede enheder, navnlig mellem kreditinstitutter og finansieringsinstitutter og andre forpligtede enheder, for så vidt angår forretningsaktiviteternes omfang, kendetegn og art. Når medlemsstaterne gennemfører dette direktiv, bør de sikre, at administrative sanktioner og foranstaltninger i henhold til dette direktiv og strafferetlige sanktioner i henhold til national lovgivning er i overensstemmelse med ne bis in idem-princippet.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies gemmer Retsinformation dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

(60) Med henblik på at vurdere egnetheden af personer, der varetager en ledelsesfunktion i eller på anden måde kontrollerer forpligtede enheder, bør enhver udveksling af oplysninger om domme for strafbart forhold foretages i henhold til Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA[16] og Rådets afgørelse 2009/316/RIA[17] som gennemført i national lovgivning og i henhold til andre relevante bestemmelser i national lovgivning.

(61) Reguleringsmæssige tekniske standarder for finansielle tjenesteydelser bør sikre konsekvent harmonisering og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele Unionen. Da ESA'erne sidder inde med højt specialiseret faglig kompetence, vil det være rationelt og hensigtsmæssigt at give disse organer til opgave at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ikke indebærer politikbeslutninger, med henblik på forelæggelse for Kommissionen.

(62) Kommissionen bør vedtage udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder udarbejdet af de europæiske tilsynsmyndigheder i henhold til dette direktiv ved hjælp af delegerede retsakter i medfør af artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.

(63) I betragtning af de meget omfattende ændringer, der er behov for i direktiv 2005/60/EF og 2006/70/EF i lyset af dette direktiv, bør direktiverne af hensyn til klarheden og sammenhængen slås sammen og erstattes.

(64) Målet for dette direktiv, nemlig at beskytte det finansielle system ved at forebygge, opdage og efterforske hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da individuelle foranstaltninger vedtaget af medlemsstaterne til beskyttelse af deres finansielle systemer kan være uforenelige med det indre markeds funktion og med retsstatens og Unionens fundamentale retsgrundsætninger, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(65) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som anerkendes i chartret, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, forbuddet mod forskelsbehandling, retten til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, uskyldsformodningen samt retten til et forsvar.

(66) Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med artikel 21 i chartret, som forbyder enhver forskelsbehandling, sikre, at dette direktiv gennemføres uden forskelsbehandling for så vidt angår risikovurderinger i forbindelse med kundekendskabskrav.

(67) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter[18] har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af deres gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er berettiget.

(68) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 og afgav udtalelse den 4. juli 2013[19] —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

AFDELING 1

Genstand, Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

1. Dette direktiv har til formål at forebygge anvendelse af Unionens finansielle system til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

2. Medlemsstaterne sikrer, at hvidvask af penge og finansiering af terrorisme forbydes.

3. Med henblik på dette direktiv betragtes følgende handlemåde som hvidvask af penge, hvis den er forsætlig:

a) konvertering eller overførsel af formuegoder, vel vidende, at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling, med det formål at fortie eller tilsløre formuegodernes ulovlige oprindelse eller at hjælpe personer, som er involveret i en sådan handling, til at unddrage sig de retlige konsekvenser heraf

b) fortielse eller tilsløring formuegoders sande karakter, oprindelse, lokalisering, disposition eller bevægelser eller ejendomsretten til disse formuegoder eller dertil knyttede rettigheder, vel vidende, at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

c) erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, vel vidende — ved modtagelsen af disse goder — at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling

d) medvirken i, samarbejde om eller forsøg på at begå, hjælp eller tilskyndelse til, lettelse af eller rådgivning med henblik på udførelse af en af de handlinger, som er nævnt under litra a), b) og c).

4. Der foreligger hvidvask af penge, uanset om de handlinger, som har frembragt de formuegoder, der skal hvidvaskes, blev gennemført på en anden medlemsstats eller et tredjelands område.

5. I dette direktiv forstås ved »finansiering af terrorisme« levering eller indsamling af midler på en hvilken som helst måde, både direkte og indirekte, med den hensigt at anvende dem eller med viden om, at de vil blive anvendt, helt eller delvis, til at gennemføre en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 1-4 i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA[20].

6. Den viden, den hensigt eller det formål, der skal foreligge som gerningsindhold i de handlinger, der er omhandlet i stk. 3 og 5, kan fastslås på grundlag af objektive faktiske forhold.

Artikel 2

1. Dette direktiv gælder for følgende forpligtede enheder:

1) kreditinstitutter

2) finansieringsinstitutter

3) følgende fysiske eller juridiske personer under udøvelsen af deres erhverv:

a) revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere

b) notarer og andre selvstændige retlige aktører, når de på deres klients vegne og for dennes regning deltager i en hvilken som helst finansiel transaktion eller en transaktion vedrørende fast ejendom eller bistår ved planlægningen eller udførelsen af transaktioner for deres klient i forbindelse med:

i) køb og salg af fast ejendom eller virksomheder

ii) forvaltning af klienters penge, værdipapirer eller andre aktiver

iii) åbning eller forvaltning af bank-, opsparings- eller værdipapirkonti

iv) tilvejebringelse af nødvendig kapital til oprettelse, drift eller ledelse af selskaber

v) oprettelse, drift eller ledelse af truster, selskaber, fonde eller lignende strukturer

c) udbydere af tjenester til truster eller selskaber, der ikke i forvejen er omfattet af litra a) eller b)

d) ejendomsmæglere

e) andre personer, der handler med varer, hvis der betales med eller modtages kontantbeløb på mindst 10 000 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet

f) udbydere af spiltjenester.

2. Med undtagelse af kasinoer kan medlemsstaterne efter en hensigtsmæssig risikovurdering beslutte at undtage visse udbydere af spiltjenester helt eller delvis fra de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv på grundlag af den dokumenterede lave risiko, som karakteren og i givet fald omfanget af sådanne tjenesteyderes operationer udgør.

Blandt de faktorer, som indgår i deres risikovurderinger, skal medlemsstaterne vurdere de relevante transaktioners sårbarhedsgrad, herunder med hensyn til de betalingsmetoder, der benyttes.

I deres risikovurdering oplyser medlemsstaterne, hvordan de har taget hensyn til alle relevante resultater i rapporterne fra Kommissionen i overensstemmelse med artikel 6.

En medlemsstat skal underrette Kommissionen om enhver beslutning, den træffer i henhold til første afsnit, og om begrundelsen herfor, der skal være baseret på den specifikke risikovurdering. Kommissionen underretter de andre medlemsstater om denne beslutning.

3. Medlemsstaterne kan beslutte, at personer, der udøver en finansiel aktivitet lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang, hvor der kun er ringe risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, ikke er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, forudsat at alle følgende kriterier er opfyldt:

a) den finansielle aktivitet er begrænset målt i absolutte beløb

b) den finansielle aktivitet er begrænset på transaktionsbasis

c) den finansielle aktivitet er ikke en sådan persons hovedaktivitet

d) den finansielle aktivitet er accessorisk og har direkte tilknytning til en sådan persons hovedaktivitet

e) en sådan persons hovedaktivitet er ikke en aktivitet, der er omhandlet i stk. 1, nr. 3), litra a)-d) eller f)

f) den finansielle aktivitet udbydes kun til kunderne til en sådan persons hovedaktivitet og ikke til offentligheden generelt.

Første afsnit finder ikke anvendelse på personer, der foretager pengeoverførsler som defineret i artikel 4, nr. 13), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF[21].

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

4. Med henblik på stk. 3, litra a), kræver medlemsstaterne, at den samlede omsætning for den finansielle aktivitet ikke overstiger en tærskel, der skal være tilstrækkeligt lav. Tærsklen fastsættes på nationalt plan og afhænger af, hvilken type finansiel aktivitet der er tale om.

5. Med henblik på stk. 3, litra b), anvender medlemsstaterne en maksimumstærskel pr. kunde og pr. enkelttransaktion, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundne. Maksimumstærsklen fastsættes på nationalt plan og afhænger af, hvilken type finansiel aktivitet der er tale om. Den skal være tilstrækkeligt lav til at sikre, at de pågældende transaktionstyper er en upraktisk og ineffektiv metode til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og den må ikke overstige 1 000 EUR.

6. Med henblik på stk. 3, litra c), kræver medlemsstaterne, at omsætningen for den finansielle aktivitet ikke overstiger 5 % af den pågældende fysiske eller juridiske persons samlede omsætning.

7. Ved vurderingen af risikoen for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme med henblik på denne artikel er medlemsstaterne særligt opmærksomme på enhver finansiel aktivitet, som på grund af sin karakter med stor sandsynlighed kan anses for at blive anvendt eller misbrugt til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

8. Beslutninger, der træffes af en medlemsstat i henhold til stk. 3, skal indeholde en angivelse af de grunde, de er truffet på grundlag af. Medlemsstaterne kan beslutte at trække sådanne beslutninger tilbage, hvis omstændighederne ændres. De meddeler Kommissionen sådanne beslutninger. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om sådanne beslutninger.

9. Medlemsstaterne indfører risikobaserede overvågningsforanstaltninger eller træffer andre passende foranstaltninger for at sikre, at den undtagelse, som indrømmes ved beslutninger efter denne artikel, ikke misbruges.

Artikel 3

I dette direktiv forstås ved:

1) **»kreditinstitut«**: et foretagende som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013[(22)], herunder filialer som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 17), i nævnte forordning, beliggende i Unionen, uanset om det har hjemsted i Unionen eller i et tredjeland

2) **»finansieringsinstitut«**:

a) et foretagende, som ikke er et kreditinstitut, og som udøver en eller flere af aktiviteterne i punkt 2-12 og punkt 14 og 15 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU[(23)], herunder vekselkontorer

b) et forsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF[(24)], for så vidt som det udøver livsforsikringsvirksomhed, der er omfattet af nævnte direktiv

c) et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF[(25)]

d) et institut for kollektiv investering, der markedsfører sine andele eller aktier

e) et foretagende, der udøver forsikringsformidling som defineret i artikel 2, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF[(26)], hvis de formidler livsforsikringer og andre investeringsrelaterede ydelser, bortset fra en bunden forsikringsformidler som defineret i nr. 7) i nævnte artikel

f) filialer, der er beliggende i Unionen og er oprettet af finansieringsinstitutter, som er omhandlet i litra a)-e), uanset om deres hjemsted er beliggende i en medlemsstat eller et tredjeland

3) **»formuegoder«**: aktiver af enhver art, hvad enten der er tale om løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, samt juridiske dokumenter eller instrumenter i enhver form, herunder elektronisk eller digital, der tjener som bevis for ejendomsretten til eller rettigheder over sådanne aktiver

4) **»kriminel handling«**: enhver form for strafbar deltagelse i følgende alvorlige lovovertrædelser:

a) handlinger som omhandlet i artikel 1-4 i rammeafgørelse 2002/475/RIA

b) enhver af de lovovertrædelser, der er henvist til i artikel 3, stk. 1, litra a), i De Forenede Nationers Konvention af 1988 imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer

c) kriminelle organisationers aktiviteter som defineret i artikel 1 i Rådets fælles aktion 98/733/RIA[(27)]

d) svig, som skader Unionens finansielle interesser, i tilfælde af i det mindste grov svig som defineret i artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, i konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser[(28)]

e) korruption

f) alle lovovertrædelser, herunder skattemæssige lovovertrædelser, som defineret i medlemsstaternes nationale ret, i forbindelse med direkte og indirekte skatter, som kan medføre en frihedsstraf eller en sikkerhedsforanstaltning af en maksimal varighed på over et år, eller for de medlemsstaters vedkommende, der i deres retssystem har en minimumstærskel for lovovertrædelser, alle lovovertrædelser, der kan medføre en frihedsstraf eller en sikkerhedsforanstaltning af en minimal varighed på over seks måneder.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

5) **»selvreguleerende organ«**: et organ, der repræsenterer medlemmer af erhverv og spiller en rolle i reguleringen heraf, i udførelsen af visse tilsyns- eller overvågningsfunktioner og i sikringen af, at reglerne vedrørende dem håndhæves

6) **»reel ejer«**: den eller de fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer kunden, eller den eller de fysiske personer, på hvis vegne en transaktion eller en aktivitet gennemføres, og omfatter mindst:

a) for selskaber:

i) den eller de fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer en juridisk enhed ved direkte eller indirekte ejerskab over en tilstrækkelig procentdel af aktierne eller stemmerettighederne eller ejerandelen i denne enhed, bl.a. ved hjælp af beholdninger af ihændehaveraktier eller kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra selskaber, der er noteret på et reguleret marked, og som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder, der sikrer passende gennemsigtighed i forbindelse med oplysninger om ejerskab.

En aktiebesiddelse på 25 % plus én aktie eller ejerandel på over 25 % i kunden, som indehaves af en fysisk person, er tegn på direkte ejerskab. En aktiebesiddelse på 25 % plus én aktie eller ejerandel på over 25 % i kunden, som indehaves af et selskab, der kontrolleres af en eller flere fysiske personer, eller af flere selskaber, der kontrolleres af den eller de samme fysiske personer, er tegn på indirekte ejerskab. Dette berører ikke medlemsstaternes ret til at beslutte, at en lavere procentdel kan være et tegn på ejerskab eller kontrol. Kontrol ved hjælp af andre midler kan bl.a. fastsættes i henhold til kriterierne i artikel 22, stk. 1-5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU (29)

ii) den eller de fysiske personer, der udgør den øverste ledelse, hvis der, efter at alle muligheder er udtømt, og forudsat at der ikke er grund til mistanke, ikke er identificeret nogen person under nr. i), eller hvis der er tvivl om, hvorvidt den eller de personer, der er identificeret, er den eller de reelle ejere. De forpligtede enheder skal registrere de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere den reelle ejer i henhold til nr. i) under dette punkt.

b) For truster:

i) stifteren

ii) forvalteren eller forvalterne (trustee(s))

iii) protektoren, hvis der findes en sådan

iv) begunstigede eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af det juridiske arrangement eller den juridiske enhed, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse det juridiske arrangement eller den juridiske enhed er oprettet eller fungerer

v) enhver anden fysisk person, der i sidste ende udøver kontrol over trusten gennem direkte eller indirekte ejerskab eller ved hjælp af andre midler

c) for juridiske enheder såsom fonde og juridiske arrangementer svarende til truster er den eller de fysiske personer, der bestrider tilsvarende eller lignende stillinger som de i litra b) omhandlede

7) **»udbyder af tjenester til truster eller selskaber«**: en person, der som led i sit erhverv leverer en af følgende tjenester til tredjemand:

a) danner selskaber eller andre juridiske personer

b) fungerer som eller sørger for, at en anden person fungerer som medlem af ledelsen i et selskab, deltager i et interessentskab eller beklæder en tilsvarende post i andre juridiske personer

c) sørger for et vedtægtsmæssigt hjemsted, en forretnings-, forvaltnings- eller postadresse og andre dertil knyttede tjenester til et selskab, et interessentskab eller en anden juridisk person eller et juridisk arrangement

d) fungerer som eller sørger for, at en anden person fungerer som forvalter af en viljesbestemt trust eller et tilsvarende juridisk arrangement

e) fungerer som eller sørger for, at en anden person fungerer som proformaaktionær for en anden person, bortset fra selskaber, der er noteret på et reguleret marked, og som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-lovgivningen eller tilsvarende internationale standarder

8) **»korrespondentforbindelse«**:

a) levering af bankydelser fra en bank (»korrespondenten«) til en anden bank (»respondenten«), herunder, men ikke begrænset til, oprettelse af en løbende konto eller en anden passivkonto samt tilknyttede ydelser såsom likviditetsstyring, internationale overførsler af midler, checkclearing, »gennemstrømningskonti« og valutatransaktioner

b) forbindelser mellem kreditinstitutter, mellem finansieringsinstitutter og mellem kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, herunder hvor der leveres lignende ydelser fra et korrespondentinstitut til et respondentinstitut, og herunder forbindelser indgået med henblik på værdipapirtransaktioner eller overførsler af midler

9) **»politisk eksponeret person«**: en fysisk person, der har eller har haft et højerestående offentligt hverv, hvilket omfatter:

a) statschefer, regeringschefer, ministre og viceministre eller assisterende ministre

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

b) parlamentsmedlemmer eller medlemmer af tilsvarende lovgivende organer

c) medlemmer af politiske partiers styrelsesorganer

d) højesteretsdommere og medlemmer af forfatningsdomstole og af andre højtstående retsinstanser, hvis beslutninger kun er genstand for yderligere prøvelse under ekstraordinære omstændigheder

e) medlemmer af revisionsretter og af bestyrelser for centralbanker

f) ambassadører, chargés d'affaires og højtstående officerer i de væbnede styrker

g) medlemmer af statsejede virksomheders administrative, ledende eller kontrollerende organer

h) direktører, vicedirektører og bestyrelsesmedlemmer eller personer med tilsvarende hverv i en international organisation.

Ingen af de offentlige hverv omhandlet i litra a)-h) omfatter embedsmænd på mellemniveau eller lavere niveau

10) **»familiemedlemmer«**:

a) ægtefællen til en politisk eksponeret person, eller en person, der kan sidestilles med en ægtefælle til en politisk eksponeret person

b) børn og deres ægtefæller eller personer, der kan sidestilles med en ægtefælle til en politisk eksponeret person

c) forældre til en politisk eksponeret person.

11) **»personer, der er kendt som nære samarbejdspartnere«**:

a) fysiske personer, som vides at have fælles reelt ejerskab af juridiske enheder eller juridiske arrangementer eller på anden måde har nære forretningsforbindelser med en politisk eksponeret person

b) fysiske personer, der som de eneste har reelt ejerskab af en juridisk enhed eller et juridisk arrangement, som vides at være oprettet til de facto-fordel for en politisk eksponeret person

12) **»øverste ledelse«**: en embedsmand eller ansat med tilstrækkeligt kendskab til instituttets risikoeksponering over for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og med tilstrækkelig anciennitet til at træffe beslutninger med indvirkning på dets risikoeksponering, som ikke i alle tilfælde behøver være et bestyrelsesmedlem

13) **»forretningsforbindelse«**: et forretningsmæssigt, erhvervsmæssigt eller kommercielt forhold, som er knyttet til en forpligtet enheds erhvervsvirksomhed, og som på det tidspunkt, hvor kontakten etableres, forventes at være af en vis varighed

14) **»spiltjenester«**: en tjeneste, som indebærer, at der gøres en indsats med penge i hasardspil, herunder spil med et element af færdigheder, f.eks. lotteri, kasinospil, pokerspil og væddemål, som udbydes på en fysisk lokalitet eller ved hjælp af forskellige midler på afstand, ved hjælp af elektroniske midler eller anden kommunikationsfremmende teknologi og efter individuel anmodning fra en tjenestemodtager

15) **»koncern«**: en gruppe virksomheder, som består af en modervirksomhed, dens dattervirksomheder og de enheder, hvori modervirksomheden eller dens dattervirksomheder besidder en kapitalinteresse, samt virksomheder, der er forbundet på en måde som omhandlet i artikel 22 i direktiv 2013/34/EU.

16) **»elektroniske penge«**: elektroniske penge som defineret i artikel 2, nr. 2, i direktiv 2009/110/EF.

17) **»tomt bankselskab (shell bank)«**: et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut eller et institut, der driver virksomhed svarende til et kreditinstituts eller et finansieringsinstituts virksomhed, såfremt det er oprettet i et land, hvor det ikke er fysisk til stede, således at der ikke er tale om nogen egentlig ledelse og administration, og som ikke er tilknyttet en reguleret finansiel koncern.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sørger i overensstemmelse med den risikobaserede tilgang for, at dette direktivs anvendelsesområde udvides til helt eller delvis også at omfatte erhverv og andre kategorier af virksomheder end de forpligtede enheder omhandlet i artikel 2, stk. 1, som udøver aktiviteter, der er særlig egnet til at blive anvendt til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

2. Udvider en medlemsstat dette direktivs anvendelsesområde til erhverv eller kategorier af virksomheder ud over dem, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, underretter den Kommissionen herom.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan på det område, der er omfattet af dette direktiv, vedtage eller opretholde strengere bestemmelser for at forhindre hvidvask af penge og finansiering af terrorisme under overholdelse af EU-retten.

AFDELING 2

Risikovurdering

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Artikel 6

1. Kommissionen foretager en vurdering af de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der påvirker det indre marked, og som vedrører grænseoverskridende aktiviteter.

Med henblik herpå udarbejder Kommissionen senest den 26. juni 2017 en rapport, hvori disse risici identificeres, analyseres og evalueres på EU-plan, og fremsætter på baggrund af resultaterne heraf forslag til foranstaltninger, der bør træffes. Kommissionen ajourfører den hvert andet år eller oftere, hvis det er relevant.

2. Den i første afsnit omhandlede rapport skal i det mindste omfatte:

a) de områder af det indre marked, hvor der er størst risiko
b) de risici, der er forbundet med hver enkelt relevant sektor
c) de mest udbredte metoder anvendt af kriminelle til at hvidvaske ulovligt udbytte.

3. Kommissionen stiller den i stk. 1 omhandlede rapport til rådighed for medlemsstaterne og de forpligtede enheder for at hjælpe dem med at identificere, forstå, styre og begrænse risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og for at gøre det muligt for andre interessenter, herunder de nationale lovgivere, Europa-Parlamentet, ESA'erne samt repræsentanter for FIU'er at få bedre indsigt i risiciene.

4. Kommissionen retter henstillinger til medlemsstaterne om de foranstaltninger, der er egnede til at tackle de identificerede risici. Såfremt medlemsstaterne beslutter ikke at gennemføre nogen af henstillingerne i deres nationale ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, underretter de Kommissionen herom og forelægger den en begrundelse for sådan en beslutning.

5. Senest den 26. december 2016 afgiver ESA'erne gennem det Fælles Udvalg en udtalelse om de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der påvirker Unionens finansielle sektor (»den fælles udtalelse«). Derefter afgiver ESA'erne gennem det Fælles Udvalg en udtalelse hvert andet år.

6. I forbindelse med den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, tilrettelægger Kommissionen arbejdet på EU-plan og tager de i stk. 5 omhandlede fælles udtalelser i betragtning, ligesom den inddrager medlemsstaternes eksperter på området bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, repræsentanter for FIU'er og andre EU-dækkende organer, hvor det er hensigtsmæssigt. Kommissionen stiller de fælles udtalelser til rådighed for medlemsstaterne og forpligtede enheder for at hjælpe dem med at identificere, styre og begrænse risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

7. Kommissionen forelægger hvert andet år eller oftere, hvis det er hensigtsmæssigt, en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne fra de regelmæssige risikovurderinger og de foranstaltninger, der er truffet på baggrund af disse resultater.

Artikel 7

1. De enkelte medlemsstater træffer passende foranstaltninger til at identificere, vurdere, forstå og begrænse de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som påvirker dem, samt alle databeskyttelsesproblematikker i denne forbindelse. De sørger for, at denne risikovurdering holdes opdateret.

2. De enkelte medlemsstater udpeger en myndighed eller opretter en mekanisme, som koordinerer medlemsstatens respons på de risici, der er omhandlet i stk. 1. Kommissionen, ESA'erne samt de øvrige medlemsstater underrettes om denne myndigheds identitet eller forelægges en beskrivelse af mekanismen.

3. Medlemsstaterne anvender, når de foretager de vurderinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, resultaterne i den rapport, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1.

4. Med hensyn til den i stk. 1 omhandlede risikovurdering skal hver medlemsstat:

a) anvende vurderingen eller vurderingerne til at forbedre deres ordning til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, særligt ved at identificere områder, hvor forpligtede enheder skal anvende skærpede foranstaltninger, og i givet fald specificere, hvilke foranstaltninger der skal træffes
b) i givet fald identificere sektorer eller områder med lavere eller større risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
c) anvende vurderingen eller vurderingerne som en hjælp til at allokere og prioritere ressourcer til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
d) anvende vurderingen eller vurderingerne for at sikre, at der vedtages passende bestemmelser for hver sektor eller hvert område i overensstemmelse med risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
e) omgående stille passende oplysninger til rådighed for forpligtede enheder for at lette gennemførelsen af deres egne vurderinger af risiciene for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

5. Medlemsstaterne stiller resultaterne af deres risikovurderinger til rådighed for Kommissionen, ESA'erne og de øvrige medlemsstater.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Artikel 8

1. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder træffer passende foranstaltninger til at identificere og vurdere deres risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, idet der tages højde for risikofaktorer, herunder risikofaktorer relateret til kunder, lande eller geografiske områder, produkter, tjenesteydelser, transaktioner eller leveringskanaler. Disse foranstaltninger skal stå i et rimeligt forhold til de forpligtede enheders art og størrelse.

2. De risikovurderinger, der er omhandlet i stk. 1, skal dokumenteres, holdes opdateret og stilles til rådighed for de relevante kompetente myndigheder og de berørte selvregulerende organer. De kompetente myndigheder kan beslutte, at der ikke stilles krav om individuelle dokumenterede risikovurderinger, hvis de specifikke risici i forbindelse med sektoren er klare og forståelige.

3. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder har politikker, kontroller og procedurer til effektiv begrænsning og styring af de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som identificeres på EU-niveau, i medlemsstaterne og i forpligtede enheder. Politikker, kontroller og procedurer skal stå i et rimeligt forhold til de forpligtede enheders art og størrelse.

4. De politikker, kontroller og procedurer, der er omhandlet i stk. 3, omfatter:

a) udarbejdelse af interne politikker, kontroller og procedurer, herunder en model for praksis ved risikohåndtering, for kundekendskabskrav, indberetning, opbevaring af registreringer, intern kontrol, kontrol med overholdelsen af de relevante forskrifter herunder, hvis det er hensigtsmæssigt i forhold til forretningsaktiviteternes omfang og art, udnævnelse af en compliance officer på ledelsesniveau, og screening af ansatte

b) en uafhængig revisionsfunktion til at teste interne politikker, kontroller og procedurer, jf. litra a), hvis det er hensigtsmæssigt i forhold til forretningsaktiviteternes omfang og art.

5. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder indhenter den øverste ledelses godkendelse af de politikker, kontroller og procedurer, som de indfører, og at de overvåger med og skærper eventuelt de trufne foranstaltninger.

AFDELING 3

Tredjelandspolitik

Artikel 9

1. Tredjelandsjurisdiktioner med strategiske mangler i deres nationale ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der i væsentlig grad truer Unionens finansielle system (»højrisikotredjelande«), identificeres med henblik på at beskytte det indre markeds funktion.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 64 med henblik på at identificere højrisikotredjelande, idet der tages hensyn til strategiske mangler, navnlig hvad angår:

a) tredjelandets retlige og institutionelle rammer for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, navnlig:
   i) kriminalisering af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
   ii) foranstaltninger vedrørende kundekendskabskrav
   iii) krav om opbevaring af registreringer og
   iv) krav om indberetning af mistænkelige transaktioner
b) tredjelandets kompetente myndigheders beføjelser og procedurer med henblik på bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
c) effektiviteten af ordningen for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme med hensyn til at tackle risiciene for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i tredjelandet.

3. De i stk. 2 omhandlede delegerede retsakter vedtages senest en måned efter identificering af de strategiske mangler, som er omhandlet i nævnte stykke.

4. Kommissionen tager i forbindelse med udarbejdelsen af de delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 2, hvor dette er hensigtsmæssigt, hensyn til relevante evalueringer, vurderinger eller rapporter, der er udarbejdet af internationale organisationer og standardsættere med kompetencer inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme for så vidt angår de risici, som individuelle tredjelande udgør.

KAPITEL II

KUNDEKENDSKABSKRAV

AFDELING 1

Generelle bestemmelser

Artikel 10

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

1. Medlemsstaterne forbyder deres kreditinstitutter og finansieringsinstitutter at føre anonyme konti eller anonyme bankbøger. Medlemsstaterne skal i alle tilfælde kræve, at ejerne af bestående anonyme konti eller anonyme bankbøger og modtagerne underkastes kundekendskabsprocedurer hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden nogen form for anvendelse af kontiene eller bankbøgerne.

2. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at hindre misbrug af ihændehaveraktier og tegningsoptioner til ihændehaveraktier.

Artikel 11

Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder gennemfører kundekendskabsprocedurer i følgende tilfælde:

a) når de etablerer forretningsforbindelser
b) når de udfører en lejlighedsvis transaktion:
   i) på mindst 15 000 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet, eller
   ii) der udgør en pengeoverførsel i henhold til artikel 3, nr. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847[30] på mere end 1 000 EUR
c) for så vidt angår personer, der handler med varer, når de udfører lejlighedsvise transaktioner i kontanter på mindst 10 000 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet
d) for så vidt angår udbydere af spiltjenester, i forbindelse med indkasseringen af gevinster, ved indsatsen eller begge dele, når de udfører transaktioner på mindst 2 000 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet
e) når der er mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme uden hensyn til eventuelle afvigelser, fritagelser eller tærskler
f) når der er tvivl om, at tidligere indhentede oplysninger om kundens identitet er korrekte eller tilstrækkelige.

Artikel 12

1. Uanset artikel 13, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), og artikel 14 og på grundlag af en passende risikovurdering, som dokumenterer en lav risiko, kan medlemsstaterne tillade, at forpligtede enheder undlader at anvende visse kundekendskabsprocedurer med hensyn til elektroniske penge, hvis alle følgende risikobegrænsende betingelser er opfyldt:

a) betalingsinstrumentet er ikke genopfyldeligt eller har en maksimal månedlig betalingstransaktionsgrænse på 250 EUR, som udelukkende kan anvendes i den ene medlemsstat
b) det maksimale elektronisk lagrede beløb overstiger ikke 250 EUR.
c) betalingsinstrumentet anvendes udelukkende til køb af varer eller tjenesteydelser
d) betalingsinstrumentet kan ikke finansieres med anonyme elektroniske penge
e) udstederen foretager tilstrækkelig overvågning af transaktioner eller forretningsforbindelser til at kunne opdage usædvanlige eller mistænkelige transaktioner.

Med henblik på første afsnit, litra b), kan medlemsstaterne forhøje denne grænse til 500 EUR for betalingsinstrumenter, som udelukkende kan bruges i den ene medlemsstat.

2. Medlemsstaterne sikrer, at undtagelsen fastsat i stk. 1 ikke finder anvendelse i tilfælde af kontantindløsning eller kontanthævning af pengeværdien af elektroniske penge, hvis det indløste beløb overstiger 100 EUR.

Artikel 13

1. Kundekendskabsprocedurer omfatter følgende:

a) identifikation af kunden og kontrol af kundens identitet på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde
b) identifikation af den reelle ejer og gennemførelse af rimelige foranstaltninger for at kontrollere dennes identitet, således at den forpligtede enhed med sikkerhed ved, hvem den reelle ejer er, herunder, for så vidt angår juridiske personer, truster, selskaber, fonde og tilsvarende juridiske arrangementer, gennemførelse af rimelige foranstaltninger for at undersøge kundens ejer- og kontrolstruktur
c) vurdering og eventuelt indhentning af oplysninger om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed
d) vedvarende overvågning af forretningsforbindelsen, herunder undersøgelse af transaktioner, der gennemføres som led i forretningsforbindelsen, for at sikre, at transaktionerne er i overensstemmelse med den forpligtede enheds eller personens viden om kunden og forretnings- og risikoprofilen, herunder om nødvendigt midlernes oprindelse, samt ajourføring af dokumenter, data eller oplysninger.

I forbindelse med gennemførelsen af de procedurer, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b), skal forpligtede enheder også kontrollere, at enhver person, der foregiver at handle på kundens vegne er bemyndiget hertil, og identificere denne person og kontrollere vedkommendes identitet.

Retsinformation.dk bruger kun en minimal brug af cookies (session cookies), så alle dine data slettes, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har den mest simple opsætning af retsopslag i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies
Acceptér session cookies

2. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder anvender alle de kundekendskabskrav, der er fastsat i stk. 1. De forpligtede enheder kan imidlertid bestemme disse procedurers omfang på et risikobaseret grundlag.

3. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder som minimum tager hensyn til de variabler, der er opført i bilag I, ved vurdering af risiciene for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

4. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder kan godtgøre over for kompetente myndigheder eller selvregulerende organer, at procedurerne er hensigtsmæssige i betragtning af de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der er konstateret.

5. For så vidt angår livsforsikringsvirksomhed og anden investeringsrelateret forsikringsvirksomhed sikrer medlemsstaterne, at kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, ud over de kundekendskabsprocedurer, der kræves for kunden og den reelle ejer, også gennemfører følgende kundekendskabsprocedurer i forhold til begunstigede i forbindelse med livsforsikringspolicer eller andre investeringsrelaterede forsikringspolicer, så snart de begunstigede er identificeret eller udpeget:

a) for så vidt angår begunstigede identificeret som bestemte personer eller juridiske arrangementer, registrerer personens navn
b) for så vidt angår begunstigede udpeget ved hjælp af kendetegn eller gruppe eller andre midler, indhenter tilstrækkelige oplysninger om de begunstigede til, at kreditinstituttet eller finansieringsinstituttet med sikkerhed ved, at det vil kunne bestemme den begunstigedes identitet på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted.

De begunstigedes identitet kontrolleres for så vidt angår første afsnit, litra a) og b) på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted. Hvis livsforsikringer eller andre investeringsrelaterede forsikringer overdrages helt eller delvis til tredjemand, identificerer kredit- og finansieringsinstitutter, som er bekendt med overdragelsen, den reelle ejer på tidspunktet for overdragelsen til den fysiske eller juridiske person eller det juridiske arrangement, der modtager værdien af den overdragede police til gavn for sig selv.

6. For så vidt angår begunstigede af trusters eller tilsvarende juridiske arrangementers formue, som er identificeret ved hjælp af særlige kendetegn eller gruppe, indhenter en forpligtet enhed tilstrækkelige oplysninger om modtageren til med sikkerhed at vide, at den kan bestemme modtagerens identitet på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted, eller på det tidspunkt, hvor modtageren udøver sin ret.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne kræver, at kontrollen af kundens og den reelle ejers identitet skal ske før etableringen af en forretningsforbindelse eller udførelsen af en transaktion.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne tillade, at kontrollen af kundens og den reelle ejers identitet sker under etableringen af en forretningsforbindelse, hvis dette er nødvendigt for ikke at afbryde den normale forretningsgang, og der kun er ringe risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. I så tilfælde skal de pågældende procedurer afsluttes hurtigst muligt efter den første kontakt.

3. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne tillade åbning af en konto hos et kreditinstitut eller finansieringsinstitut, herunder konti, der tillader transaktioner i værdipapirer, forudsat at der er indført passende sikkerhedsforanstaltninger, som sikrer, at transaktioner ikke gennemføres af kunden eller på dennes vegne, før kundekendskabskravene fastsat i artikel 13, stk. 1, afsnit 1, litra a) og b), er fuldstændig opfyldt.

4. Medlemsstaterne kræver, at en forpligtet enhed i tilfælde, hvor den ikke kan opfylde kundekendskabskravene fastsat i artikel 13, stk. 1, afsnit 1, litra a), b) eller c), undlader at udføre en transaktion via en bankkonto, at etablere en forretningsforbindelse eller at udføre en lejlighedsvis transaktion og bringer forretningsforbindelsen til ophør og overvejer at indberette transaktionen til FIU'en, jf. artikel 33, som mistænkelig i forbindelse med kunden.

Medlemsstaterne anvender ikke første afsnit på notarer, andre selvstændige retlige aktører, revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere, for så vidt som de vurderer en klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med retslige procedurer, herunder rådgiver om indledning eller undgåelse af sådanne procedurer.

5. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at gennemføre kundekendskabsprocedurer, ikke blot over for alle nye kunder, men også over for eksisterende kunder på passende tidspunkter på et risikobaseret grundlag, herunder på tidspunkter, hvor en kundes relevante omstændigheder ændrer sig.

AFDELING 2

Lempede kundekendskabskrav

Artikel 15

1. Hvis en medlemsstat eller en forpligtet enhed identificerer lavrisikoområder, kan medlemsstaten tillade forpligtede enheder at gennemføre lempede kundekendskabsprocedurer.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet Simpel søgning eller Udvidet søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

2. Forpligtede enheder konstaterer, om forretningsforbindelsen eller transaktionen indebærer en lavere risiko, inden de gennemfører lempede kundekendskabsprocedurer.

3. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder foretager tilstrækkelig overvågning af transaktionerne og forretningsforbindelserne til at kunne opdage usædvanlige eller mistænkelige transaktioner.

Artikel 16

Når medlemsstater og forpligtede enheder vurderer risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i forbindelse med forskellige kundetyper, geografiske områder og navnlig produkter, tjenesteydelser, transaktioner eller leveringskanaler, tager de som minimum højde for de i bilag II opførte faktorer, som kendetegner situationer, der potentielt indebærer en lavere risiko.

Artikel 17

ESA'erne udsteder senest den 26. juni 2017 retningslinjer til kompetente myndigheder og kreditinstitutter og finansieringsinstitutter i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 om de risikofaktorer, der skal tages i betragtning, og de foranstaltninger, der skal træffes i situationer, hvor lempede kundekendskabsprocedurer er hensigtsmæssige. Der tages særlig højde for forretningsaktiviteternes art og omfang, og der træffes særlige foranstaltninger, hvis det er hensigtsmæssigt og rimeligt.

AFDELING 3

Skærpede kundekendskabskrav

Artikel 18

1. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer i de situationer, der er omhandlet i artikel 19-24, og i forbindelse med fysiske personer eller juridiske enheder, der er etableret i de tredjelande, som Kommissionen har identificeret som højrisikotredjelande, og også i andre højrisikotilfælde, som medlemsstaterne eller forpligtede enheder har identificeret, med det formål at styre og begrænse de pågældende risici på en passende måde.

Skærpede kundekendskabsprocedurer behøver ikke blive anvendt automatisk over for filialer eller majoritetsejede datterselskaber af forpligtede enheder, som er etableret i Unionen, beliggende i højrisikotredjelande, hvis disse filialer og majoritetsejede datterselskaber til fulde overholder koncernens politikker og procedurer i overensstemmelse med artikel 45. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder håndterer disse tilfælde ved hjælp af en risikobaseret tilgang.

2. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder i det omfang, det med rimelighed er muligt, undersøger baggrunden for og formålet med alle komplekse og usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre, der ikke har noget klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål. De forpligtede enheder udvider navnlig overvågningen af forretningsforbindelsen, både med hensyn til art og omfang, med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer mistænkelige.

3. Medlemsstaterne og forpligtede enheder tager ved vurdering af risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som minimum højde for de i bilag III opførte faktorer, som kendetegner situationer, der potentielt indebærer en øget risiko.

4. ESA'erne udsteder senest den 26. juni 2017 retningslinjer til kompetente myndigheder og kreditinstitutterne samt finansieringsinstitutterne i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 om de risikofaktorer, der skal tages i betragtning, og de foranstaltninger, der skal træffes i situationer, hvor det er hensigtsmæssigt med skærpede kundekendskabsprocedurer. Der tages særlig højde for forretningsaktiviteternes art og omfang, og der træffes særlige foranstaltninger, hvis det er hensigtsmæssigt og rimeligt.

Artikel 19

Ved grænseoverskridende korrespondentforbindelser med et respondentinstitut fra et tredjeland pålægger medlemsstaterne ud over de kundekendskabsprocedurer, der er fastsat i artikel 13, deres kreditinstitutter og finansieringsinstitutter:

a) at indhente tilstrækkelige oplysninger om respondentinstituttet til fuldt ud at forstå, hvori dens virksomhed består, og på grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger at bedømme det pågældende instituts omdømme og kvaliteten af overvågningen
b) at vurdere respondentinstituttets kontrol med, at der ikke foregår hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme
c) at indhente den øverste ledelses godkendelse, inden der etableres nye grænseoverskridende korrespondentforbindelser
d) at dokumentere de enkelte institutters respektive ansvar
e) i forbindelse med »gennemstrømningskonti« at sikre sig, at respondentinstituttet har identitetskontrolleret de kunder, der har direkte adgang til korrespondentinstituttets konti, og vedvarende har gennemført kundekendskabsprocedurer, samt at det er i stand til at forelægge korrespondentinstituttet relevante kundekendskabsoplysninger efter anmodning.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Artikel 20

Ved transaktioner eller forretningsforbindelser med politisk eksponerede personer pålægger medlemsstaterne ud over de kundekendskabsprocedurer, der er fastsat i artikel 13, forpligtede enheder:

a) at råde over hensigtsmæssige risikostyringssystemer, herunder risikobaserede procedurer til at afgøre, om kunden eller kundens reelle ejer er en politisk eksponeret person
b) at anvende følgende foranstaltninger ved forretningsforbindelser med politisk eksponerede personer:
i) at indhente den øverste ledelses godkendelse ved etablering eller videreførelse af forretningsforbindelser med sådanne personer
ii) at træffe passende foranstaltninger til at fastslå kilden til den formue og de midler, der er omfattet af forretningsforbindelserne eller transaktioner med sådanne personer
iii) at gennemføre skærpet vedvarende overvågning af sådanne forretningsforbindelser.

Artikel 21

Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder træffer rimelige foranstaltninger med henblik på at afgøre, om de begunstigede i forbindelse med en livsforsikringspolice eller anden investeringsrelateret police eller, hvis det er påkrævet, den begunstigedes reelle ejer er politisk eksponerede personer. Disse foranstaltninger træffes senest på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted, eller ved hel eller delvis overdragelse af policen. Hvis der er identificeret større risici, pålægger medlemsstaterne ud over gennemførelse af de normale kundekendskabsprocedurer, som er fastsat i artikel 13, forpligtede enheder:

a) at underrette den øverste ledelse, inden udbytte af en police udbetales
b) at foretage en nærmere undersøgelse af hele forretningsforbindelsen med forsikringstager.

Artikel 22

Når en politisk eksponeret person ophører med at have et højerestående offentligt hverv for en medlemsstat eller et tredjeland eller et højerestående offentligt hverv for en international organisation, skal forpligtede enheder i mindst 12 måneder vurdere, hvilken risiko personen fortsat indebærer, og anvende passende og risikobaserede foranstaltninger i en periode, indtil denne person ikke længere anses for at indebære en specifik risiko som politisk eksponeret person.

Artikel 23

De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 20 og 21, finder også anvendelse på politisk eksponerede personers familiemedlemmer eller personer, der er kendt som deres nære samarbejdspartnere.

Artikel 24

Medlemsstaterne forbyder kreditinstitutter og finansieringsinstitutter at indgå eller opretholde en korrespondentforbindelse med et tomt bankselskab (shell bank). De kræver, at disse institutter træffer passende foranstaltninger til at sikre, at de ikke indgår eller opretholder korrespondentforbindelser med et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut, som er kendt for at tillade, at dets konti anvendes af tomme bankselskaber.

AFDELING 4

Tredjemands opfyldelse af kravene

Artikel 25

Medlemsstaterne kan tillade, at forpligtede enheder overlader det til tredjemand at opfylde kundekendskabskravene i artikel 13, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c). Ansvaret for opfyldelsen af nævnte krav påhviler dog i sidste ende den forpligtede enhed, der benytter sig af tredjemand.

Artikel 26

1. I denne afdeling forstås ved »tredjemand« de forpligtede enheder, der er opført i artikel 2, disse forpligtede enheders medlemsorganisationer eller -sammenslutninger eller andre institutter eller personer i en medlemsstat eller et tredjeland, som:

a) anvender kundekendskabskrav og krav om opbevaring af registreringer, der er i overensstemmelse med dette direktiv, og
b) for så vidt angår deres opfyldelse af kravene i dette direktiv er underlagt tilsyn i overensstemmelse med kapitel VI, afdeling 2.

2. Medlemsstaterne forbyder forpligtede enheder at benytte sig af en tredjemand, der er etableret i højrisikotredjelande. Medlemsstaterne kan fritage filialer og majoritetsejede datterselskaber af forpligtede enheder etableret i Unionen for dette forbud, hvis disse filialer og majoritetsejede datterselskaber til fulde overholder koncernens politikker og procedurer i overensstemmelse med artikel 45.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

1. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder indhenter de nødvendige oplysninger angående kundekendskabskravene i artikel 13, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), fra den tredjemand, de benytter sig af.

2. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder, som kunden henvises til, træffer passende foranstaltninger til at sikre, at tredjemand omgående efter anmodning fremsender relevante kopier af identifikations- og kontroloplysninger og anden relevant dokumentation om kundens eller den reelle ejers identitet.

Artikel 28

Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed i hjemlandet (for så vidt angår koncernens politikker og procedurer) og den kompetente myndighed i værtslandet (for så vidt angår filialer og datterselskaber) kan anse en forpligtet enhed for at overholde de bestemmelser, der er vedtaget i medfør af artikel 26 og 27, gennem sit koncernprogram, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) den forpligtede enhed anvender oplysninger fra en tredjemand, som er en del af den samme koncern
b) den pågældende koncern anvender kundekendskabsprocedurer, regler om opbevaring af registreringer og programmer til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i overensstemmelse med dette direktiv eller tilsvarende bestemmelser
c) en kompetent myndighed i hjemlandet fører på koncernniveau tilsyn med, at de krav, der er omhandlet i litra b), gennemføres på en effektiv måde.

Artikel 29

Denne afdeling gælder ikke for outsourcing- eller agenturforhold, hvor den outsourcende tjenesteudbyder eller agenten på grundlag af et kontraktarrangement skal betragtes som en del af den forpligtede enhed.

KAPITEL III

OPLYSNINGER OM REELT EJERSKAB

Artikel 30

1. Medlemsstaterne sikrer, at selskaber og andre juridiske enheder på deres område pålægges at indhente og opbevare passende, nøjagtige og aktuelle oplysninger om deres reelle ejerskab, herunder oplysninger om den reelle ejers rettigheder.

Medlemsstaterne sikrer, at disse enheder ud over oplysninger om deres retslige ejer pålægges at give forpligtede enheder oplysninger om den reelle ejer, når de forpligtede enheder iværksætter kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med kapitel II.

2. Medlemsstaterne kræver, at kompetente myndigheder og FIU'er kan få rettidig adgang til de i stk. 1 omhandlede oplysninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede oplysninger om reelt ejerskab opbevares i et centralt register i hver medlemsstat, f.eks. et handels- eller selskabsregister som omhandlet i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/101/EF[31] eller et offentligt register. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om kendetegnene ved disse nationale mekanismer. De oplysninger om reelt ejerskab, som denne database indeholder, kan indsamles i overensstemmelse med nationale systemer.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der opbevares i det centrale register, jf. stk. 3, er passende, nøjagtige og akutelle.

5. Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne om reelt ejerskab til enhver tid er tilgængelige i alle tilfælde for:

a) kompetente myndigheder og FIU'er uden nogen begrænsninger
b) forpligtede enheder inden for rammerne af iværksættelse af kundekendskab i overensstemmelse med kapitel II
c) enhver person eller organisation, der kan godtgøre at have en legitim interesse heri.

De personer eller organisationer, der er omhandlet i litra c), skal mindst have adgang til den reelle ejers navn, fødselsmåned og -år, statsborgerskab og bopælsland samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

I medfør af dette stykke skal adgang til oplysninger om reelt ejerskab være i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne og kan være genstand for onlineregistrering og betaling af et gebyr. De gebyrer, der opkræves for adgang til oplysningerne, må ikke overstige de administrative omkostninger i forbindelse hermed.

6. Det centrale register, der er omhandlet i stk. 3, sikrer kompetente myndigheder og FIU'er rettidig og uhindret adgang, uden at den berørte enhed varsles. Det skal også give forpligtede enheder rettidig adgang, når det gennemfører kundekendskabsprocedurer.

7. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder og FIU'er rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 3, til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når du lukker din browser. Vi gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

8. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder ikke udelukkende henholder sig til det centrale register, der er omhandlet i stk. 3, med henblik på opfyldelse af kundekendskabskravene i overensstemmelse med kapitel II. Disse krav opfyldes ved hjælp af en risikobaseret tilgang.

9. Medlemsstaterne kan under ekstraordinære omstændigheder i det enkelte tilfælde tillade en undtagelse fra adgangen omhandlet i stk. 5, litra b) og c), til alle eller en del af oplysningerne om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering, eller hvis den reelle ejer er mindreårig eller på anden måde umyndig. Undtagelser, der indrømmes i medfør af dette stykke, finder ikke anvendelse på kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, og på de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra b), de er offentligt ansatte.

10. Senest den 26. juni 2019 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der vurderer betingelserne for og de tekniske specifikationer og procedurer med henblik på at garantere sikker og effektiv sammenkobling af de centrale registre, som er omhandlet i stk. 3, via den europæiske centrale platform, der er oprettet ved artikel 4a, stk. 1, i direktiv 2009/101/EF. Rapporten ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag.

Artikel 31

1. Medlemsstaterne kræver, at forvaltere af viljesbestemte truster, der er omfattet af deres lovgivning, indhenter og opbevarer passende, nøjagtige og aktuelle oplysninger om reelt ejerskab i forhold til trusten. Oplysningerne skal omfatte identiteten af:

a) stifteren
b) forvalteren eller forvalterne (trustee(s))
c) protektoren (hvis en sådan findes)
d) de begunstigede eller gruppen af begunstigede og
e) identiteten af enhver anden fysisk person, som udøver reel kontrol over trusten.

2. Medlemsstaterne sikrer, at forvaltere af truster underretter forpligtede enheder om deres status og rettidigt giver de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, når de som forvaltere etablerer forretningsforbindelser eller udfører lejlighedsvise transaktioner, som overstiger de tærskler, der er fastsat i artikel 11, litra b), c) og d).

3. Medlemsstaterne kræver, at kompetente myndigheder og FIU'er kan få rettidig adgang til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.

4. Medlemsstaterne kræver, at de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, opbevares i et centralt register, når trusten har skattemæssige konsekvenser. Det centrale register sikrer kompetente myndigheder og FIU'er rettidig og uhindret adgang, uden at parterne i den berørte trust varsles. Det kan også give forpligtede enheder rettidig adgang inden for rammerne af iværksættelse af kundekendskab i overensstemmelse med kapitel II. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om kendetegnene ved disse nationale mekanismer.

5. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der opbevares i det centrale register, jf. stk. 4, er passende, nøjagtige og aktuelle.

6. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder ikke udelukkende henholder sig til det centrale register, der er omhandlet i stk. 4, med henblik på opfyldelse af kundekendskabskravene fastsat i kapitel II. Disse krav opfyldes ved hjælp af en risikobaseret tilgang.

7. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder og FIU'er rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 4, til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

8. Medlemsstaterne sikrer, at foranstaltningerne i denne artikel finder anvendelse på andre typer juridiske arrangementer med en struktur og funktion, der svarer til truster.

9. Senest den 26. juni 2019 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der vurderer betingelserne for og de tekniske specifikationer og procedurer med henblik på at garantere sikker og effektiv sammenkobling af de centrale registre. Rapporten ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag.

KAPITEL IV

INDBERETNINGSPLIGT

AFDELING 1

Generelle bestemmelser

Artikel 32

1. Hver medlemsstat opretter en FIU for at forebygge, opdage og effektivt bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

2. Medlemsstaterne underretter skriftligt Kommissionen om de respektive FIU'ers navn og adresse.

3. FIU'en er operationelt uafhængig og autonom, hvorved forstås, at FIU'en har kompetence og kapacitet til at udføre deres opgaver frit og kan træffe autonome beslutninger om at analysere, anmode om og formidle specifikke oplysninger. FIU'en er som central national enhed ansvarlig for at modtage og analysere indberetninger af mistænkelige transaktioner og andre oplysninger af relevans for hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme. FIU'en er ansvarlig for at formidle resultaterne af sin analyse og alle yderligere relevante oplysninger til de kompetente myndigheder, når der er begrundet mistanke om hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme. Den skal kunne indhente yderligere oplysninger hos forpligtede enheder.

Medlemsstaterne tildeler FIU'erne tilstrækkelige finansielle, menneskelige og tekniske ressourcer til, at de kan udføre deres opgaver.

4. Medlemsstaterne sikrer, at FIU'erne har rettidig direkte eller indirekte adgang til de oplysninger om finansielle forhold, administration og retshåndhævelse, som de skal bruge for at kunne udføre deres opgaver korrekt. FIU'er skal kunne imødekomme anmodninger om oplysninger fra kompetente myndigheder i deres respektive medlemsstat, når disse anmodninger om oplysninger er affødt af bekymringer vedrørende hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme. Beslutningen om at foretage en analyse eller formidle oplysninger træffes fortsat af FIU'en.

5. Hvis der er faktuelle årsager til at antage, at videregivelse af sådanne oplysninger vil få en negativ indvirkning på igangværende efterforskninger eller analyser, eller, i særlige tilfælde, hvis videregivelse af oplysningerne vil stå i klart misforhold til en fysisk eller juridisk persons legitime interesser eller være irrelevant i forhold til formålet med anmodningen, er FIU'en ikke forpligtet til at imødekomme anmodningen om oplysninger.

6. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder at give FIU'en feedback om anvendelsen af de oplysninger, der er leveret i overensstemmelse med denne artikel, og om resultatet af de efterforskninger eller kontrolbesøg, der er udført på grundlag heraf.

7. Medlemsstaterne sikrer, at FIU'erne har beføjelse til at træffe hastende foranstaltninger, enten direkte eller indirekte, når der er mistanke om, at en transaktion er forbundet med hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, med henblik på at suspendere eller tilbageholde en godkendelse af en igangværende transaktion, med det formål at analysere transaktionen, bekræfte mistanken og formidle resultaterne af analysen til de kompetente myndigheder. FIU'en har beføjelse til at træffe sådanne foranstaltninger, enten direkte eller indirekte, på anmodning af en FIU fra en anden medlemsstat i de perioder og på de vilkår, som er fastsat i den nationale lovgivning, der gælder for den FIU, der modtager anmodningen.

8. FIU'ens analysefunktion skal bestå af følgende:

a) en operationel analyse, som fokuserer på individuelle tilfælde og bestemte mål eller på relevante udvalgte oplysninger, afhængig af typen og mængden af de modtagne oplysninger og den forventede anvendelse af oplysningerne efter formidling, og
b) en strategisk analyse, som vedrører tendenser og mønstre for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Artikel 33

1. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder, og hvor det er relevant deres ledelse og ansatte, at samarbejde fuldt ud ved omgående:

a) at informere FIU'en på eget initiativ, herunder ved en indberetning, når den forpligtede enhed ved, har mistanke om eller har rimelig grund til at formode, at midler, uanset det pågældende beløbs størrelse, er udbytte fra kriminelle handlinger eller er forbundet med finansiering af terrorisme, og ved omgående at imødekomme FIU'ens anmodninger om yderligere oplysninger i sådanne tilfælde, og
b) efter anmodning fra FIU'en direkte eller indirekte at give denne alle nødvendige oplysninger i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i den gældende lovgivning.

Alle mistænkelige transaktioner, herunder forsøg på transaktioner, skal indberettes.

2. Den person, som er udpeget i henhold til artikel 8, stk. 4, litra a), fremsender de i denne artikels stk. 1 omhandlede oplysninger til FIU'en i den medlemsstat, på hvis område den forpligtede enhed, der fremsender oplysningerne, er etableret.

Artikel 34

1. Uanset artikel 33, stk. 1, kan medlemsstaterne, hvad angår personer som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a), b) og d), udpege et egnet selvregulerende organ for det pågældende erhverv som den myndighed, der skal modtage de oplysninger, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Det udpegede selvregulerende organ sender i de tilfælde, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, hurtigt og ufiltreret oplysningerne til FIU'en, jf. dog stk. 2.

2. Medlemsstaterne anvender ikke de krav, der er fastsat i artikel 33, stk. 1, på notarer, andre selvstændige retlige aktører, revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere, for så vidt som en sådan undtagelse vedrører oplysninger, som disse modtager fra eller indhenter om en af deres klienter, når de vurderer den pågældende klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med retslige procedurer, herunder rådgiver om indledning eller undgåelse af retslige procedurer, uanset om disse oplysninger modtages eller indhentes før, under eller efter sådanne procedurer.

Artikel 35

1. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at undlade at udføre transaktioner, som de ved har eller mistænker for at have forbindelse med udbytte fra kriminelle handlinger eller med finansiering af terrorisme, før de har truffet de nødvendige foranstaltninger, jf. artikel 33, stk. 1, første afsnit, litra a), og efterkommet eventuelle yderligere specifikke instrukser fra FIU'en eller de kompetente myndigheder i overensstemmelse med den relevante medlemsstats ret.

2. Hvis det er umuligt at undlade at udføre de transaktioner, der er omhandlet i stk. 1, eller hvis udførelse af dem vil kunne være til hinder for retsforfølgningen af de personer, der drager fordel af en mistænkelig transaktion, underretter de pågældende forpligtede enheder FIU'en umiddelbart derefter.

Artikel 36

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, hvis de hos de forpligtede enheder under kontrolbesøg i henhold til artikel 48 eller på anden måde opdager forhold, som kunne være knyttet til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, omgående underretter FIU'en derom.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den tilsynsførende, som ved lov eller anden bestemmelse har til opgave at overvåge aktie-, valuta- og finansderivatmarkederne, underretter FIU'en, hvis den opdager forhold, som kunne stå i forbindelse med hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 37

Det forhold, at en forpligtet enhed eller dens ansatte eller ledelsen af en sådan forpligtet enhed eller et selvregulerende organ i god tro videregiver oplysninger i overensstemmelse med artikel 33 og 34, betragtes ikke som brud på en eventuel tavshedspligt i henhold til kontrakt eller lov eller administrative bestemmelser og påfører ikke den forpligtede enhed eller dens ledelse eller ansatte eller det selvregulerende organ nogen form for ansvar, heller ikke i tilfælde, hvor disse ikke havde et nøjagtigt kendskab til den underliggende kriminelle aktivitet, og uanset om der rent faktisk var tale om illegal virksomhed.

Artikel 38

Medlemsstaterne sikrer, at enkeltpersoner, herunder ansatte i og repræsentanter for den forpligtede enhed, er beskyttet mod trusler eller repressalier, og navnlig mod negative eller diskriminerende ansættelsesrelaterede handlinger, når de indberetter mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme enten internt eller til FIU'en.

AFDELING 2

Oplysningsforbud

Artikel 39

1. Forpligtede enheder samt deres ledelse og ansatte må ikke oplyse den pågældende kunde eller tredjemand om, at der sendes, vil blive sendt eller er blevet sendt oplysninger i henhold til artikel 33 eller 34, eller at der er blevet eller eventuelt vil blive iværksat en analyse vedrørende hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

2. Forbuddet i stk. 1 omfatter ikke videregivelse af oplysninger til de kompetente myndigheder, herunder de selvregulerende organer, eller videregivelse af oplysninger til retshåndhævelsesformål.

3. Forbuddet i stk. 1 forhindrer ikke udveksling af sådanne oplysninger mellem kreditinstitutter og finansieringsinstitutter eller mellem disse institutter og deres filialer og majoritetsejede datterselskaber beliggende i tredjelande, forudsat at disse filialer og majoritetsejede datterselskaber fuldt ud overholder koncernens politikker og procedurer, herunder procedurer for udveksling af oplysninger inden for koncernen, i overensstemmelse med artikel 45, og at koncernens politikker og procedurer opfylder de krav, der er fastsat i dette direktiv.

4. Forbuddet i stk. 1 forhindrer ikke udveksling af sådanne oplysninger mellem forpligtede enheder som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a) og b), eller enheder fra tredjelande, hvor der gælder krav svarende til dem, der er fastsat i dette direktiv, forudsat at de pågældende, ansatte eller ikke, udfører deres virksomhed inden for samme juridiske person eller en mere omfattende struktur, som personen tilhører, og som har fælles ejerskab, fælles ledelse eller fælles kontrol med overholdelsen af relevante forskrifter.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

5. For så vidt angår forpligtede enheder som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2) og nr. 3), litra a) og b), forhindrer forbuddet i nærværende artikels stk. 1 i tilfælde, der vedrører samme kunde og samme transaktion, hvori to eller flere forpligtede enheder er involveret, ikke udveksling af sådanne oplysninger mellem de relevante forpligtede enheder, såfremt disse er fra en medlemsstat eller enheder i et tredjeland, hvor der gælder krav svarende til dem, der er fastsat i dette direktiv, og de er underlagt forpligtelser med hensyn til tavshedspligt og beskyttelse af personoplysninger.

6. Når forpligtede enheder som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a) og b), forsøger at få en kunde til at afstå fra at begå illegal virksomhed, betragtes det ikke som oplysning som omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

KAPITEL V

DATABESKYTTELSE, OPBEVARING AF REGISTRERINGER SAMT STATISTISKE DATA

Artikel 40

1. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at opbevare følgende dokumenter og oplysninger i henhold til national ret til brug for FIU'en eller andre kompetente myndigheder med henblik på forebyggelse, opdagelse og efterforskning af mulig hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme:

a) med hensyn til kundekendskab opbevares en kopi af de dokumenter og oplysninger, der er nødvendige for at opfylde kundekendskabskravene fastsat i kapitel II, i en periode på fem år, efter at kundeforholdet er ophørt eller efter datoen for den lejlighedsvise transaktion.

b) dokumentation for og registreringer af transaktioner bestående af originaldokumenter eller kopier med tilsvarende beviskraft i henhold til national ret, som er nødvendige for at identificere transaktioner, opbevares i fem år, efter at kundeforholdet er ophørt eller efter datoen for den lejlighedsvise transaktion.

Medlemsstaterne sikrer, at personoplysninger slettes efter udløbet af den opbevaringsperiode, der er omhandlet i første afsnit, medmindre andet gælder i henhold til national ret, hvori det fastlægges, under hvilke omstændigheder forpligtede enheder kan eller skal opbevare oplysninger yderligere. Medlemsstaterne kan tillade eller kræve yderligere opbevaring, efter at de har foretaget en grundig vurdering af nødvendigheden og forholdsmæssigheden af en sådan yderligere opbevaring, og har fundet det nødvendigt med henblik på forebyggelse, opdagelse eller efterforskning af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Den yderligere opbevaring må ikke overstige en periode på yderligere fem år.

2. Såfremt der i en medlemsstat den 25. juni 2015 verserer retslige procedurer med henblik på forebyggelse, opdagelse, efterforskning eller retsforfølgning af formodet hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og en forpligtet enhed besidder oplysninger eller dokumenter vedrørende disse verserende procedurer, kan den forpligtede enhed i overensstemmelse med national ret opbevare de pågældende oplysninger eller dokumenter i fem år fra den 25. juni 2015. Medlemsstaterne kan, jf. dog de nationale strafferetlige bevisregler, der gælder for verserende strafferetlig efterforskning og retslige procedurer, tillade eller kræve, at de pågældende oplysninger eller dokumenter opbevares i en yderligere periode på fem år, såfremt det er blevet fastslået, at en sådan yderligere opbevaring er nødvendig og forholdsmæssig med henblik på forebyggelse, opdagelse, efterforskning eller retsforfølgning af formodet hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 41

1. Behandling af personoplysninger efter dette direktiv er underlagt direktiv 95/46/EF som gennemført i national ret. Personoplysninger, der behandles i henhold til dette direktiv af Kommissionen eller af ESA'erne er underlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001.

2. Personoplysninger må kun behandles af forpligtede enheder på grundlag af dette direktiv med henblik på forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som omhandlet i artikel 1 og må ikke yderligere behandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Behandling af personoplysninger på grundlag af dette direktiv til andre formål såsom kommercielle formål er forbudt.

3. Forpligtede enheder giver nye kunder de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 10 i direktiv 95/46/EF, inden der etableres forretningsforbindelser eller udføres en lejlighedsvis transaktion. Disse oplysninger skal navnlig omfatte en generel meddelelse om de forpligtede enheders retlige forpligtelser i henhold til dette direktiv, når de behandler personoplysninger med henblik på forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, jf. nærværende direktivs artikel 1.

4. I medfør af oplysningsforbuddet i artikel 39, stk. 1, vedtager medlemsstaterne lovgivningsmæssige foranstaltninger, der helt eller delvis begrænser den registreredes ret til indsigt i personoplysninger, der vedrører den pågældende selv, i det omfang en sådan delvis eller fuldstændig begrænsning er en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund under behørig hensyntagen til den pågældende persons legitime interesser for at:

a) den forpligtede enhed eller kompetente nationale myndighed kan udføre sine opgaver i medfør af dette direktiv korrekt, eller

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

b) undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, analyser, efterforskninger eller procedurer i medfør af dette direktiv, og for at sikre, at forebyggelse, efterforskning og opdagelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme ikke bringes i fare.

Artikel 42

Medlemsstaterne kræver, at deres forpligtede enheder har ordninger, der gør det muligt for dem i henhold til deres nationale ret at reagere fyldestgørende og hurtigt, når FIU'en eller andre myndigheder henvender sig for at få oplyst, om de har eller i de sidste fem år forud for forespørgslen har haft forretningsforbindelser med nærmere angivne personer, og hvori disse forbindelser består, gennem sikre kanaler og på en måde, der sikrer fuld fortrolighed i forbindelse med undersøgelserne.

Artikel 43

Behandling af personoplysninger på grundlag af dette direktiv med henblik på forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, jf. artikel 1, betragtes som værende i samfundets interesse i henhold til direktiv 95/46/EF.

Artikel 44

1. Med henblik på at bidrage til udarbejdelsen af risikovurderinger i henhold til artikel 7 sikrer medlemsstaterne, at de er i stand til at føre tilsyn med effektiviteten af deres ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, ved at føre omfattende statistikker over forhold, der er relevante for disse ordningers effektivitet.

2. De i stk. 1 omhandlede statistikker omfatter:

a) data, som måler størrelsen og betydningen af de forskellige sektorer, som falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, herunder antallet af enheder og personer i de enkelte sektorer og hver sektors økonomiske betydning

b) data, som måler indberetninger, efterforskninger og retslige faser i den nationale ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder antallet af indberetninger til FIU'en af mistænkelige transaktioner, den videre behandling af disse indberetninger og, på årsbasis, antallet af efterforskede sager, antallet af retsforfulgte personer, antallet af personer, der er blevet dømt for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, typerne af underliggende forbrydelser, hvor sådanne oplysninger er tilgængelige, samt værdien i euro af indefrosne, beslaglagte eller konfiskerede formuegoder

c) eventuelle data, som identificerer antallet og procentdelen af indberetninger, der resulterer i yderligere efterforskning, og årlige rapporter til forpligtede enheder med en nærmere beskrivelse af, hvor nyttige indberetningerne har været, og hvordan de følges op

d) data vedrørende antallet af grænseoverskridende anmodninger om oplysninger, der blev indgivet, modtaget, afvist og helt eller delvis besvaret af FIU'en.

3. Medlemsstaterne sikrer, at en konsolideret oversigt over deres statistikker offentliggøres.

4. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de statistikker, der er omhandlet i stk. 2.

KAPITEL VI

POLITIKKER, PROCEDURER OG TILSYN

AFDELING 1

Interne procedurer, uddannelse og feedback

Artikel 45

1. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder, som er en del af en koncern, at gennemføre koncernens politikker og procedurer, herunder politikker for databeskyttelse og politikker og procedurer for udveksling af oplysninger inden for koncernen, med det formål at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Disse politikker og procedurer gennemføres effektivt i filialer og majoritetsejede datterselskaber i medlemsstaterne og tredjelande.

2. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder, der driver virksomheder i en anden medlemsstat, at sikre, at disse virksomheder overholder de nationale bestemmelser i den pågældende medlemsstat, hvorved dette direktiv er gennemført.

3. Medlemsstaterne sikrer, at hvis forpligtede enheder har filialer eller majoritetsejede datterselskaber, der er beliggende i tredjelande, hvor minimumskravene til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er mere lempelige end medlemsstatens krav, gennemfører deres filialer og majoritetsejede datterselskaber i tredjelandet medlemsstatens krav, herunder om databeskyttelse, i det omfang tredjelandets nationale ret tillader det.

4. Medlemsstaterne og ESA'erne underretter hinanden om tilfælde, hvor tredjelandets nationale ret ikke tillader gennemførelse af politikkerne og procedurerne som krævet i stk. 1. I sådanne tilfælde kan en løsning tilstræbes ved et samordnet tiltag.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

5. Hvis tredjelandets nationale ret ikke tillader gennemførelse af politikkerne og procedurerne som krævet i stk. 1, pålægger medlemsstaterne de forpligtede enheder at sikre, at filialer eller majoritetsejede datterselskaber i det pågældende tredjeland træffer yderligere foranstaltninger til effektiv håndtering af risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og underretter de kompetente myndigheder i deres hjemland. Hvis de yderligere foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, træffer de kompetente myndigheder i hjemlandet yderligere tilsynsforanstaltninger, herunder indfører krav om, at koncernen ikke etablerer, eller at den afslutter forretningsforbindelser og ikke gennemfører transaktioner og, hvor det er relevant, anmoder koncernen om at ophøre med sine aktiviteter i tredjelandet.

6. ESA'erne udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere arten af de yderligere foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 5, og det tiltag, som kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som minimum skal gennemføre, hvis tredjelandets nationale ret ikke tillader gennemførelse af de foranstaltninger, der kræves i stk. 1 og 3.

ESA'erne forelægger udkast til de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, for Kommissionen senest den 26. december 2016.

7. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i denne artikels stk. 6 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.

8. Medlemsstaterne sikrer, at det er tilladt at udveksle oplysninger inden for koncernen. Oplysninger, der indberettes til FIU'en, om, at midler mistænkes for at være udbytte fra kriminelle handlinger eller for at være forbundet med finansiering af terrorisme, udveksles inden for koncernen, medmindre FIU'en anviser andet.

9. Medlemsstaterne kan kræve, at udstedere af elektroniske penge som defineret i artikel 2, nr. 3), i direktiv 2009/110/EF og udbydere af betalingstjenester som defineret i artikel 4, nr. 9), i direktiv 2007/64/EF, der er etableret på deres område i anden form end en filial, og som har hovedsæde i en anden medlemsstat, udpeger et centralt kontaktpunkt på deres område til på vegne af det udpegende institut at sikre, at bestemmelserne om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme overholdes, og lette de kompetente myndigheders tilsyn, herunder ved på anmodning at give de kompetente myndigheder dokumenter og oplysninger.

10. ESA'erne udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for kriterierne til fastlæggelse af, under hvilke omstændigheder det er passende at udpege et centralt kontaktpunkt i henhold til stk. 9, og hvilke funktioner de centrale kontaktpunkter bør have.

ESA'erne forelægger udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, for Kommissionen senest den 26. juni 2017.

11. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i denne artikels stk. 10 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 46

1. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder træffer foranstaltninger, som står i et rimeligt forhold til deres risici, art og størrelse, for at sikre, at deres ansatte er bekendt med de bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, herunder de relevante krav om databeskyttelse.

Disse foranstaltninger indebærer, at deres ansatte deltager i særlige efteruddannelsesprogrammer, således at de får bedre forudsætninger for at genkende aktiviteter, som kan være forbundet med hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og instrueres i, hvorledes de skal forholde sig i sådanne tilfælde.

Hvis en fysisk person, der falder ind under en af kategorierne i artikel 2, stk. 1, nr. 3), udøver sit erhverv som ansat hos en juridisk person, skal forpligtelserne i denne afdeling gælde den juridiske snarere end den fysiske person.

2. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder har adgang til opdaterede oplysninger om de metoder, der anvendes ved hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og om indikationer, der kan hjælpe til at genkende mistænkelige transaktioner.

3. Medlemsstaterne sikrer så vidt muligt rettidig feedback til forpligtede enheder vedrørende anvendeligheden og opfølgningen af indberetninger af mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

4. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder, når det er relevant, identificerer det medlem af bestyrelsen, der er ansvarlig for gennemførelsen af de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

AFDELING 2

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer ***Tilsyn*** gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Artikel 47

1. Medlemsstaterne træffer bestemmelser om, at vekselkontorer og checkindløsningskontorer og udbydere af tjenester til truster eller selskaber skal godkendes eller registreres, og at udbydere af spiltjenester skal reguleres.

2. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder at sikre, at de personer, som varetager en ledelsesfunktion i de i stk. 1 omhandlede enheder, eller som er de reelle ejere af sådanne enheder, besidder den fornødne egnethed og hæderlighed.

3. For så vidt angår de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a), b) og d), sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger for at forhindre kriminelle personer, som er dømt for en relevant kriminel handling, i at varetage en ledelsesfunktion i eller være de reelle ejere af disse forpligtede enheder.

Artikel 48

1. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder at føre effektivt tilsyn og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at dette direktiv overholdes.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har tilstrækkelige beføjelser, herunder beføjelse til at kræve fremlæggelse af alle oplysninger, der er relevante for at føre tilsyn med direktivets overholdelse, og gennemføre kontroller, samt har tilstrækkelige finansielle, menneskelige og tekniske ressourcer til at kunne udføre deres funktioner. Medlemsstaterne sikrer, at disse myndigheders personale holder en høj standard i deres arbejde, herunder for fortrolighed og databeskyttelse, og at personalet i høj grad udviser integritet og har passende kvalifikationer.

3. For så vidt angår kreditinstitutter, finansieringsinstitutter og udbydere af spiltjenester skal de kompetente myndigheder have udvidede tilsynsbeføjelser.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den forpligtede enhed driver virksomheder, fører tilsyn med, at disse virksomheder overholder de nationale bestemmelser i den pågældende medlemsstat, hvorved dette direktiv er gennemført. For så vidt angår de i artikel 45, stk. 9, omhandlede virksomheder kan dette tilsyn omfatte, at der træffes passende og rimelige foranstaltninger for at imødegå alvorlige overtrædelser, der kræver omgående afhjælpning. Disse foranstaltninger skal være midlertidige og afsluttes, når de konstaterede overtrædelser er afhjulpet, herunder med bistand fra eller i samarbejde med de kompetente myndigheder i den forpligtede enheds hjemland, i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2.

5. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den forpligtede enhed driver virksomheder, samarbejder med de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den forpligtede enhed har sit hovedsæde, med det formål at sikre, at der føres effektivt tilsyn med kravene i dette direktiv.

6. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, når de anvender en risikobaseret tilgang til tilsyn:

a) har en klar forståelse af, hvilke risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme der findes i deres medlemsstat
b) har stedlig og ikkestedlig adgang til alle relevante oplysninger om bestemte indenlandske og udenlandske risici, der er forbundet med de forpligtede enheders kunder, produkter og tjenesteydelser, samt
c) fastsætter det stedlige og ikkestedlige tilsyns hyppighed og intensitet på grundlag af den forpligtede enheds risikoprofil og de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der findes i denne medlemsstat.

7. Vurderingen af forpligtede enheders risikoprofil i forhold til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder risici for manglende overholdelse af bestemmelserne, tages op til overvejelse både regelmæssigt, og når større hændelser eller udviklinger gør sig gældende i forbindelse med deres ledelse og aktiviteter.

8. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder tager hensyn til omfanget af det skøn, som det er tilladt den forpligtede enhed at have, og foretager en passende gennemgang af de risikovurderinger, der ligger til grund for skønnet, og af enhedens interne politikker, kontroller og procedurer for at fastlægge, om de er tilstrækkelige, og i hvilket omfang de er gennemført.

9. For så vidt angår de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a), b) og d), kan medlemsstaterne tillade, at de i nærværende artikels stk. 1 nævnte funktioner udføres af selvregulerende organer, når blot disse selvregulerende organer overholder nærværende artikels stk. 2.

10. ESA'erne udsteder senest den 26. juni 2017 retningslinjer til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 om kendetegnene ved en risikobaseret tilgang til tilsyn og de skridt, der skal tages, når der føres tilsyn på et risikobaseret grundlag. Der bør særligt tages højde for forretningsaktiviteternes art og omfang, og der bør, hvis det er hensigtsmæssigt og rimeligt, træffes særlige foranstaltninger.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

AFDELING 3

Samarbejde

Underafdeling I

Nationalt samarbejde

Artikel 49

Medlemsstaterne sikrer, at politiske beslutningstagere, FIU'er, tilsynsførende og andre kompetente myndigheder, som deltager i bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, har effektive midler, der sætter dem i stand til at samarbejde og koordinere på nationalt plan i forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af politikker og aktiviteter, som har til formål at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder med henblik på at opfylde deres forpligtelse i henhold til artikel 7.

Underafdeling II

Samarbejde med ESA'er

Artikel 50

De kompetente myndigheder giver ESA'erne alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver i henhold til dette direktiv.

Underafdeling III

Samarbejde mellem FIU'er og Kommissionen

Artikel 51

Kommissionen kan yde den bistand, der er nødvendig for at lette koordineringen, herunder informationsudveksling mellem FIU'er i Unionen. Den kan regelmæssigt indkalde til møder med EU's FIU-platform, der består af repræsentanter for medlemsstaternes FIU'er, for at lette samarbejdet mellem FIU'er, udveksle synspunkter og rådgive om de emner i forbindelse med gennemførelsen, der er relevante for FIU'er og indberettende enheder, og om samarbejdsrelaterede emner såsom effektivt FIU-samarbejde, identifikation af mistænkelige transaktioner med en grænseoverskridende dimension, standardisering af indberetningsformater gennem nettet FIU.net, eller hvad det måtte være erstattet af, fælles analyse af grænseoverskridende tilfælde og identifikation af tendenser og faktorer af relevans for vurderingen af risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme på både nationalt og supranationalt plan.

Artikel 52

Medlemsstaterne sikrer, at deres FIU'er samarbejder med hinanden i videst muligt omfang, uanset deres organisatoriske status.

Artikel 53

1. Medlemsstaterne sikrer, at FIU'er uopfordret eller efter anmodning udveksler alle oplysninger, som måtte være relevante for FIU'ernes behandling eller analyse af oplysninger om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og de fysiske eller juridiske personer, der er involveret, også selv om det på tidspunktet for udvekslingen ikke er identificeret, hvilken underliggende forbrydelse der eventuelt er tale om.

En anmodning skal indeholde de relevante kendsgerninger, baggrundsoplysninger, en begrundelse for anmodningen og en beskrivelse af, hvordan de ønskede oplysninger vil blive brugt. Forskellige udvekslingsmekanismer kan finde anvendelse, hvis dette er aftalt mellem FIU'erne, navnlig for så vidt angår udvekslinger gennem FIU.net eller dets efterfølger.

Når en FIU modtager en indberetning i henhold til artikel 33, stk. 1, første afsnit, litra a), der vedrører en anden medlemsstat, videresender den omgående denne til FIU'en i den pågældende medlemsstat.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den FIU, som en anmodning er rettet til, pålægges at anvende alle de eksisterende beføjelser, som den normalt ville gøre brug af på nationalt plan til at modtage og analysere oplysninger, når den besvarer en anmodning om oplysninger, jf. stk. 1, fra en anden FIU. Den FIU, som anmodningen er rettet til, svarer hurtigt.

Navnlig når en FIU søger at indhente yderligere oplysninger hos en forpligtet enhed i en anden medlemsstat, der opererer på dens område, skal anmodningen rettes til FIU'en i den medlemsstat, på hvis område den forpligtede enhed er etableret. Denne FIU skal omgående videregive anmodninger og svar.

3. En FIU kan kun i særlige tilfælde, hvor udvekslingen kan være i modstrid med grundlæggende principper i national ret i dens medlemsstat, nægte at udveksle oplysninger. Disse undtagelser skal præciseres på en måde, der forhindrer misbrug og uretmæssige begrænsninger af den frie udveksling af oplysninger med henblik på analyse.

Retsinformation.dk bruger altid en nødvendig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning-cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Oplysninger og dokumenter, som modtages i medfør af artikel 52 og 53, anvendes til varetagelse af FIU'ens opgaver som omhandlet i dette direktiv. Når der videregives oplysninger og dokumenter i medfør af artikel 52 og 53, kan den FIU, der videregiver dem, pålægge begrænsninger og betingelser for deres anvendelse. Den modtagende FIU skal overholde disse begrænsninger og betingelser.

Artikel 55

1. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der udveksles i henhold til artikel 52 og 53, kun anvendes til det formål, hvortil oplysningerne ønskedes eller blev udleveret, og at den modtagende FIU's videregivelse af oplysninger til andre myndigheder, organer eller instanser eller at anvendelse af disse oplysninger til formål ud over dem, der oprindeligt blev godkendt, er betinget af en forhåndsgodkendelse fra den FIU, som leverede oplysningerne.

2. Medlemsstaterne sikrer, at forhåndsgodkendelsen fra den anmodede FIU til at formidle oplysningerne til kompetente myndigheder gives omgående og i videst muligt omfang. Den anmodede FIU skal ikke nægte at give sin godkendelse til en sådan formidling, medmindre dette ville falde uden for anvendelsesområdet for dens bestemmelser om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, ville kunne vanskeliggøre en strafferetlig efterforskning, ville stå i klart misforhold til en fysisk eller juridisk persons eller den anmodede FIU's medlemsstats legitime interesser eller på anden måde ville være i uoverensstemmelse med de grundlæggende principper i den pågældende medlemsstats nationale ret. Et eventuelt afslag på godkendelse begrundes behørigt.

Artikel 56

1. Medlemsstaterne pålægger deres FIU'er indbyrdes at anvende beskyttede kommunikationskanaler og tilskynder til brug af FIU.net eller dets efterfølger.

2. Medlemsstaterne sikrer, at deres FIU'er samarbejder om at anvende de mest avancerede teknologier i overensstemmelse med national ret med henblik på at varetage deres opgaver som fastsat i dette direktiv. Disse teknologier skal ved at sikre fuld beskyttelse af personoplysninger give FIU'er mulighed for på en anonym måde at sammenholde deres data med andre FIU'ers data med det formål at opdage personer af interesse for FIU'en i andre medlemsstater og identificere deres udbytte og midler.

Artikel 57

Forskelle i de nationale retlige definitioner af skattemæssige overtrædelser skal ikke hindre FIU'ers mulighed for at udveksle oplysninger eller yde bistand til en anden FIU i videst muligt omfang i henhold til national ret.

AFDELING 4

Sanktioner

Artikel 58

1. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, som gennemfører dette direktiv, i overensstemmelse med denne artikel og artikel 59-61. Enhver sanktion eller foranstaltning som følge heraf skal være effektiv, forholdsmæssig og have afskrækkende virkning.

2. Uden at dette berører medlemsstaternes ret til at fastsætte og pålægge strafferetlige sanktioner, fastsætter medlemsstaterne regler for administrative sanktioner og foranstaltninger og sikrer, at deres kompetente myndigheder kan pålægge sådanne sanktioner og foranstaltninger i forbindelse med overtrædelse af de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, og sikrer, at de anvendes.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner eller foranstaltninger for overtrædelser, der allerede er omfattet af strafferetlige sanktioner i henhold til national ret. Medlemsstaterne meddeler i så fald Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der i tilfælde af overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, kan anvendes sanktioner og foranstaltninger over for medlemmerne af ledelsesorganet og over for enhver anden fysiske personer, som i henhold til national ret er ansvarlige for overtrædelsen.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder tillægges alle de tilsyns- og efterforskningsbeføjelser, som er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver.

5. De kompetente myndigheder udøver deres beføjelser til at pålægge administrative sanktioner og foranstaltninger i overensstemmelse med dette direktiv og national ret på en af følgende måder:

a) direkte

b) i samarbejde med andre myndigheder

c) på eget ansvar ved delegation til sådanne andre myndigheder

d) ved anmodning til de kompetente retlige myndigheder.

Retsinformation.dk bruger cookies (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Når de kompetente myndigheder udøver deres beføjelser til at pålægge administrative sanktioner og foranstaltninger, indgår de i et tæt samarbejde for at sikre, at disse administrative sanktioner eller foranstaltninger får de ønskede virkninger, og de koordinerer deres indsats i forbindelse med grænseoverskridende sager.

Artikel 59

1. Medlemsstaterne sikrer, at denne artikel som minimum finder anvendelse i forbindelse med forpligtede enheders overtrædelse af kravene i nedenstående artikler, når denne overtrædelse er alvorlig, gentagen, systematisk eller en kombination heraf:

a) artikel 10 til 24 (kundekendskabskrav)
b) artikel 33, 34 og 35 (indberetning af mistænkelige transaktioner)
c) artikel 40 (opbevaring af registreringer) samt
d) artikel 45 og 46 (interne kontroller).

2. Medlemsstaterne sikrer, at de administrative sanktioner og foranstaltninger, der kan finde anvendelse i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, som minimum omfatter følgende:

a) en offentlig meddelelse, hvori den fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art identificeres
b) en afgørelse, hvorefter det pålægges den fysiske eller juridiske person at bringe den pågældende adfærd til ophør og at afholde sig fra at gentage denne adfærd
c) hvor en forpligtet enhed har fået meddelt tilladelse, tilbagetrækning eller suspension af tilladelsen
d) et midlertidigt forbud mod, at personer med ledelsesansvar i en forpligtet enhed eller andre fysiske personer, der holdes ansvarlige for overtrædelsen, varetager ledelsesfunktioner i forpligtede enheder
e) administrative maksimumbøder på mindst det dobbelte af den gevinst, der er opnået som følge af overtrædelsen, såfremt denne gevinst kan beregnes, eller mindst 1 000 000 EUR.

3. Uanset stk. 2, litra e), sikrer medlemsstaterne, at følgende sanktioner kan finde anvendelse, hvis den pågældende forpligtede enhed er et kreditinstitut eller finansieringsinstitut:

a) for juridiske personers vedkommende, administrative maksimumbøder på mindst 5 000 000 EUR eller 10 % af den samlede årsomsætning ifølge det seneste tilgængelige regnskab, som ledelsesorganet har godkendt; hvis den forpligtede enhed er et moderselskab eller et datterselskab af et moderselskab, som skal udarbejde et konsolideret regnskab i henhold til artikel 22 i direktiv 2013/34/EU, er den relevante samlede årsomsætning den samlede årsomsætning eller den tilsvarende type indkomst i henhold til de relevante regnskabsdirektiver ifølge det seneste tilgængelige konsoliderede regnskab, som det øverste moderselskabs ledelsesorgan har godkendt
b) for fysiske personers vedkommende, administrative maksimumbøder på mindst 5 000 000 EUR eller i de medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, den tilsvarende værdi i national valuta den 25. juni 2015.

4. Medlemsstaterne kan give kompetente myndigheder beføjelse til at pålægge yderligere typer administrative sanktioner ud over dem, der er omhandlet i stk. 2, litra a)-d), eller til at pålægge administrative bøder, der overstiger de beløb, der er omhandlet i stk. 2, litra e), og i stk. 3.

Artikel 60

1. Medlemsstaterne sikrer, at en afgørelse, der ikke kan påklages, om pålæggelse af en administrativ sanktion eller foranstaltning for overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, offentliggøres af de kompetente myndigheder på deres officielle websted umiddelbart efter, at den person, der pålægges sanktionen, er underrettet om afgørelsen. Offentliggørelsen skal mindst indeholde oplysninger om overtrædelsens type og karakter og om identiteten af de personer, der er ansvarlige. Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende dette afsnit på afgørelser om pålæggelse af foranstaltninger af efterforskningsmæssig karakter.

Når den kompetente myndighed anser offentliggørelsen af identiteten på ansvarlige personer som omhandlet i første afsnit eller sådanne personers personoplysninger for at være uforholdsmæssig efter en individuel vurdering af forholdsmæssigheden af offentliggørelsen af sådanne oplysninger, eller når offentliggørelsen bringer de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende efterforskning i fare, skal de kompetente myndigheder:

a) udsætte offentliggørelsen af afgørelsen om pålæggelse af en administrativ sanktion eller foranstaltning, indtil begrundelsen for at undlade offentliggørelse ikke længere gør sig gældende
b) offentliggøre afgørelsen om pålæggelse af en administrativ sanktion eller foranstaltning på anonymt grundlag på en måde, der er i overensstemmelse med national ret, hvis en sådan anonym offentliggørelse sikrer en effektiv beskyttelse af de pågældende personoplysninger. Hvis det besluttes at offentliggøre en administrativ sanktion eller foranstaltning på anonymt grundlag, kan offentliggørelsen af de relevante oplysninger udsættes i et rimeligt tidsrum, hvis det forudses, at der i løbet af dette tidsrum ikke længere vil være nogen grund til anonymitet
c) helt undlade at offentliggøre afgørelsen om pålæggelse af en administrativ sanktion eller foranstaltning, hvis mulighederne i litra a) og b) anses for at være utilstrækkelige til at sikre:
i) at de finansielle markeders stabilitet ikke bringes i fare, eller

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel oplysning eller fejlretning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

ii) at offentliggørelsen af afgørelsen står i et rimeligt forhold til foranstaltningen, der vurderes at være af mindre betydning.

2. Når medlemsstaterne tillader offentliggørelse af afgørelser, der kan påklages, offentliggør de kompetente myndigheder også omgående sådanne oplysninger og efterfølgende oplysninger om resultatet af en sådan klage på deres officielle websted. Endvidere offentliggøres også enhver afgørelse, der annullerer en tidligere afgørelse om pålæggelse af en administrativ sanktion eller foranstaltning.

3. De kompetente myndigheder sikrer, at enhver offentliggørelse i henhold til denne artikel forbliver på deres officielle websted i fem år efter offentliggørelsen. Personoplysninger indeholdt i offentliggørelsen må dog kun forblive på den kompetente myndigheds officielle websted i det nødvendige tidsrum i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ved fastsættelsen af typen og omfanget af de administrative sanktioner eller foranstaltninger tager højde for alle relevante omstændigheder, herunder, hvor det er relevant:

a) overtrædelsens grovhed og varighed
b) graden af ansvar hos den fysiske eller juridiske person, der holdes ansvarlig
c) den finansielle styrke hos den fysiske eller juridiske person, der holdes ansvarlig, hvilket f.eks. fremgår af den samlede omsætning for den juridiske person, der holdes ansvarlig, eller årsindkomsten for den fysiske person, der holdes ansvarlig
d) den gevinst, der er opnået som følge af overtrædelsen begået af den fysiske eller juridiske person, der holdes ansvarlig, såfremt den kan beregnes
e) tredjemands tab som følge af overtrædelsen, såfremt de kan beregnes
f) graden af samarbejde mellem den fysiske eller juridiske person, der holdes ansvarlig, og den kompetente myndighed
g) overtrædelser, som den fysiske eller juridiske person, der holdes ansvarlig, tidligere har begået.

5. Medlemsstaterne sikrer, at juridiske personer kan drages til ansvar for de overtrædelser, der er omhandlet i artikel 59, stk. 1, og som begås til deres fordel af en person, der handler enten individuelt eller som en del af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, baseret på enten:

a) en bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person
b) en bemyndigelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne eller
c) en bemyndigelse til at udøve kontrol internt i den juridiske person.

6. Medlemsstaterne sikrer også, at en juridisk person kan drages til ansvar, hvor manglende tilsyn eller kontrol fra en i denne artikels stk. 5 omhandlet persons side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de overtrædelser, der er omhandlet i artikel 59, stk. 1, til fordel for den juridiske person.

Artikel 61

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder indfører effektive og pålidelige mekanismer til at fremme indberetningen til de kompetente myndigheder af potentielle eller faktiske overtrædelser af de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv.

2. De mekanismer, som er omhandlet i stk. 1, skal som minimum omfatte:

a) særlige procedurer for modtagelse af indberetninger af overtrædelser og opfølgning heraf
b) passende beskyttelse af ansatte eller personer i en sammenlignelig stilling i forpligtede enheder, som indberetter overtrædelser, der er begået i den forpligtede enhed
c) passende beskyttelse af den anklagede person
d) beskyttelse af personoplysninger både hvad angår den person, som indberetter overtrædelserne, og den fysiske person, som angiveligt er ansvarlig for en overtrædelse, i overensstemmelse med principperne i direktiv 95/46/EF
e) klare regler, der sikrer, at en person, der indberetter overtrædelser begået i den forpligtede enhed, til enhver tid garanteres fuld fortrolighed, medmindre offentliggørelse kræves i henhold til national ret som led i yderligere efterforskninger eller efterfølgende retslige procedurer.

3. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at have passende procedurer for deres ansatte eller personer i en sammenlignelig stilling, således at de kan indberette overtrædelser internt via en særlig, uafhængig og anonym kanal, der står i et rimeligt forhold til den pågældende forpligtede enheds art og størrelse.

Artikel 62

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder underretter ESA'erne om alle administrative sanktioner og foranstaltninger, der i henhold til artikel 58 og 59 pålægges kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, herunder om alle klager i forbindelse hermed og resultatet af disse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder i overensstemmelse med deres nationale ret kontrollerer, om der findes en relevant dom i forbindelse på den pågældende person straffeattest. Enhver udveksling af oplysninger til disse

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmes retsinformation.dk dette valg samt anonyme data vedr. benyttet simpel søgning eller realsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere
Retsinformation.dk bruger også servicerelaterede Google Analytics
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

formål skal finde sted i overensstemmelse med afgørelse 2009/316/RIA og rammeafgørelse 2009/315/RIA som gennemført i national ret.

3. ESA'erne driver et websted med links til hver kompetent myndigheds offentliggørelse af administrative sanktioner og foranstaltninger, som i henhold til artikel 60 er pålagt kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, og angiver, for hvilket tidsrum hver medlemsstat offentliggør administrative sanktioner og foranstaltninger.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 63

Artikel 25, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012[32] affattes således:

»d) CCP'en er etableret eller meddelt tilladelse i et tredjeland, som Kommissionen ikke i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 (*) anser for at have strategiske mangler i sin nationale ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og af finansiering af terrorisme, som i væsentlig grad truer Unionens finansielle system

Artikel 64

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 9, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 25. juni 2015.

3. Den i artikel 9 omhandlede beføjelse til at vedtage delegerede retsakter kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på én måned fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Perioden forlænges med én måned på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 65

Senest den 26. juni 2019 udarbejder Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 66

Direktiv 2005/60/EF og 2006/70/EF ophæves med virkning fra den 26. juni 2017.

Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV.

Artikel 67

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 26. juni 2017. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og administrative bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 68

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 69

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 20. maj 2015.

På Europa-Parlamentets vegne

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning i 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

Z. KALNINA-LUKAŠEVICA

Formand

Officielle noter

[1] Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2012/648/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Rådets forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmønteri, EF-tidende 2001, nr. L 181, side 6, Rådets forordning 2001/1339/EF af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning 2001/1338/EF om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmønteri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta, EF-tidende 2001, nr. L 181, side 11, Europa-Kommissionens forordning 2010/1031/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, EU-Tidende 2010, nr. L 302, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 2. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

[1] EUT C 166 af 12.6.2013, s. 2.

[2] EUT C 271 af 19.9.2013, s. 31.

[3] Europa-Parlamentets holdning af 11.3.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 20.4.2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 20.5.2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

[4] Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge (EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77).

[5] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/97/EF af 4. december 2001 om ændring af Rådets direktiv 91/308/EØF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge EFT L 344 af 28.12.2001, s. 76).

[6] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).

[7] Kommissionens direktiv 2006/70/EF af 1. august 2006 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF for så vidt angår definitionen af politisk udsat person og de tekniske kriterier for lempede procedurer med hensyn til kundelegitimation og for undtagelse i tilfælde, hvor en finansiel aktivitet udøves lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang (EUT L 214 af 4.8.2006, s. 29).

[8] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).

[9] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

[10] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

[11] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

[12] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

[13] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

[14] Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager (EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60).

[15] Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

[16] Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA af 26. februar 2009 om tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne (EUT L 93 af 7.4.2009, s. 23).

[17] Rådets afgørelse 2009/316/RIA af 6. april 2009 om indførelse af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS) i henhold til artikel 11 i rammeafgørelse 2009/315/RIA (EUT L 93 af 7.4.2009, s. 33).

[18] EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

[19] EUT C 32 af 4.2.2014, s. 1.

[20] Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme (EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3).

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

(21) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1).

(22) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1)

(23) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

(24) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

(25) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

(26) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling (EFT L 9 af 15.1.2003, s. 3).

(27) Fælles aktion 98/733/RIA af 21. december 1998 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K. 3 i traktaten om Den Europæiske Union om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1).

(28) EFT C 316 af 27.11.1995, s. 49.

(29) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

(30) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (se side 1 i denne EUT.).

(31) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/101/EF af 16. september 2009 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 48, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 258 af 1.10.2009, s. 11).

(32) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies